

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی فناوری اطلاعات

عنوان :

بررسی کاربرد الگوریتم PSO

در شبکه های حسگر بی سیم

استاد راهنما:

دانشجو:

سال تحصیلی 91-90

تقدیر و تشکر

حمد و سپاس بیکران خداوند مهربان را که بار دیگر توانایی آموختن علم را به من ارزانی داشت.

بر خود واجب می‌دانم از همه عزیزانی که برای به ثمر رسیدن این تحقیق مراراً بهمانی نموده و مورد لطف و کمک خود قرار دادند تشکر نمایم.

صمیمانه‌ترین سپاس و تشکر خود را نشانه استاد فرهیخته، جناب آقای مهندس کریمیان می‌نمایم که نه تنها راهنمای من در انجام این رساله بوده

اند بلکه از محضراتشان کسب علم و معرفت نموده‌ام.

تقدیم به

پدر و مادرم که در طول حیات پربارشان از حمایت
های بی دریغ آنها بهره مند بوده ام و

تقدیم به

همسر عزیزم که با کمکهای بی شائبه اش مرا در به
ثمر رسیدن این پروژه یاری نمود.

و تقدیم به

همه آنان که مرا علم آموختند.

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

فصل اول

معرفی شبکه های بی سیم حسگر

2	نگاهی به شبکه های بی سیم حسگر
5	توضیحات اولیه
5	ساختمان گره
6	ویژگی های عمومی یک شبکه حسگر
8	ساختار ارتباطی شبکه های حسگر
8	ساختار خود کار
9	ساختار نیمه خود کار
9	فاکتورهای طراحی
10	تحمل خرابی
10	قابلیت گسترش
10	هزینه تولید
11	محدودیت های سخت افزاری یک گره حسگر
12	توپولوژی شبکه
12	محیط کار
12	مصرف توان
13	کاربردهای شبکه های بی سیم حسگر

13	کاربردهای رهایی از سانحه
13	کنترل محیطی و نگاشت تنوع زیستی
14	سازه‌های هوشمند
14	مدیریت تاسیسات
14	نظارت ماشین آلات و نگهداری پیشگیرانه
15	کشاورزی دقیق
15	پزشکی و بهداشت
15	حمل و نقل
15	پردازش راه دور
16	پشته پروتکلی
18	انواع منبع‌ها و چاهک‌ها
18	شبکه‌های تک پرشی در مقابل شبکه‌های چند پرشی
19	انواع تحرک
20	پروتکل‌های مسیریابی برای شبکه‌های حسگر بی‌سیم
20	1- پروتکل‌هایی بر مبنای داده
21	مسیریابی به روش سیل آسا و خبردهی
22	پروتکل‌های حسگر برای اطلاعات از طریق مذاکره
23	انتشار جهت‌دار
24	مسیریابی پخش
24	2- پروتکل‌های سلسله‌مراتبی
24	LEACH
25	PEGASIS

25	TEEN and APTEEN
26	3- پروتکل‌های بر مبنای مکان
26	MECN
27	GAF
28	عیب‌های شبکه حسگر
29	روش‌های امنیتی در شبکه‌های بی سیم
29	WEP
29	SSID
29	MAC

فصل دوم

بهینه‌سازی

31	تئوری بهینه‌سازی
33	انواع مسائل بهینه‌سازی و تقسیم بندی آنها از دیدگاه‌های مختلف
33	بهینه‌سازی با سعی خطا، بهینه‌سازی با تابع
33	بهینه‌سازی تک بعدی و بهینه‌سازی چند بعدی
33	بهینه‌سازی پویا و بهینه‌سازی ایستا
34	بهینه‌سازی مقید و نامقید
34	بهینه‌سازی پیوسته و یا گسسته
35	بهینه‌سازی تک معیاره و چند معیاره
36	برخی دیگر از روش‌های بهینه‌سازی
36	1. روش مبتنی بر گرادیان
37	روند کلی بهینه‌سازی گرادیانی

37	2. روش سیمپلکس
39	3. الگوریتم ژنتیک
39	ویژگی های الگوریتم ژنتیک
40	4. Ant colony
41	الگوریتم کلونی مورچه ها چیست؟
43	مزیت های ACO
43	کاربردهای ACO
43	5- الگوریتم رقابت استعماری
46	شکل دهی امپراطوری های اولیه
47	سیاست جذب: حرکت مستعمره ها به سمت امپریالیست
49	انقلاب؛ تغییرات ناگهانی در موقعیت یک کشور
49	جابجایی موقعیت مستعمره و امپریالیست
50	رقابت استعماری
51	سقوط امپراطوری های ضعیف
52	شبه کد
53	کاربردها

فصل سوم

Particle Swarm Optimization (PSO)

56	مقدمه
57	Particle Swarm Optimization (PSO)
59	توپولوژی های همسایگی PSO
61	تاریخچه خوشه بندی

61	تعریف خوشه بندی
62	تحلیل خوشه بندی
67	فرضیه موقعیت تصادفی
67	فرضیه برچسب تصادفی
67	فرضیه نمودار تصادفی
69	مراحل خوشه بندی
70	فرایندهای خوشه بندی
72	مطالعه تکنیک های خوشه بندی
74	کاربردهای ویژه PSO
74	تعریف کلاسیک خوشه بندی
74	معیار نزدیک بودن
74	کاربردهای خوشه بندی
75	تعداد خوشه ها
75	داده ها
76	تعداد ویژگی ها و مشخصات آنها
76	مقدار دهی اولیه برای Kmeans
77	Kmeans
77	PSO و کاربرد آن در خوشه بندی
78	رمز گذاری فضای سه بعدی در ذرات
78	کمی کردن کیفیت خوشه بندی
79	PSO و خوشه بندی (الگوریتم 1)
79	PSO و خوشه بندی در ناحیه بندی تصویر

- 80 PSO و خوشه بندی (الگوریتم 2)
- 80 ترکیب PSO و kmeans برای خوشه بندی (الگوریتم هیبرید)
- 81 ترکیب PSO و GA

فصل چهارم

بهینه سازی wsn با استفاده از الگوریتم بهینه سازی PSO

- 83 نصب گره ها WSN بهینه
- 84 موقعیت یابی گره ثابت
- 85 موقعیت یابی گره متحرک
- 86 VFCSO
- 87 موقعیت یابی ایستگاه اصلی
- 88 تعیین محل گره در WSNها (شبکه های حسگر بی سیم)
- 89 تعیین موقعیت های گره های هدف
- 89 PSO (1) تکراری
- 90 PSO (2) بدون علامت
- 91 PSO (3) با چهار علامت
- 91 خوشه بندی هشدار انرژی (EAC) در WSNها
- 92 خوشه بندی PSO
- 94 MST-PSO
- 95 جمع آوری اطلاعات در WSNها
- 95 تخصیص نیروی انتقال مناسب
- 96 تعیین آستانه های مکانی - مناسب
- 96 تشکیل حسگر مناسب

98

نتیجہ گیری

99

مراجع فارسی

100

مراجع انگلیسی

فهرست اشکال

صفحه	عنوان
6	شکل (1-1) اجزای شبکه حسگر
8	شکل (2-1) ساختار ارتباطی شبکه حسگر
9	شکل (3-1) ساختار خود کار
9	شکل (4-1) ساختار نیمه خود کار
17	شکل (5-1) پشته پروتکلی شبکه حسگر
18	شکل (6-1) سه نوع چاهک در یک شبکه حسگر بسیار ساده تک پرشی
19	شکل (7-1) چاهک و یا منبع های چند گانه
20	شکل (8-1) منطقه ای که گره های حسگر یک رویداد را تشخیص می دهند.
21	شکل (9-1) مشکل انفجار از داخل
22	شکل (10-1) مشکل همپوشانی
22	شکل (11-1) مراحل مختلف پروتکل حسگر برای اطلاعات از طریق مذاکره
23	شکل (12-1) مراحل مختلف پروتکل انتشار جهت دار
25	شکل (13-1) کلاستر بندی سلسله مراتبی در ATEEN و APTEEN
27	شکل (14-1) نمونه ای از شبکه مجازی در GAF
28	شکل (15-1) انتقال حالات در GAF
34	شکل (1-2) تابع راسریجین پیوسته
35	شکل (2-2) تابع راسریجین گسسته
36	شکل (3-2) منحنی پرتو

- 39 شکل (4-2) انواع کرموزوم های بدن انسان که در نحوه نمایش گذاری نیز موثر می باشد
- 40 شکل (5-2) الگوریتم کلونی مورچه ها
- 45 شکل (6-2) حرکت یک کشور مستعمره به سمت استعمارگر
- 47 شکل (7-2) تناظر متغیر های بهینه سازی مسئله با ویژگی های اجتماعی سیاسی
- 47 شکل (8-2) نحوه تقسیم مستعمرات، میان کشورهای استعمارگر
- 48 شکل (9-2) اعمال سیاست جذب در الگوریتم رقابت استعماری
- 49 شکل (10-2) اعمال سیاست انقلاب
- 50 شکل (11-2) جابجایی موقعیت مستعمره و استعمارگر
- 51 شکل (12-2) رقابت استعماری میان چندین استعمارگر
- 51 شکل (13-2) سقوط امپراطوری ها در روند چرخه الگوریتم رقابت استعماری
- 53 شکل (14-2) فلوچارت الگوریتم رقابت استعماری
- 59 شکل (1-3) انواع توپولوژی های همسایگی در PSO
- 62 شکل (2-3) رویه خوشه بندی
- 68 شکل (3-3) فلوچارت نمونه اعتبار برای ساختارهای خوشه بندی
- 71 شکل (4-3) فرایندهای خوشه بندی داده
- 71 شکل (5-3) نمودار الگوریتم های خوشه بندی
- 75 شکل (6-3) تعداد خوشه ها
- 76 شکل (6-3) ویژگی ها و مشخصات
- 76 شکل (7-3) مقدار دهی اولیه
- 78 شکل (8-3) رمزگذاری فضای سه بعدی در ذرات
- 79 شکل (9-3) PSO و خوشه بندی در ناحیه بندی تصویر
- 81 شکل (10-3) ترکیب PSO و GA

88

شکل (1-4) تعیین محل *WSN*

92

شکل (2-4) کاربردهای جدید *PSO* در خوشه بندی *WSN*

چکیده

الگوریتم *PSO* یک الگوریتم جستجوی اجتماعی است که از روی رفتار اجتماعی دسته‌های پرندگان مدل شده است. *PSO* روش محبوبی است که برای حل مشکلات مناسب سازی در شبکه های حسگر بی سیم به دلیل آسان بودنش، کیفیت بالای راه حل هایش، همگرایی سریع و ظرفیت، محاسبه ای نامشخص خود مورد استفاده قرار گرفته است. *PSO* مستلزم مقادیر زیادی حافظه است که ممکن است اجرای آن را برای ایستگاههای اصلی سرشار از منبع کاهش دهد. این متن کاربردهای شبکه حسگر بی سیم موفق فراوانی دارد که فواید *PSO* را مورد استفاده قرار می دهد. گردآوری اطلاعات نیازمند مناسب سازی توزیع شده مکرر و راه حل های سریع می باشد. بنابراین، *PSO* به طور متوسط آن را مناسب می سازد. صف بندی ثابت، موقعیت یابی و خوشه بندی مشکلاتی هستند که فقط یکبار در ایستگاه مرکزی حل شده اند. *PSO* آنها را بسیار مناسب ساخته است.

کلمات کلیدی:

الگوریتم بهینه سازی ذرات¹ - (شبکه های حسگر بی سیم² - ترکیب اطلاعات³ - خوشه بندی⁴

-
1. Particle Swarm Optimization
 2. wsn
 3. data fusion
 4. Clustering

فصل اول

معرفی شبکه های بی سیم حسگر

نگاهی به شبکه های بی سیم حسگر

یک شبکه حسگر متشکل از تعداد زیادی گره های حسگری است که در یک محیط به طور گسترده پخش شده و به جمع آوری اطلاعات از محیط می پردازند. ارتباط گره ها به صورت بی سیم است. هر گره به طور مستقل و بدون دخالت انسان کار می کند و نوعاً از لحاظ فیزیکی بسیار کوچک است. لزوماً مکان قرار گرفتن گره های حسگری، از قبل تعیین شده و مشخص نیست. چنین خصوصیتی این امکان را فراهم می آورد که بتوانیم آنها را در مکان های خطرناک و یا غیرقابل دسترس رها کنیم .

از طرف دیگر این بدان معنی است که پروتکل ها و الگوریتم های شبکه های حسگری باید دارای توانایی های خودساماندهی باشند . دیگر خصوصیت های منحصر به فرد شبکه های حسگری، توانایی همکاری و هماهنگی بین گره های حسگری است. هر گره حسگر روی برد خود دارای یک پردازشگر است و به جای فرستادن تمامی اطلاعات خام به مرکز یا به گره ای که مسئول پردازش و نتیجه گیری اطلاعات است، ابتدا خود یک سری پردازش های اولیه و ساده را روی اطلاعاتی که به دست آورده است، انجام می دهد و سپس داده های نیمه پردازش شده را ارسال می کند .

حسگر های این شبکه می توانند به صورت دستی در مکانهای مورد نظر قرار گیرند و ثابت شوند و یا اینکه به صورت تصادفی در محل مورد نظر برای حس کردن پراکنده شوند. هدف اصلی در این شبکه ها بعد از برپایی در درجه اول جمع آوری اطلاعات و بعد از آن هر چه بیشتر بودن عمر شبکه است.

برای رسیدن به هدف دوم که طولانی تر کردن عمر شبکه است باید هر چه می توان توان مصرفی حسگر ها را پایین آورد زیرا عمر یک حسگر به مقدار باطری موجود آن بستگی دارد. یکی از راههای پایین آوردن توان مصرفی یک حسگر این است که مقدار محاسبات انجام شده در آن و مقدار ارتباطات آن را به حداقل برسانیم مخصوصاً مقدار ارتباطات، زیرا این عمل بیشترین توان مصرفی را در یک حسگر دارد.

در بسیاری از موارد داده های جمع آوری شده توسط شبکه بدون دانستن مکان جمع آوری آنها هیچ فایده ای ندارند. به عنوان مثال داده های مربوط به وقوع آتش سوزی در جنگل یا عبور دشمن از مرز. از این رو در این موارد باید مکان داده ها، که همان مکان حسگر است، را نیز بدانیم. بنابراین در شبکه هایی که مکان حسگرها در آنها مشخص و ثابت نیست به مکانیزمهای مکان یابی نیاز داریم این شبکه ها از پشته پروتکلی شبکه های سنتی پیروی می کنند.

شبکه های سنتی ارتباط بین انسان ها و پایگاه های اطلاعاتی را فراهم می کنند. اما شبکه های حسگر مستقیماً با جهان فیزیکی در ارتباط اند و با استفاده از حسگرها محیط فیزیکی را مشاهده کرده بر اساس مشاهدات خود تصمیم گیری کرده و عملیات مناسب را انجام می دهند. نام شبکه های حسگر بی سیم یک نام عمومی است برای انواع مختلف که به منظور خاص طراحی شده اند. بر خلاف شبکه های سنتی که همه منظوره اند شبکه های حسگر نوعاً تک منظوره هستند وجود برخی ویژگی ها در شبکه حسگر/کارانداز، آن را از سایر شبکه های سنتی و بی سیم متمایز می کند. از آن جمله عبارتند از:

- تنگناهای سخت افزاری شامل محدودیتهای اندازه فیزیکی، منبع انرژی، قدرت پردازش، ظرفیت حافظه
 - تعداد بسیار زیاد گره ها
 - چگالی بالا در توزیع گره ها در ناحیه عملیاتی
 - وجود استعداد خرابی در گره ها
 - تغییرات توپولوژی بصورت پویا و احیاناً متناوب
 - استفاده از روش پخش همگانی در ارتباط بین گره ها در مقابل ارتباط نقطه به نقطه
 - داده محور بودن شبکه به این معنی که گره ها کد شناسایی ندارند
- اگر در شبکه های حسگر گره ها توانایی حرکت داشته باشند شبکه حسگر می تواند گروهی از ربات های کوچک در نظر گرفته شود که با هم به صورت تیمی کار میکنند و جهت کار خاصی مانند بازی فوتبال و یا مبارزه با دشمن طراحی شده اند.

با اینکه هر حسگر به تنهایی توانایی ناچیزی دارد، ترکیب صدها حسگر کوچک امکانات جدیدی را عرضه می کند. در واقع قدرت شبکه های بی سیم حسگر در توانایی به کارگیری تعداد زیادی گره کوچک است که خود قادرند سرهم و سازماندهی شوند و در موارد متعددی چون مسیریابی هم زمان، نظارت بر شرایط محیطی، نظارت بر سلامت ساختارها یا تجهیزات یک سیستم به کار گرفته شوند

گستره کاربری شبکه های بی سیم حسگر بسیار وسیع بوده و از کاربردهای کشاورزی، پزشکی و صنعتی تا کاربردهای نظامی را شامل می شود. به عنوان مثال یکی از متداول ترین کاربردهای این تکنولوژی، نظارت بر یک محیط دور از دسترس است. مثلاً نشتی یک کارخانه شیمیایی در محیط وسیع کارخانه می تواند توسط صدها حسگر که به طور خودکار یک شبکه بی سیم را تشکیل می دهند، نظارت شده و در هنگام بروز نشت شیمیایی به سرعت به مرکز اطلاع داده شود.

در این سیستم ها بر خلاف سیستم های سیمی قدیمی، از یک سو هزینه های پیکربندی و آرایش شبکه کاسته می شود از سوی دیگر به جای نصب هزاران متر سیم فقط باید دستگاه های کوچکی را که تقریباً به اندازه یک سکه هستند را در نقاط مورد نظر قرار داد. شبکه به سادگی با اضافه کردن چند گره گسترش می یابد و نیازی به طراحی پیکربندی پیچیده نیست. چند نمونه گره حسگر ساخته شده

Mica mote

Rene Mote

iMote

توضیحات اولیه

حسگر¹: وسیله ای که وجود شیء رخداد یک وضعیت یا مقدار یک کمیت فیزیکی را تشخیص داده و به سیگنال الکتریکی تبدیل می کند. انواع مختلف دارد مانند حسگرهای دما، فشار، رطوبت، نور، شتاب سنج، مغناطیس سنج و...

گره حسگر²: به گره ای گفته می شود که فقط شامل یک یا چند حسگر باشد.

میدان حسگر/کارانداز: ناحیه کاری که گره های شبکه حس/اکار در آن توزیع میشوند

چاهک³: گره ای که جمع آوری داده ها را به عهده دارد. و ارتباط بین گره های حس/اکار و گره مدیر وظیفه را برقرار می کند.

گره مدیر وظیفه⁴: گرهی که یک شخصی بعنوان کاربر یا مدیر شبکه از طریق آن با شبکه ارتباط برقرار می کند.

ساختمان گره⁵

هر گره شامل واحد حسگر/کارانداز، واحد پردازش داده ها، فرستنده/گیرنده بی سیم و منبع تغذیه می باشد بخشهای اضافی واحد متحرک ساز، سیستم مکان یاب و تولید توان نیز ممکن است بسته به کاربرد در گره ها وجود داشته باشد.

واحد پردازش داده شامل یک پردازنده کوچک و یک حافظه با ظرفیت محدود است داده ها را از حسگرها گرفته بسته به کاربرد پردازش محدودی روی آنها انجام داده و از طریق فرستنده ارسال می کند. واحد پردازش مدیریت هماهنگی و مشارکت با سایر گره ها در شبکه را انجام می دهد. واحد فرستنده گیرنده ارتباط گره با شبکه را برقرار می کند.

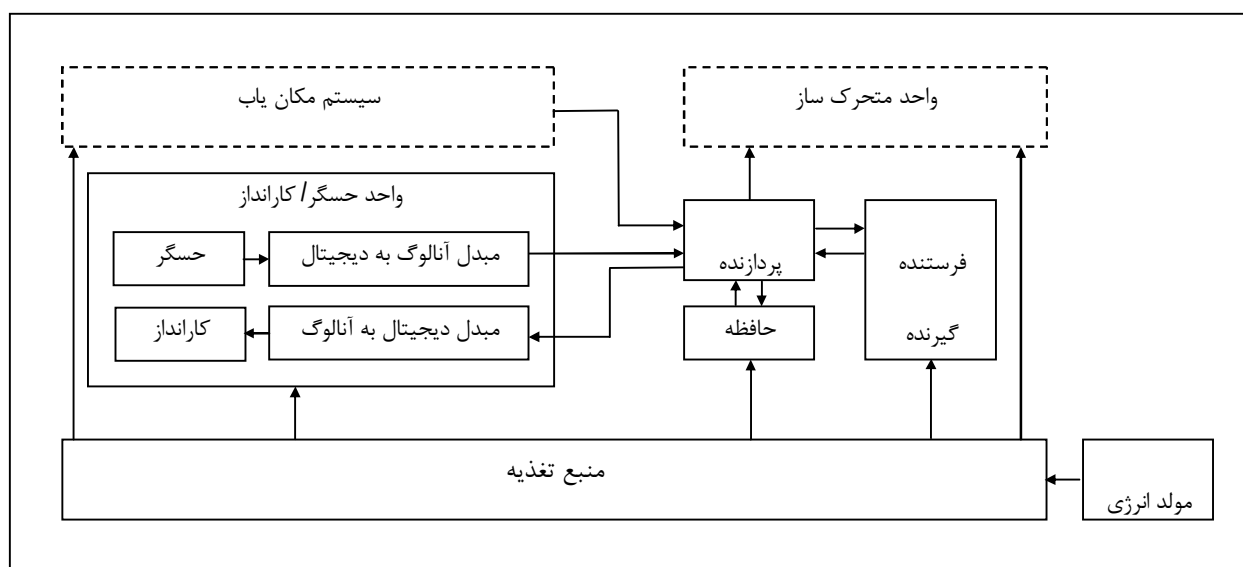
واحد حسگر شامل یک سری حسگر و مبدل آنالوگ به دیجیتال است که اطلاعات آنالوگ را از حسگر گرفته و بصورت دیجیتال به پردازنده تحویل می دهد.

-
1. Sensor
 2. Sensor Node
 3. Sink
 4. Task Manager
 5. NODE

واحد کارانداز شامل و مبدل دیجیتال به آنالوگ است که فرامین دیجیتال به پردازنده گرفته و به کارانداز تحویل می دهد.

واحد تامین انرژی یکی از تنگناهای اساسی است که در طراحی شبکه های حس / کار همه چیز را تحت تأثیر قرار می دهد.

در کنار این بخش ممکن است واحدی برای تولید انرژی مثل سلول های خورشیدی وجود داشته باشد در گره های متحرک واحدی برای متحرک سازی وجود دارد. مکان یاب موقعیت فیزیکی گره را تشخیص می دهد. تکنیکهای مسیر دهی و وظایف حسگری به اطلاعات مکان با دقت بالا نیاز دارند. یکی از مهمترین مزایای شبکه های حسگر کار توانایی مدیریت ارتباط بین گره های در حال حرکت می باشد.

شکل (1-1) اجزای شبکه حسگر

ویژگی های عمومی یک شبکه حسگر

علاوه بر نکاتی که تاکنون درباره شبکه های حسگر بیان کردیم، این شبکه ها دارای یک سری ویژگی های عمومی نیز هستند.

مهم ترین این ویژگی ها عبارت است از:

1) بر خلاف شبکه های بی سیم سنتی، همه گره ها در شبکه های بی سیم حسگر نیازی به برقراری ارتباط مستقیم با نزدیک ترین برج کنترل قدرت یا ایستگاه پایه ندارند، بلکه حسگرها به خوشه هایی (سلول هایی) تقسیم می شوند که هر خوشه (سلول) یک سرگروه خوشه موسوم به Parent انتخاب می کند.

این سرگروه ها وظیفه جمع آوری اطلاعات را بر عهده دارند. جمع آوری اطلاعات به منظور کاهش اطلاعات ارسالی از گره ها به ایستگاه پایه و در نتیجه بهبود بازده انرژی شبکه انجام می شود. البته چگونگی انتخاب سرگروه خود بحثی تخصصی است.

2) پروتکل های شبکه ای همتا به همتا یک سری ارتباطات مش مانند را جهت انتقال اطلاعات بین هزاران دستگاه کوچک با استفاده از روش چندجهشی ایجاد می کنند. معماری انطباق پذیر مش، قابلیت تطبیق با گره های جدید جهت پوشش دادن یک ناحیه جغرافیایی بزرگ تر را دارا است. علاوه بر این، سیستم می تواند به طور خودکار از دست دادن یک گره یا حتی چند گره را جبران کند.

3) هر حسگر موجود در شبکه دارای یک رنج حسگری است که به نقاط موجود در آن رنج احاطه کامل دارد. یکی از اهداف شبکه های حسگری این است که هر محل در فضای مورد نظر بایستی حداقل در رنج حسگری یک گره قرار گیرد تا شبکه قابلیت پوشش همه منطقه مورد نظر را داشته باشد.

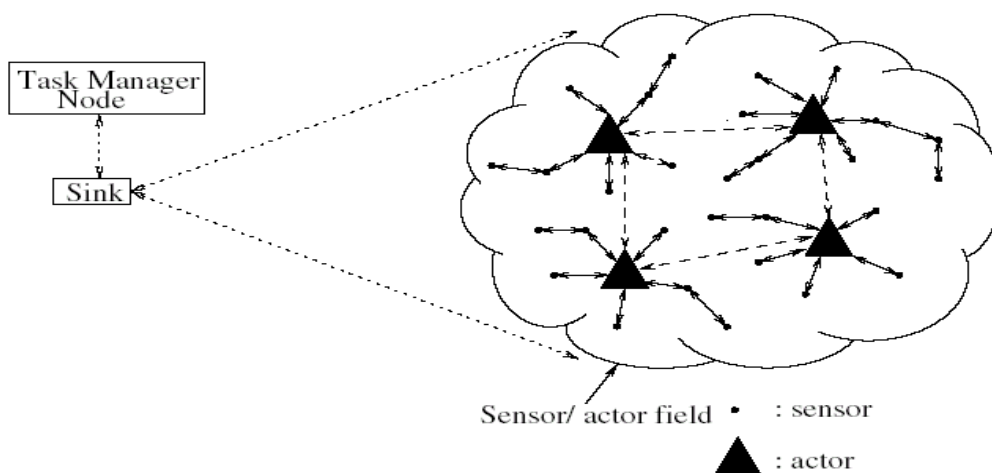
یک حسگر با شعاع حسگری r می تواند نقاطی را که درون این شعاع قرار می گیرند، تحت پوشش قرار دهد. بدیهی است که برای تحت پوشش قرار دادن کل منطقه این حسگرها باید کل نقاط منطقه را پوشانند.

با این که توجه زیادی به پوشش کامل منطقه توسط حسگرها می شود، احتمال دارد نقاطی تحت پوشش هیچ حسگری قرار نگیرد. این نقاط تحت عنوان حفره های پوششی نامیده می شوند. اگر

تعدادی حسگر به علاوه یک منطقه هدف داشته باشیم، هر نقطه در منطقه باید طوری توسط حداقل n حسگر پوشش داده شود که هیچ حفره پوششی ایجاد نشود.

ساختار ارتباطی شبکه های حسگر

گره های حسگری در یک منطقه پراکنده می شوند. همان طور که قبلاً هم اشاره کردیم گره های حسگری دارای توانایی خودساماندهی هستند. هر کدام از این گره های پخش شده دارای توانایی جمع کردن اطلاعات و ارسال آنها به پایانه ای موسوم به چاهک¹ است. این اطلاعات از یک مسیر چند مرحله ای که زیرساخت مشخصی ندارد به سینک فرستاده می شوند و سینک می تواند توسط لینک ماهواره یا اینترنت با گره مدیر² ارتباط برقرار کند.

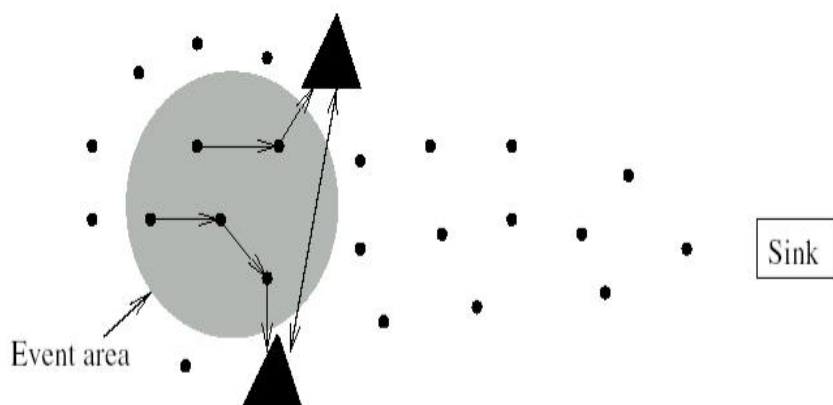
شکل (2-1) ساختار ارتباطی شبکه حسگر

ساختار خود کار

حسگرهایی که یک رخداد یا پدیده را گزارش می دهند داده های دریافتی را به گره های کارانداز جهت پردازش و انجام واکنش مناسب ارسال می کنند. گره های کارانداز مجاور با هماهنگی با یکدیگر تصمیم گیری کرده و عمل می نمایند. در واقع هیچ کنترل متمرکزی وجود ندارد و تصمیمات محلی هست.

1. sink

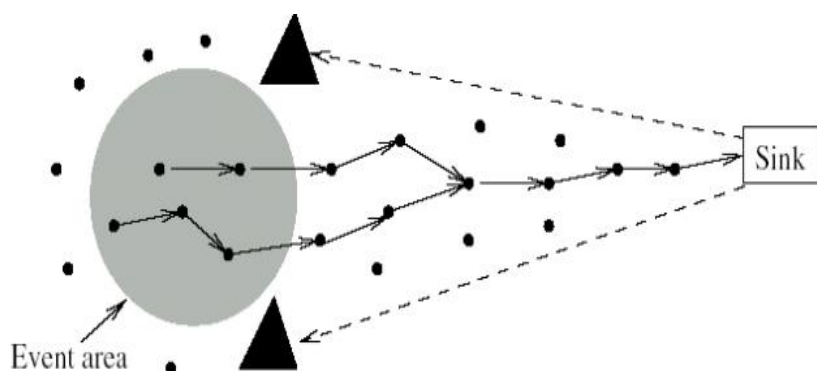
2. task manager

شکل (3-1) ساختار خودکار

ساختار نیمه خودکار

در این ساختار داده‌ها توسط گره‌ها به سمت چاهک هدایت شده و فرمان از طریق چاهک به گره‌های کارانداز صادر می‌شود. در کاربردهای خاصی ممکن است از ساختار بخش بندی یا سلولی استفاده شود که در هر بخش یک سردسته وجود دارد که داده‌های گره‌های دسته‌ی خود را به چاهک ارسال می‌کند. در واقع هر سردسته مانند مدخل عمل می‌کند.

شکل (4-1) ساختار نیمه خودکار

فاکتورهای طراحی

طراحی یک شبکه تحت تأثیر فاکتورهای متعددی است. این فاکتورها عبارتند از: تحمل خرابی، قابلیت گسترش، هزینه تولید، محیط کار، توپولوژی شبکه حسگری، محدودیت‌های سخت افزاری، محیط انتقال و مصرف توان که در زیر به شرح آنها می‌پردازیم.

فاکتورهای بیان شده در بالا از اهمیت فراوانی در طراحی پروتکل های شبکه های حسگر برخوردار هستند؛ حال درباره هر یک از آنها توضیحات مختصری ارائه می کنیم.

تحمل خرابی

برخی از گره های حسگری ممکن است از کار بیفتند یا به دلیل پایان توانشان، عمر آنها تمام شود، یا آسیب فیزیکی ببینند و از محیط تأثیر بگیرند. از کار افتادن گره های حسگری نباید تأثیری روی کارکرد عمومی شبکه داشته باشد. بنابراین تحمل خرابی را "توانایی برقرار نگه داشتن عملیات شبکه حسگر علی رغم از کار افتادن برخی از گره ها" تعریف می کنیم. در واقع یک شبکه حسگر خوب با از کار افتادن تعدادی از گره های حسگری، به سرعت خود را با شرایط جدید (تعداد حسگرهای کمتر) وفق داده و کار خود را انجام می دهد .

قابلیت گسترش

تعداد گره های حسگری که برای مطالعه یک پدیده مورد استفاده قرار می گیرند، ممکن است در حدود صدها و یا هزاران گره باشد. مسلماً تعداد گره ها به کاربرد و دقت مورد نظر بستگی دارد؛ به طوری که در بعضی موارد این تعداد ممکن است به میلیون ها عدد نیز برسد. یک شبکه باید طوری طراحی شود که بتواند چگالی بالای گره های حسگری را نیز تحقق بخشد. این چگالی می تواند از چند گره تا چند صد گره در یک منطقه که ممکن است کمتر از 10 متر قطر داشته باشد، تغییر کند .

هزینه تولید

از آنجایی که شبکه های حسگری از تعداد زیادی گره های حسگری تشکیل شده اند، هزینه یک گره در برآورد کردن هزینه کل شبکه بسیار مهم است. اگر هزینه یک شبکه حسگری گران تر از

هزینه استفاده از شبکه‌های مشابه قدیمی باشد، در بسیاری موارد استفاده از آن مقرون به صرفه نیست. در نتیجه قیمت هر گره حسگری تا حد ممکن باید پایین نگه داشته شود.

محدودیت‌های سخت افزاری یک گره حسگر

عواملی چون اقتصادی بودن سیستم، قابلیت مورد انتظار، تعداد انبوه گره‌ها و نهایتاً عملی شدن ایده‌ها در محیط واقعی، موجب گشته هر گره یکسری محدودیت‌های سخت افزاری داشته باشد.

این محدودیت‌ها در ذیل اشاره شده و در مورد هر کدام توضیحی ارائه گردیده است:

❖ **هزینه پائین:** بایستی سیستم نهایی از نظر اقتصادی مقرون به صرفه باشد. چون تعداد گره‌ها خیلی

زیاد بوده و برآورد هزینه هر گره در تعداد زیادی (بالغ بر چند هزار) ضرب می‌گردد، بنابراین هر

چه از هزینه هر گره کاسته شود، در سطح کلی شبکه، صرفه جویی زیادی صورت خواهد گرفت

و سعی می‌شود هزینه هر گره به کمتر از یک دلار برسد.

❖ **حجم کوچک:** گره‌ها به نسبت محدوده‌ای که زیر نظر دارند، بخشی را به حجم خود اختصاص

می‌دهند. لذا هر چه این نسبت کمتر باشد به همان نسبت کارایی بالاتر می‌رود و از طرفی در اکثر

موارد برای اینکه گره‌ها جلب توجه نکند و یا بتوانند در برخی مکان‌ها قرار بگیرند نیازمند داشتن

حجم بسیار کوچک می‌باشند.

❖ **توان مصرفی پائین:** منبع تغذیه در گره‌ها محدود می‌باشد و در عمل، امکان تعویض یا شارژ مجدد آن

مقدور نیست؛ لذا بایستی از انرژی وجود به بهترین نحو ممکن استفاده گردد. - نرخ بیت پائین: به خاطر

وجود سایر محدودیت‌ها، عملاً میزان نرخ انتقال و پردازش اطلاعات در گره‌ها، نسبتاً پایین می‌باشد.

❖ **خودمختار بودن:** هر گره‌ای بایستی از سایر گره‌ها مستقل باشد و بتواند وظایف خود را طبق

تشخیص و شرایط خود، به انجام برساند.

❖ **قابلیت تطبیق پذیری:** در طول انجام نظارت بر محیط، ممکن است شرایط در هر زمانی دچار تغییر و

تحول شود مثلاً برخی از گره‌ها خراب گردند. لذا هر گره بایستی بتواند وضعیت خود را با شرایط بوجود

آمده جدید تطبیق دهد

توپولوژی شبکه

روش های مناسب پیکربندی هندسی شبکه و یا انتخاب¹ می تواند مصرف انرژی را کاهش دهد.

محیط کار

همانطور که گفتیم هر حسگر ممکن است بخش های دیگری را نیز که به کاربرد خاص شبکه مربوط است دارا باشد. به عنوان نمونه، اکثر تکنیک های مسیریابی و وظایف حسگری نیازمند دانش دقیقی از مکان یابی جغرافیایی است. در نتیجه متداول است که گره های حسگری دارای سیستم موقعیت یابی نیز باشند.

علاوه بر این در برخی موارد گره حسگری لازم است که متحرک باشد، لذا در مواقع لزوم بخشی نیز برای حرکت در نظر گرفته می شود.

تمام این زیر بخش ها باید در یک قالب کوچک قرار بگیرند. اندازه مورد نیاز ممکن است حتی کوچک تر از یک سانتی متر مکعب باشد.

علاوه بر اندازه، محدودیت های فراوان دیگری نیز برای گره های حسگری وجود دارد؛

این گره ها باید توان بسیار کمی مصرف کنند،

در یک محیط با چگالی بالا (از نظر تعداد گره ها) کار کنند،

قیمت تمام شده آنها ارزان باشد،

قابل رها کرده در محیط و همچنین خود کار باشند،

بدون وقفه کار کنند،

قابلیت سازگاری با محیط داشته باشند.

مصرف توان

به موازات تولید توان، تلاش برای کاهش مصرف توان در شبکه بسیار مهم است.

1. Parent

صرفه جویی در مصرف توان در حالت کلی از دو طریق ممکن است:

یک راه ساخت حسگرهایی با مصرف انرژی کمتر

وراه دیگر به کاربردن روش های مدیریت توان در طراحی نرم افزاری شبکه است. مثلاً ارسال

از TDMA حسگر در حالت انتظار که مصرف انرژی بسیار کمی دارد، قرار می گیرد

کاربردهای شبکه های بی سیم حسگر

یک شبکه حسگر برای اجرای مجموعه ای از کارهای سطح بالای پردازش اطلاعات همانند

آشکارسازی، رهگیری یا طبقه بندی، طراحی شده است. کاربردهای شبکه های حسگر گسترده اند

اما می توانند نقطه نظرهای الزامات کاربرد، حالات پیاده سازی، چگونگی حس کردن و یا

طریقه توان رسانی با یکدیگر اختلافات اساسی داشته باشند .

کاربردهای شبکه های حسگر بی سیم دارای شاخه های مختلفی است که در ذیل به آنها پرداخته

شده است

کاربردهای رهایی از سانحه

یکی از پراشاده ترین کاربردهای شبکه های حسگر بی سیم می باشد. یکی از سناریوها می تواند

شناسایی مناطق مستعد آتش سوزی باشد. حسگرهای حساس به گرما برای تعیین نقشه ی گرمایی

یک منطقه مستعد آتش سوزی مثل جنگل بوسیله هواپیما، پخش می شوند. سپس آتش نشانها

می توانند اطلاعات این شبکه از حسگرها را بوسیله یک PDA جمع آوری و تحلیل کنند. از دیگر

کاربردها از این شاخه کاربردهای شناسایی ارتش دشمن در زمینه نظامی است.

کنترل محیطی و نگاشت تنوع زیستی

کاربردهایی نظیر اندازه گیری میزان آلودگی در سایت های دپوی زباله، اندازه گیری میزان

فرسایش سطوح زیر آب برای احداث عوارض در آنها و پی بردن به تعداد یک گونه خاص در

یک بوم خاص را می‌توان در این شاخه جای داد. ویژگی مثبت شبکه‌های حسگر بی‌سیم کوچکی گره‌ها و عمر زیاد آن‌ها و نزدیکی آن‌ها به اشیا مورد مشاهده می‌باشد.

سازه‌های هوشمند

ساختمان‌ها برای مقاصد تهویه هوا و تنظیم رطوبت، مقدار زیادی انرژی تلف می‌کنند. با استفاده از شبکه‌های حسگر بی‌سیم می‌توان به مقدار تهویه مورد نیاز برای ساکنین ساختمان دست یافت که می‌تواند انرژی بسیاری صرفه جویی کند.

چنین گره‌های حسگری می‌توانند برای محاسبه‌ی فشار بر روی قسمت‌های حساس ساختمان در مناطق زلزله خیز استفاده شوند. نوع دیگری از حسگرها می‌توانند برای شناسایی افراد گیر افتاده در یک ساختمان استفاده شوند و اطلاعات جمع‌آوری شده به تیم‌های نجات ارسال شود.

مدیریت تاسیسات

در مدیریت تاسیساتی بزرگتر از یک ساختمان شبکه‌های حسگر بی‌سیم می‌توانند مثلاً برای کنترل ورود افراد به بخش‌هایی خاص استفاده شوند. افراد می‌توانند با داشتن یک علامت خاص از طریق یک حسگر شناسایی شوند و این طریق ورودشان به بخشی خاص کنترل شود. یک شبکه حسگر بی‌سیم می‌تواند در یک کارخانه مواد شیمیایی برای تشخیص نشتی استفاده شود.

نظارت ماشین آلات و نگهداری پیشگیرانه

از حسگرها می‌توان برای استفاده در نواحی دشوار دسترسی ماشین آلات استفاده کرد تا با استفاده از الگوی ارتعاشات زمان مناسب برای سرویس و نگهداری آن ماشین را تعیین کند. این ماشین آلات می‌توانند رباتها یا محور قطارها باشند.

کشاورزی دقیق

استفاده از شبکه‌های حسگر بی‌سیم امکان آبیاری و کود دهی دقیق را از طریق نصب حسگرهای ترکیب رطوبت و خاک در زمین تحت کشت، فراهم می‌کند. به طور مشابه، کنترل آفت نیز می‌تواند با استفاده از این شبکه‌ها انجام پذیرد. همچنین از این شبکه‌ها می‌توان در کنترل دام‌ها استفاده کرد. مثلاً با اتصال یک حسگر به هر گاو یا گوسفندی می‌توان دمای بدن، تعداد گام‌ها یا دیگر معیارها را اندازه گرفت و در صورت رد شدن از یک آستانه‌ای خاص یک اخطار مشخص تولید شود.

پزشکی و بهداشت

کاربردها می‌توانند مراقبت‌های پس از عمل جراحی و مراقبت‌های ویژه باشند که می‌توان حسگرها را بطور مستقیم به بدن بیمار متصل کرد و بی‌سیم بودن آنها مزیت بسیار بزرگی به حساب می‌آید. همچنین می‌توان از حسگرها برای نظارت بلند مدت بیماران و مدیریت خودکار استعمال دارو نیز استفاده کرد.

حمل و نقل

در بسیاری از کاربردهای حمل و نقل این امکان وجود دارد که بسته‌ها را به حسگرهایی مجهز کرد تا بتوان این بسته‌ها را در طول حمل و نقل، رهگیری کرد یا صورت اجناس یک انبار را کنترل کرد. این حسگرها می‌توانند ادوات بسیار ساده‌ی غیرفعال باشند و احتیاجی به ارتباط فعال از طرف حسگر نمی‌باشد.

پردازش راه دور

تقریباً مربوط به کاربردهای حمل و نقل، کاربردهای برای این شاخه وجود دارد. به طور مثال حسگرهایی در خیابانها با کنار جاده‌ها تعبیه شده‌اند که می‌توانند اطلاعاتی درباره‌ی وضعیت

ترافیک با درجه جزئیات بالاتر از آنچه امروزه موجود است جمع آوری کنند. چنین خیابان هوشمندی می تواند با اتومبیل ها تعامل داشته باشد تا هشدارهای خطر درباره ی وضعیت جاده یا گره های ترافیکی پیش رو را منتقل نماید .

پشته پروتکلی

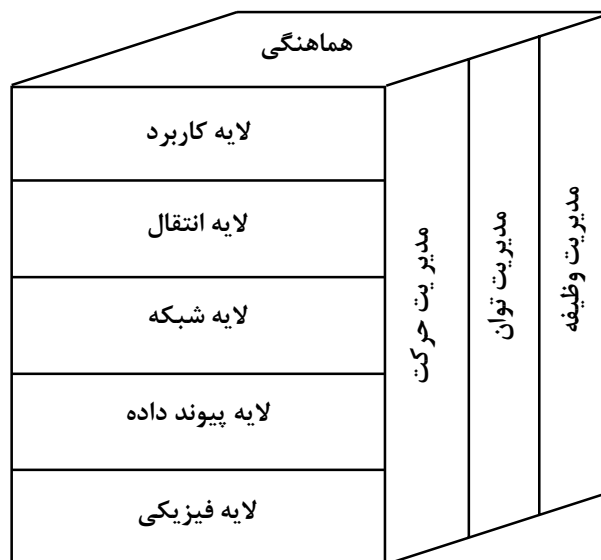
پشته پروتکلی از یکطرف دارای پنج لایه افقی شامل لایه های فیزیکی ،پیوند داده، شبکه، انتقال، و کاربرد و از طرفی دارای سه لایه عمودی مدیریت توان، مدیریت جابجایی، و مدیریت وظیفه است. لایه فیزیکی وظیفه اش عملیات مدولاسیون و ارسال و دریافت در سطح پایین می باشد. لایه کنترل دسترسی رسانه باید قادر باشد به حداقل تصادم بروش پخش همگانی با هر گره همسایه ارتباط برقرار کند.

لایه شبکه وظیفه مسیردهی داده هایی که از لایه انتقال می آید را بر عهده دارد. لایه انتقال وظیفه مدیریت جریان انتقال بسته ها را در صورت نیاز کاربرد بر عهده دارد. بسته به کاری که شبکه برای آن طراحی شده انواع مختلف نرم افزار های کاربردی می تواند روی لایه کاربرد استفاده شود و خدمات مختلفی را ارائه نماید.

یک زبان پردازش نویسی بنام زبان وظیفه پرسشگری حسگر پیشنهاد شده که پرس و جوها و فرمانها آن مبتنی بر با ویژگی داده محوری شبکه حس / کار است. بعنوان مثال "چه تعداد لانه پرنده خالی در محدوده شمال شرقی جنگل وجود دارد" یا "اگر تا یک ساعت بعد تعداد لانه های خالی بیشتر از یک حد معینی شد اعلام شود"

لایه عمودی مدیریت توان با دخالت در کلیه لایه های افقی چگونگی مصرف توان برای گره را تعیین می کند. در واقع برای کاهش مصرف انرژی به الگوریتم ها و پروتکل های توان آگاه نیازمندیم. مثلاً اینکه یک گره پس از دریافت یک پیغام از یکی از همسایه هایش دریاف کننده اش را خاموش کند باعث جلوگیری از دریافت دوباره پیغام و در نتیجه کاهش مصرف انرژی می گردد. ایده دیگری که می تواند همزمان استفاده شود این است گره ای که به سطح پایین انرژی

رسیده به همسایه هایش اعلام همگانی می کند که انرژی اش در حال اتمام است و نمی تواند در مسیردهی پیغامها شرکت داشته باشد. گره های همسایه پس از آن پیغام ها را از طریق گره های دیگر مسیردهی خواهند کرد. لایه عمودی مدیریت حرکت، به بکارگیری روشهای مکان آگاه بر می گردد جابجایی گره را تشخیص داده و ثبت می کند بنابراین یک مسیر برگشت تا کاربر همیشه مدیریت می شود و رد گره متحرک دنبال می شود. مدیریت وظیفه وظایف گره ها را زمانبندی کرده و متعادل می سازد. مثلاً اگر وظیفه حس به یک ناحیه معین محول شد همه گره های حسگر آن ناحیه لازم نیست عملیات حس را بطور همزمان انجام دهند بلکه این وظیفه می تواند بسته به کاربرد به برخی گره ها مثلاً به گره هایی قابلیت اطمینان بیشتر یا ترافیک کمتر یا انرژی بیشتر دارند محول شود. برای تضمین این نکته باید از الگوریتم های کارآگاه استفاده نمود. با وجود موارد فوق گره ها در شبکه حس / کار می توانند با روشهای توان کارا با هم کار کرده و داده ها را در یک شبکه متحرک حس / کار مسیر دهی کنند و منابع را بین گره ها به اشتراک گذارند

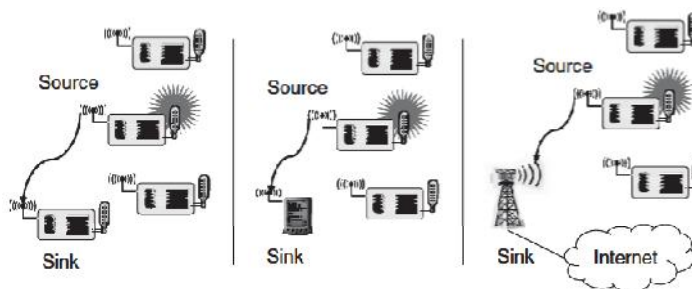
شکل (1-5) پشته پروتکلی شبکه حسگر

انواع منبع‌ها و چاهک‌ها

یک منبع در یک شبکه هر موجودیتی در شبکه است که می‌تواند اطلاعات ارائه دهد معمولاً یک گره حسگر، یک محرک است که بازخورد از یک عملیات ارائه می‌کند.

یک چاهک موجودیتی است که اطلاعات را نیاز دارد. سه حالت برای چاهک وجود دارد: می‌تواند به شبکه تعلق داشته باشد و یک گره حسگر/محرک باشد یا می‌تواند یک موجودیت در خارج از شبکه باشد. مثل یک PDA برای تعامل با شبکه حسگر استفاده شود. همچنین صرفاً می‌تواند یک دروازه باشد که شبکه را به شبکه بزرگتری مثل اینترنت متصل می‌کند.

شکل 6-1 انواع چاهک‌ها و منبع را نشان می‌دهد.

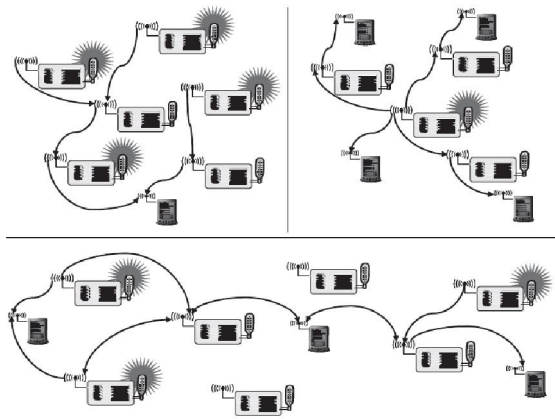

شکل (6-1) سه نوع چاهک در یک شبکه حسگر بسیار ساده تک پرشی

شبکه‌های تک پرشی در مقابل شبکه‌های چند پرشی

بواسطه‌ی وجود محدودیت در توان در گره‌های حسگر، فواصل این گره‌ها نمی‌تواند از حد خاصی بیشتر باشد و اگر بیشتر باشد توان مصرفی‌شان بسیار افزایش پیدا می‌کند یا ممکن است تضعیف در محیط کاری بسیار باشد. برای چیرگی بر چنین مشکلاتی یک راه مشخص استفاده از رله می‌باشد که بسته‌ها را پس از چندین پرش به مقصد می‌رساند. این راه برای شبکه‌های حسگر بی‌سیم مطلوب است چون خود گره‌ها می‌توانند نقش رله را بازی کنند. این راه حلی برای مصرف بهینه‌ی انرژی در خود گره‌ها نیز می‌باشد.

می‌توان چندین چاهک و منبع در یک زمان داشت. مثلاً ممکن است چندین منبع بخواهند به چندین چاهک اطلاعات بفرستند که برخی اطلاعات باید به تمام یا برخی چاهک‌ها برسد. شکل 7-1 این ترکیبات را نشان می‌دهد.

شکل (7-1) چاهک و یا منبع های چندگانه

انواع تحرک

در شبکه های حسگر بی سیم تحرک ممکن است به سه شکل ظاهر شود.

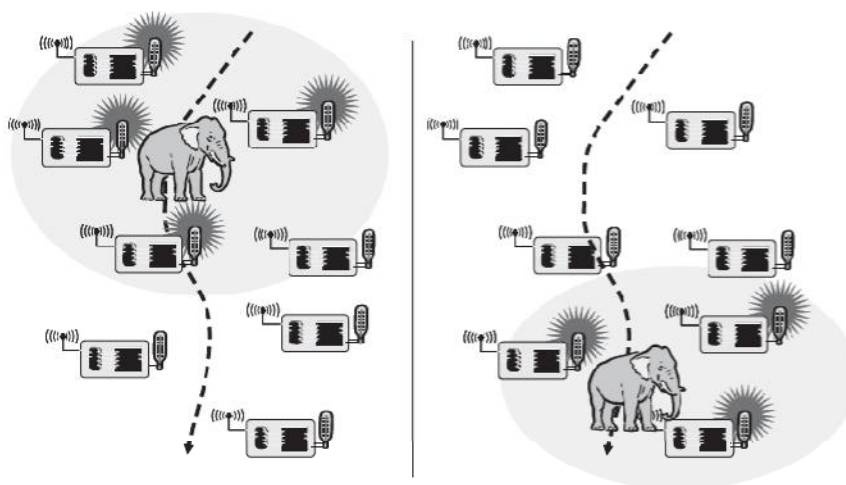
تحرک گره: گره های حسگر بی سیم می توانند متحرک باشند. در حالت تحرک گره شبکه باید خود را مرتباً سازماندهی کند تا قادر باشد بطور صحیحی عمل کند. یک موازنه میان تکرار سازماندهی مجدد و سرعت حرکت گره و عملیات شبکه وجود دارد.

تحرک چاهک: جنبه ی مهم تحرک، تحرک چاهک اطلاعاتی است که جزئی از شبکه حسگر نمی باشد مثلاً یک کاربر انسانی که اطلاعات را از طریق یک *PDA* در حال گذر از کنار یک ساختمان هوشمند درخواست می کند.

یک درخواست دهنده ی سیار ممکن است از گره ی اطلاعات درخواست کند ولی تا وقتی که اطلاعات به دستش برسد تغییر موضع داده و از آن گره دور می شود. ولی شبکه باید طوری اطلاعات را برایش بفرستد که اطلاعات با وجود تحرک درخواست دهنده به دستش برسد.

تحرک رویداد: در کاربردهای نظیر تشخیص رویداد و به خصوص کاربردها ردیابی، علت رویدادها یا اشیایی که باید ردیابی شوند می توانند متحرک باشند. در چنین سناریوهایی مهم است که رویدادهای مشاهده شده با تعداد کافی حسگرها در تمام زمانها پوشش داده باشند. حسگرهای اطراف شیء فعال شده و با فعالیت بالا کار می کنند تا شیء حاضر را مشاهده کنند سپس به خواب می روند. وقتی منبع رویداد حرکت می کند بوسیله یک ناحیه ی فعال شناسایی و مکان یابی می شود. به این مدل، مدل *frisbee* گفته

می‌شود. شکل 8-1 این فرآیند را نشان می‌دهد.

شکل (8-1) منطقه‌ای که گره‌های حسگر یک رویداد را تشخیص می‌دهند.

پروتکل‌های مسیریابی برای شبکه‌های حسگر بی‌سیم

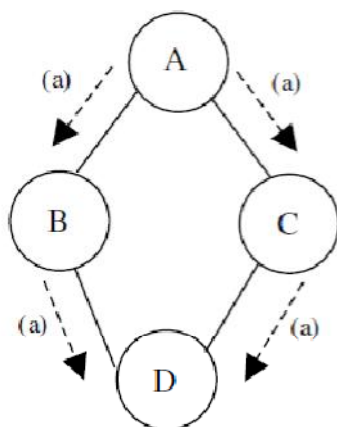
مسیریابی در شبکه‌های حسگر بسیار چالش برانگیز است. به دلیل اینکه ویژگی‌های بسیاری است که این شبکه‌ها را از شبکه‌های معمولی و بی‌سیم جدا می‌کند. اول، ساختن یک طرح آدرس دهی کلی برای گره-های حسگر ممکن نیست. بنابراین پروتکل‌های بر پایه‌ی IP معمولی نمی‌توانند استفاده شوند. دوم، برخلاف شبکه‌های معمول تقریباً تمام کاربردهای شبکه‌های حسگر نیازمند جریان داده از مناطق گوناگون (منبع‌ها) به یک چاهک خاص می‌باشند. سوم ترافیک داده‌ی تولید شده تکرار چشمگیری دارند. به همین خاطر باید برای بهره‌وری انرژی و پهنای باند توسط پروتکل‌های مسیریابی کنترل شوند.

1- پروتکل‌هایی بر مبنای داده

به دلیل فقدان یک طرح آدرس دهی کلی برای گره‌های حسگر ممکن است اطلاعاتی که از حسگرهای مختلف به گره چاهک می‌رسند داده‌های تکراری باشند که پهنای باند و انرژی را تلف می‌کنند. به همین دلیل مسیریابی بر مبنای داده بوجود آمد تا مسیریابی با محوریت داده انجام پذیرد تا از داده‌های تکراری پرهیز شود.

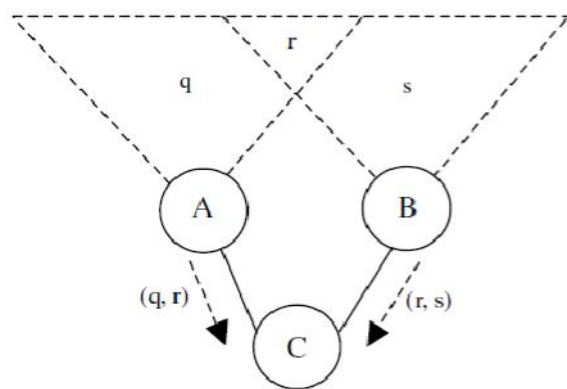
مسیریابی به روش سیل آسا و خبردهی

مسیریابی به روش سیل آسا و خبردهی دو مکانیزم کلاسیک برای رساندن یک بسته به یک گره خاص است. در مسیریابی به روش سیل آسا مبدا بسته مورد نظر را به تمام همسایگانش می فرستند و آنها هم همین کار را آنقدر تکرار نموده تا به مقصد برسند. پس بسته با حداکثر تعداد پرش ها به مقصد می رسد. اما در مسیریابی به روش خبردهی به جای آنکه گره بسته را به تمام همسایگانش بفرستد و یکی از میان آنها بطور تصادفی انتخاب و به آن می فرستد. البته این کار باعث تاخیر بیشتر در رسیدن بسته به مقصد می شود. شکل 9-1 نشان دهنده ی شکل انفجار از داخل است.

شکل (9-1) مشکل انفجار از داخل

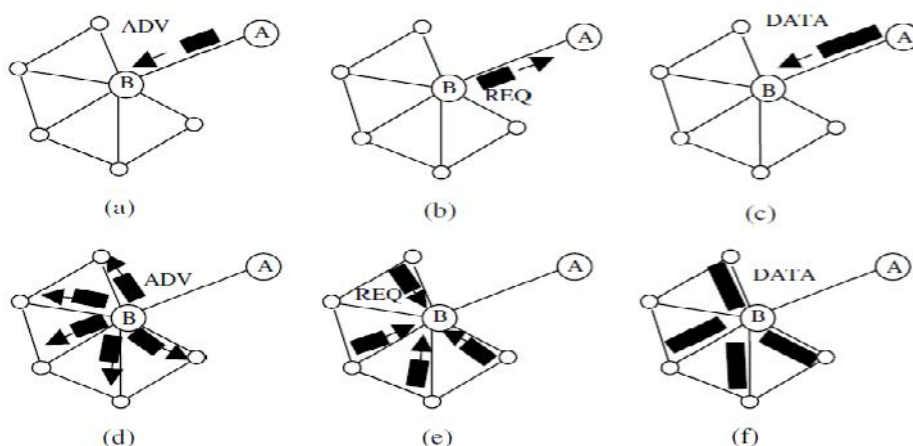
در این مشکل چون یک گره بسته را به تمامی همسایگانش می فرستد در آخر گره مقصد به تعداد همسایگانش این بسته را مکرر دریافت می کند که باعث ترافیک و هدر رفتن انرژی می شود. مشکل دیگر مشکل همپوشانی است. یعنی دو حسگر در مناطق تحت پوشش خود دارای همپوشانی هستند پس اطلاعات مخصوص ناحیه ی مشترک دوبار به گره مقصد می رسد. این مشکل در شکل 10-1 نشان داده شده است.

شکل (10-1) مشکل همپوشانی

پروتکل‌های حسگر برای اطلاعات از طریق مذاکره

این پروتکل توصیف گرهایی با استفاده از فرا داده تولید می‌کند که توصیف کننده‌ی نوع اطلاعات در یک بسته است. در این راستا وقتی گرهی بسته‌ای را دریافت می‌کند فراداده‌اش را به همسایگانش ارسال می‌کند تا همسایگانی که آن بسته را می‌خواهند درخواستی برای دریافت آن بسته بدهد و آن را دریافت کنند. این پروتکل مشکلات روش مسیریابی به روش سیل آسا را حل می‌کند و به بهره‌وری انرژی می‌رسد. سه نوع پیام در این پروتکل‌ها برای تبادل داده رد و بدل می‌شوند. پیام *ADV* برای اعلام توصیف یک بسته‌ی داده، پیام *REQ* برای درخواست آن بسته داده و پیام *DATA* که خود بسته‌ی داده می‌باشد. این مکانیزم در شکل 11-1 نشان داده شده است.

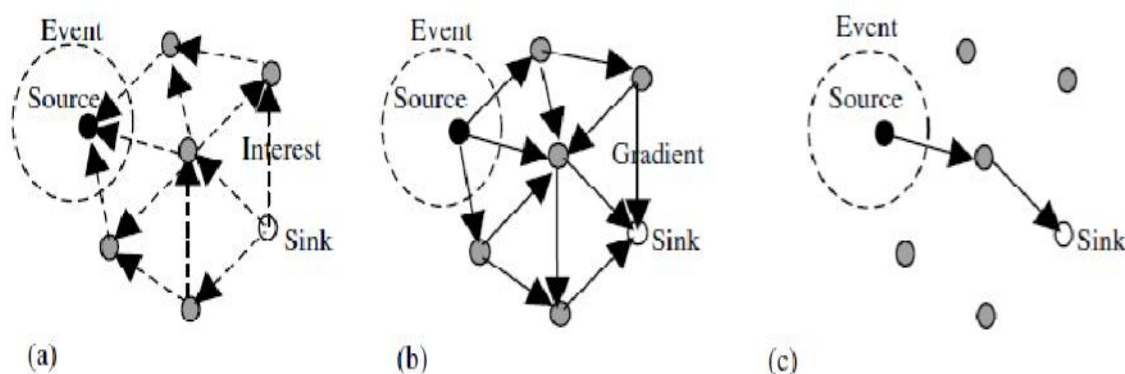

شکل (11-1) مراحل مختلف پروتکل حسگر برای اطلاعات از طریق مذاکره

یکی از مزایای این پروتکل اینست که تغییرات توپولوژیکی که به صورت محلی باقی می‌مانند چون هر گره تنها نیاز به شناختن همسایگان مستقیم خود دارد. مشکلی که این پروتکل دارد اینست که اگر گره مقصد از گره مبدا دور باشد و در این بین هیچ یک از همسایگان مقصد بسته را نخواهند آن بسته هیچگاه به دست مقصد نمی‌رسد. پس این پروتکل برای کاربردهایی که نیاز به تبادل بسته‌ی مطمئن دارند مناسب نیست.

انتشار جهت‌دار

این پروتکل از یک زوج مشخصه - مقدار استفاده می‌کند و جستجوی گره‌ها برای اطلاعاتی خاص با استفاده از این زوج انجام می‌شود. برای ایجاد یک جستجو یک لیست مورد نظر حاوی این زوج‌ها ایجاد می‌شود. این لیست را گره چاهک به همسایگانش ارسال می‌کند و آنها نیز آنرا به گره‌های مجاورشان منتقل می‌کنند تا به منبع برسند. وقتی لیستی به یک گره می‌رسد آن گره مسیری که لیست از آن به دستش رسیده است را بعنوان یک مسیر جواب نگه می‌دارد. بدین ترتیب چندین مسیر ممکن است از منبع تا چاهک تثبیت شده باشد که در هر لیست قرار دارد. ولی یک مسیر انتخاب شده و از آن برای تبادل اطلاعات با نرخ بالاتر از بقیه میان منبع و چاهک استفاده می‌شود. طریقه‌ی کار در شکل 12-1 نشان داده شده است.

شکل (12-1) مراحل مختلف پروتکل انتشار جهت‌دار

مسیریابی پخشی

ایده‌ی این پروتکل مسیریابی، جستجو به گره‌هایی است که یک رویداد خاص را مشاهده کرده‌اند به جای اینکه تمام شبکه را از جستجو پر کنند تا اطلاعاتی درباره‌ی رویداد در حال رخداد بدست آورد.

در این پروتکل بسته‌هایی با طول عمر بالا به نام عامل ساخته می‌شوند. وقتی یک گره یک رخداد را مشاهده می‌کند آنرا به جدول محلی‌اش اضافه کرده و یک عامل تولید می‌کند. وقتی یک جستجوی خاص به یک گره می‌رسد آن گره در جواب جستجو جدول محلی‌اش که حاوی رویدادهای مشاهده شده‌اش است را می‌فرستد.

2- پروتکل‌های سلسله مراتبی

برای اینکه سیستم از عهده‌ی بار اضافی برآید و قادر باشد مناطق بزرگتری را تحت پوشش قرار دهند بدون اینکه سرویس‌شان افت کند کلاستر بندی شبکه در پروتکل‌های مسیریابی داخل شده است. هدف اصلی مسیریابی سلسله مراتبی ایجاد بهره‌وری انرژی گره‌های حسگر بوسیله داخل کردن آنها در ارتباط چند پرشی در یک کلاستر خاص می‌باشد. تشکیل کلاستر معمولاً براساس انرژی ذخیره‌ی حسگرها و نزدیکی به سرکلاستر است.

¹ LEACH

ایده‌ی این پروتکل، تشکیل کلاسترها از گره‌های حسگر بر مبنای قدرت سیگنال دریافتی است و تبادل بسته‌ها را بر عهده‌ی سر کلاسترها گذاشته می‌شود. بنابراین تنها گره‌هایی که به چاهک‌ها اطلاعات می‌فرستند سر کلاسترها هستند. تمام پردازش داده‌ها در هر کلاستر انجام می‌شود. بطور تصادفی سر کلاسترها تعویض می‌شوند تا مصرف توان در هر کلاستر متعادل شود. LEACH از لحاظ مصرف توان نسبت به ارتباط مستقیم مصرف توان کمتری دارد. این پروتکل کاملاً توزیع

1. Low Energy Adaptive Clustering Hierarchy

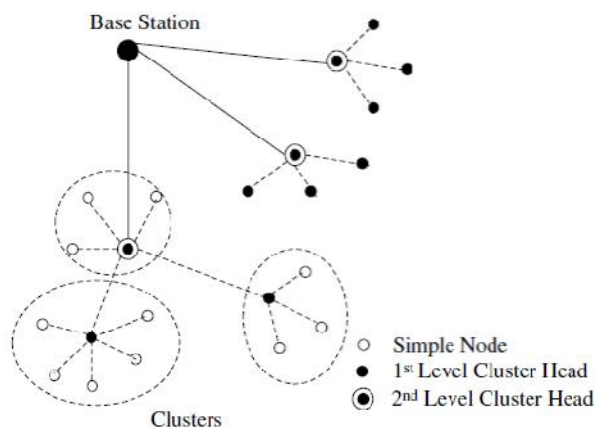
شده است و هیچ دانش کلی از شبکه را نیاز ندارد. این پروتکل از مسیریابی تک پرشی استفاده می کند چون هر گرهی می تواند مستقیماً با سرکلاستر ارتباط برقرار کند.

PEGASIS

پروتکل PEGASIS شبیه LEACH است اما با این تفاوت که از گره های حسگر زنجیره هایی می سازد و در این زنجیره تنها یک گره انتخاب شده که می تواند با پایگاه اصلی در ارتباط باشد. در طول زنجیره هر گرهی داده ی خود را با داده ی گره قبلی جمع کرده و به گره بعد می فرستد تا اینکه گره انتخاب شده تمام داده ها را به پایگاه اصلی ارسال کند. تفاوت این پروتکل با پروتکل LEACH اینست که فقط یک گره می تواند با پایگاه اصلی در ارتباط باشد برخلاف LEACH که گره مرتبط با پایگاه اصلی بطور تصادفی عوض می شد و همین پویا نبودن گرهی سرکلاستر باعث حذف سر بار از این پروتکل شده است و همچنین تجمع داده در این پروتکل تعداد نقل و انتقالات را کاهش داده که باعث افزایش کارآیی این پروتکل نسبت به LEACH شده است.

TEEN and APTEEN

پروتکل TEEN برای پاسخ به تغییرات ناگهانی در مشخصه ای است که حسگر در حال حس کردن آن می باشد طراحی شده است. این پروتکل کلاسترهایی بر مبنای فاصله ایجاد می کند و این فرآیند تا وقتی به گره چاهک برسیم به سطح دوم کشیده می شود. شکل 13-1 این فرآیند را نشان می دهد.

شکل (13-1) کلاستربندی سلسله مراتبی در ATEEN و APTEEN

سر کلاسترها دو نوع مقدار آستانه برای گره‌هایشان تعریف می‌کنند. آستانه‌ی سخت کمترین مقدار ممکن یک مشخصه است که می‌تواند حسگر را وادار به انتقال داده به سرکلاستر کند. وقتی یک گره مقداری به اندازه یا بیشتر از آستانه‌ی سخت حس کند فقط هنگامی داده را منتقل می‌کند که مقدار مشخصه با مقداری مساوی یا بزرگتر از آستانه‌ی نرم تغییر کند. این طرح برای گزارش‌های دوره‌ای مناسب نیست چون ممکن است که هیچگاه داده‌ای به کاربر نرسد.

APTEEN پروتکلی است که هم داده‌ی دوره‌ای را دریافت می‌دارد و هم به رویدادهای بحرانی زمانی پاسخ می‌دهد. همانند *TEEN* این پروتکل عمل می‌کند. این پروتکل دارای سه نوع جستجو می‌باشد: تاریخی برای تحلیل داده‌های قبلی، یک مرتبه برای دیدگاهی لحظه‌ای از شبکه و مداوم برای نظارت بر یک رویداد برای دوره‌ی زمانی.

3- پروتکل‌های بر مبنای مکان

بسیاری از پروتکل‌ها نیازمند داشتن اطلاعاتی از مکان گره‌ها هستند. مثلاً برای مسیریابی یا تخمین مقدار انرژی باقیمانده یا نبود یک طرح آدرس‌دهی کلی مانند *IP* اطلاعات مربوط به مکان گره‌ها در مسیریابی به کار می‌رود.

¹ *MECN*

این پروتکل یک شبکه بی‌سیم با مصرف توان کم بوسیله *GPS* های کم مصرف تشکیل می‌دهد. *MECN* یک ناحیه‌ی رله برای هر گره مشخص می‌کند. ناحیه‌ی رله از گره‌هایی تشکیل شده است که انتقال داده از طریق این گره‌ها بهره‌وری انرژی بیشتری از انتقال مستقیم داد. ایده اصلی پیدا کردن یک زیر شبکه با تعداد گره‌های کمتر برای صرف انرژی کمتر برای انتقال داده است. این پروتکل دارای دو فاز است:

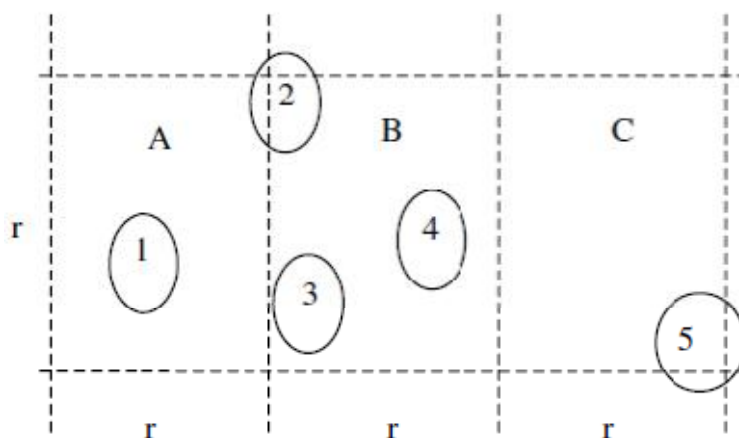
- ایجاد ماتریسی از مسیرهای بهینه از نظر مصرف انرژی که این محاسبات در خود گره‌ها انجام می‌شود.

- پیدا کردن لینک های بهینه

MECN قابلیت باز پیگر بندی خود را دارد و در مواقع خرابی یا اضافه شدن گره های جدید خود را وفق می دهد.

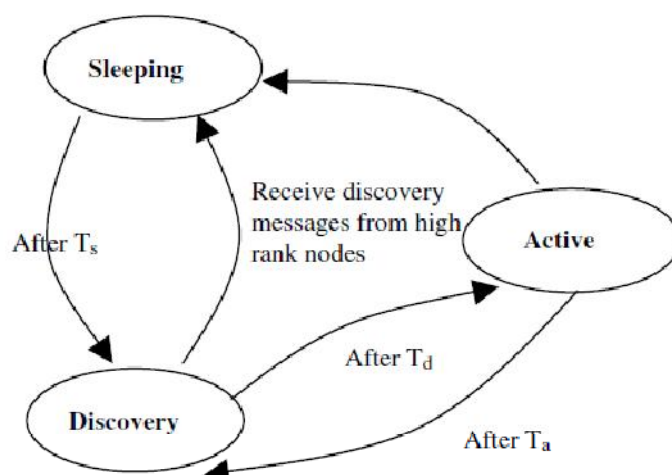
¹ GAF

GAF یک پروتکل آگاه از انرژی بر مبنای مکان برای مسیریابی است. GAF با خاموش کردن گره های بیکار باعث صرفه جویی در انرژی می شود. گره ها با استفاده از GPS مکان خود را در نقشه ای ثبت می کنند و گره هایی که از نظر مکانی در ناحیه ی هم باشند از نظر مسیریابی معادل هم قرار داده می شوند که برخی را می توان خاموش کرد. در شکل 14-1 گره 1 می تواند به گره های 2 و 3 و 4 دسترسی داشته باشد و گره های 2 و 3 و 4 می توانند به 5 دسترسی داشته باشند پس از گره های 2 و 3 و 4 دوتای آنها خاموش می شوند چون معادل همند.

شکل (14-1) نمونه ای از شبکه مجازی در GAF

GAF دارای سه حالت است: اکتشاف برای تعیین همسایگان در نقشه، فعال نشان دهنده ی شراکت در مسیریابی، خوابیده هنگامی که رادیو خاموش است. انتقال حالات در شکل 15-1 نشان داده شده است.

شکل (15-1) انتقال حالات در GAF

اینکه کدام گره برای چه مدتی خواب است بسته به کاربرد دارد و پارامترهای مربوط در طول فرآیند مسیریابی تنظیم می‌شوند.

عیب های شبکه حسگر

1- استفاده از یک فرکانس واحد ارتباطی برای کل شبکه. شبکه را در مقابل استراق سمع آسیب پذیر می‌کند.

2- پویایی توپولوژی زمینه را برای پذیرش گره های دشمن فراهم می‌کند

3- بی سیم بودن ارتباط شبکه کار دشمن را برای فعالیت های ضد امنیتی و مداخلات آسانتر می‌کند

4- یکی دیگر از نقاط ضعف شبکه حسگر کمبود انرژی است و دشمن می‌تواند با قرار دادن یک گره مزاحم که مرتب پیغام های بیدار باش بصورت پخش همگانی با انرژی زیاد تولید می‌کند باعث شود بدون دلیل گره های همسایه از حالت خواب خارج شوند.

5- در صنعت همیشه خطر نشت گاز های سمی وجود داشته است، متاسفانه حسگرهای گازی رایج بسیار دیر موفق به شناسایی این گازها با غلظت پایین می‌شوند و این خود لزوم استفاده از حسگر های سریع تر و دقیق تر را ایجاب می‌کند.

روش های امنیتی در شبکه های بی سیم

WEP

در این روش از شنود کاربرهایی که در شبکه مجوز ندارند جلوگیری به عمل می آید که مناسب برای شبکه های کوچک بوده زیرا نیاز به تنظیمات دستی مربوطه در هر سرویس گیرنده می باشد. اساس رمز نگاری WEP بر مبنای الگوریتم ARC4 بوسیله RSA می باشد.

SSID

شبکه های WLAN دارای چندین شبکه محلی می باشند که هر کدام آنها دارای یک شناسه یکتا می باشند این شناسه ها در چندین نقطه دسترسی قرار داده می شوند. هر کاربر برای دسترسی به شبکه مورد نظر بایستی تنظیمات شناسه SSID مربوطه را انجام دهد .

MAC

لیستی از MAC آدرس های مورد استفاده در یک شبکه به نقطه دسترسی مربوطه وارد شده بنابراین تنها کامپیوترهای دارای این MAC آدرس ها اجازه دسترسی دارند به عبارتی وقتی یک کامپیوتر درخواستی را ارسال می کند MAC آدرس آن با لیست MAC آدرس مربوطه در نقطه دسترسی مقایسه شده و اجازه دسترسی یا عدم دسترسی آن مورد بررسی قرار می گیرد. این روش امنیتی مناسب برای شبکه های کوچک بوده زیرا در شبکه های بزرگ امکان ورود این آدرس ها به نقطه دسترسی بسیار مشکل می باشد. در کل می توان به کاستن از شعاع تحت پوشش سیگنال های شبکه کم کرد و اطلاعات را رمزنگاری کرد.

فصل دوم

بهینه سازی

تئوری بهینه‌سازی

آرزوی انسان برای رسیدن به کمال مبین تئوری بهینه‌سازی است. انسان می‌خواهد بهترین را تجسم و توصیف کرده و به آن دست یابد. اما از آنجایی که می‌داند نمی‌تواند تمام شرایط حاکم بر بهترین را به خوبی شناسایی و تعریف نماید در بیشتر موارد به جای جواب بهترین یا بهینه مطلق، به یک جواب رضایت‌بخش بسنده می‌کند. هم‌چنین انسان در قضاوت عملکرد دیگران، معیار بهترین را در نظر نمی‌گیرد بلکه آنان را به صورت نسبی مورد ارزیابی قرار می‌دهد. بنابراین انسان به دلیل ناتوانی خود در بهینه‌سازی، به بهبود ارزش ویژه‌ای می‌دهد.

بیت لِر و دیگران بهینه‌سازی را چنین شرح می‌دهند: فعل «بهینه ساختن» که کلمه قوی‌تری نسبت به «بهبود» می‌باشد عبارتست از دستیابی به «بهینه»، و «بهینه‌سازی» اشاره به عمل بهینه ساختن دارد. بنابراین تئوری بهینه‌سازی شامل مطالعات کمی بهینه‌ها و روش یافتن آنهاست. هم‌چنین «بهینه» به عنوان یک واژه فنی دلالت بر اندازه‌گیری کمی و تحلیل ریاضی دارد در حالی که بهترین دارای دقت کمتر بوده و بیشتر برای امور روزمره استفاده می‌شود.

در بیشتر موارد آنچه که با هدف بهینه‌سازی انجام می‌دهیم بهبود است. بهینه‌سازی به دنبال بهبود عملکرد در رسیدن به نقطه یا نقاط بهینه است. این تعریف دو قسمت دارد: (1) جستجوی بهبود برای رسیدن به (2) نقطه بهینه. تفاوت روشی بین فرایند بهبود و مقصد یا نقطه بهینه وجود دارد. هنوز هم معمولاً در رویه‌های بهینه‌سازی تمرکز بر همگرایی است (آیا به نقطه بهینه می‌رسد؟) و عملکرد ضمنی رویه به طور کلی فراموش می‌شود. این اهمیت نسبت به همگرایی مربوط به ریشه‌های بهینه‌سازی در ریاضیات است اما همان طور که اشاره شد در عمل چنین اهمیتی طبیعی و معقول نمی‌باشد. این مقایسه قصد بی‌ارزش نشان دادن همگرایی و دقت‌های معمول ریاضی را ندارد چرا که این حوزه خود مبنای ارزشمندی برای مقایسه روش‌های بهینه‌سازی ارائه می‌کند.

در مقایسه الگوریتم‌های بهینه‌سازی دو معیار همگرایی و عملکرد مطرح می‌شود. بعضی از الگوریتم‌ها دارای همگرایی بوده ولی ممکن است عملکرد ضعیفی داشته باشند، یعنی فرایند

بهبود آنها از کارایی و سرعت لازم برخوردار نباشد. برعکس بعضی دیگر از الگوریتم‌ها همگرایی نداشته ولی عملکرد آنها خیلی خوب است.

می توان هدف از فرایندهای جستجو را در سه دسته زیر بیان کرد:

- بهینه‌سازی
- یافتن جواب عملی
- شبه بهینه‌سازی

در شرایطی که ما به یافتن جواب در همسایگی جواب بهینه راضی باشیم هدف جستجو را شبه بهینه‌سازی می‌نامند. شبه بهینه‌سازی دارای دو طبقه است. اگر هدف یافتن جواب عملی خوب در فاصله تعریف شده‌ای از جواب بهینه باشد به آن بهینه‌سازی نزدیک گفته می‌شود. اگر شرط فاصله تعریف شده برای جواب بدست آمده حذف گردد و تنها یافتن جواب نزدیک بهینه با احتمال بالا، هدف باشد به آن بهینه‌سازی تقریبی گفته می‌شود.

بیشتر مسائل عملی آنقدر مشکل هستند که در آنها هدف، شبه‌بهینه‌سازی در نظر گرفته می‌شود تا از این طریق تعادلی بین کیفیت جواب بدست آمده و هزینه جستجوی آن جواب برقرار گردد. هم‌چنین از آنجایی که تعداد محاسبات مسائل بهینه‌سازی ترکیبی به اعداد نجومی می‌رسد حذف شرط بهینگی یک ضرورت اقتصادی است. در شبه‌بهینه‌سازی باید الگوریتم‌هایی ارائه کرد که حدود مناسب میزان محاسبات و نزدیکی به بهینگی را تضمین نموده و تعادلی بین آنها برقرار نمایند. این الگوریتم‌ها باید مجهز به پارامترهای قابل تنظیم باشند تا کاربر بتواند با تغییر آن پارامترها تعادل مطلوب بین جواب بدست آمده و میزان محاسبات را برقرار نماید.

انواع مسائل بهینه سازی و تقسیم بندی آنها از دیدگاه های مختلف

مسائل بهینه سازی را از دیدگاه های مختلف به چندین نوع می توان تقسیم بندی نمود.

بهینه سازی با سعی خطا، بهینه سازی با تابع

مثالی از یک مسئله بهینه سازی با سعی و خطا تنظیم آنتن یک گیرنده تلویزیونی است. بهینه سازی با تابع نیز زمانی است که یک مسئله بهینه سازی توسط یک تابع ریاضی که به نام های تابع هزینه، تابع برآزش و تابع هدف شناخته می شود، مدل شده و از روش های ریاضی برای حل آن استفاده شود.

بهینه سازی تک بعدی و بهینه سازی چند بعدی

اگر تنها یک متغیر در مسئله بهینه سازی وجود داشته باشد، مسئله بهینه سازی یک مسئله تک بعدی و در غیر این صورت دو بعدی است.

بهینه سازی پویا و بهینه سازی ایستا

اگر تابع هزینه مسئله بهینه سازی تابعی از زمان نباشد، با یک مسئله بهینه سازی ایستا سر و کار داریم. ولی اگر زمان نیز وارد تابع هزینه شود مسئله بهینه سازی پویا می شود. به عنوان مثال حرکت از یک نقطه شهر به نقطه دیگر با انتخاب کوتاهترین مسیر یک مسئله بهینه سازی ایستا می باشد. اما اگر پارامترهای دیگری همچون ترافیک که تابعی از زمان است را وارد تابع هزینه بکنیم، با یک مسئله بهینه سازی پویا سر و کار داریم.

جواب هر دو مسئله بهینه سازی فوق نقطه $(0,0)$ است. حتی تابع دوم نیز که متغیر با زمان می باشد برای هر لحظه از زمان t به جواب $(0,0)$ می رسد. اما این حالت کلی نمی باشد و در حالت کلی جواب بهینه مسئله پارامتر زمان را نیز با خود خواهد داشت.

بهینه سازی مقید و نا مقید

اگر متغیر های مسئله بهینه سازی به بازه (و یا قید) خاصی محدود باشند، با یک مسئله بهینه سازی مقید (*Constrained Optimization*) سروکار داریم و در غیر این صورت مسئله بهینه سازی نامقید است. مثالی از بهینه سازی مقید را در زیر می بینید. در این رابطه موارد بعد از تابع هزینه همگی قیود بهینه سازی هستند. جواب بهینه مسئله باید از میان جوابهایی انتخاب شوند که در هر سه قیود صدق می کنند.

$$f(x, y) = x^2 + y^2 + \sin(x) + \sin(y)$$

$$x, y \in [-10, 10]$$

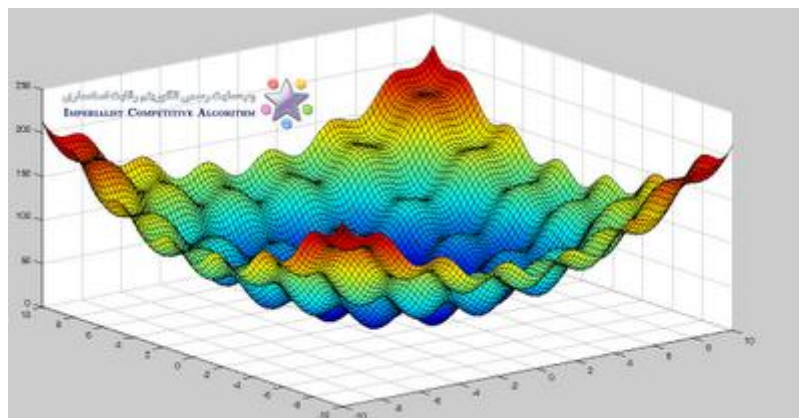
$$x^2 + y^2 \leq 20$$

$$x - y \geq 15$$

بهینه سازی پیوسته و یا گسسته

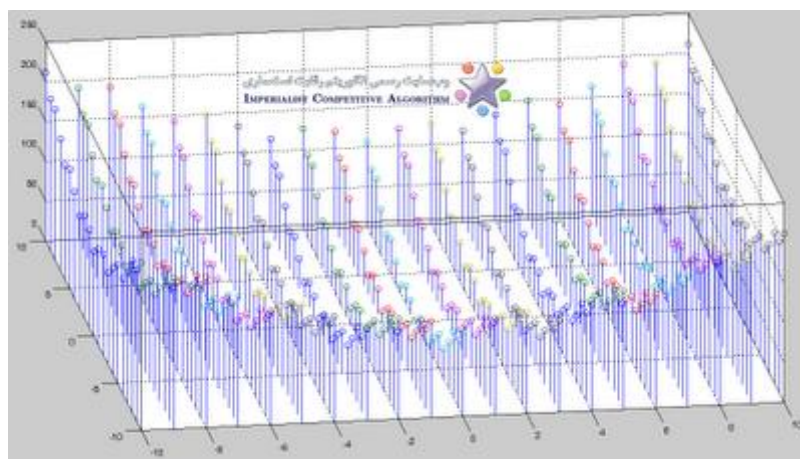
یک مسئله بهینه سازی گسسته مسئله ای است که در آن متغیر های مسئله در یک بازه معین تغییرات گسسته دارند. در حالی که در یک مسئله پیوسته متغیرها در بازه معین تغییرات گسسته دارند. مثالی از یک مسئله بهینه سازی پیوسته به صورت زیر است. این تابع به تابع راسریجین معروف است.

این تابع به تابع راسریجین معروف است و نقطه بهینه این تابع نقطه $(0,0)$ است. شکل زیر این تابع را نشان می دهد.

شکل (1-2) تابع راسریجین پیوسته

به عنوان مثالی از یک مسئله بهینه سازی گسسته، همان تابع فوق را بصورت گسسته در نظر می گیریم. نقطه بهینه این تابع نقطه $(0,0)$ است. شکل این تابع در زیر نشان داده شده است.

شکل (2-2) تابع راسریجین گسسته

بهینه سازی تک معیاره و چند معیاره

یک مسئله بهینه سازی تک معیاره (*Single Objective*)، دارای تنها یک تابع هدف می باشد.

مثالی از این نوع مسئله بهینه سازی به صورت زیر می باشد.

اما در یک مسئله چند معیاره (*Multi Objective*)، تعداد تابع هدف هایی که بطور همزمان بهینه

می شوند بیش از یک تا است. مثال از این نوع مسئله بهینه سازی به صورت زیر می باشد.

این مسئله دارای دو تابع هدف می باشد که باید بطور همزمان بهینه شوند. اگر فرض کنیم که

توابع فوق مسائل مینیمم سازی هستند، در این صورت به عنوان مثال جواب $(f_1, f_2) = (10, 11)$

در مقابل جواب $(f_1, f_2) = (20, 22)$ بهتر بوده و انتخاب مناسب تری می باشد. اما در مقابل آن

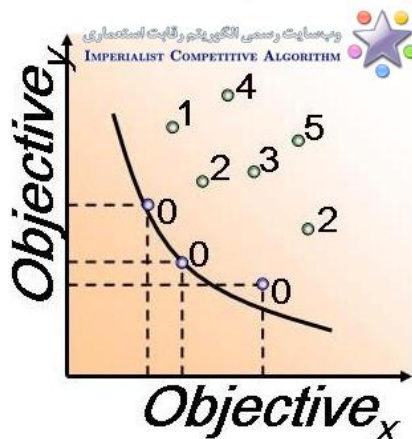
جواب (یعنی $(f_1, f_2) = (10, 11)$)، جواب $(f_1, f_2) = (9, 12)$ نه بهتر است نه بدتر. در

حقیقت از دید f_2 جواب اول بهتر است و از دید f_1 جواب دوم. مجموعه جوابهایی که هیچ

برتری نسبت به هم ندارند تشکیل یک منحنی را در صفحه می دهند که به نام منحنی پرتو

(*Pareto*) شناخته می شود. شکل زیر یک منحنی پرتو مربوط به یک مسئله بهینه سازی نوعی را

نشان می دهد.

شکل (2-3) منحنی پرتو

منحنی پرتو در بر دارنده همه ی جوابهای مناسبی است که نسبت به همدیگر هیچ برتری ای ندارند. معمولاً در یک مسئله بهینه سازی چند معیاره، با دادن اهمیتی (وزنی) به هر یک از توابع هدف و جمع بستن آنها، مسئله را تبدیل به یک مسئله تک معیاره می کنند. این کار در حقیقت قطع کردن یک خط با منحنی پرتو است که به یک جواب معین می رسد.

برخی دیگر از روش های بهینه سازی

1. روش مبتنی بر گرادیان

در روش های گرادیان های تابع هزینه نسبت به متغیرهای طراحی نقشی اساسی را در فرآیند بهینه سازی ایفاء می کنند. روش های تفاضل محدود و بسط سری تیلور مختلط از این نوع هستند. در این روش ها بعد از محاسبه مشتقات تابع هزینه نسبت به متغیرهای طراحی، با استفاده از یک الگوریتم مرتبه اول یا دوم جستجو برای یافتن مقادیر بهینه آغاز می شود. در الگوریتم های مرتبه اول تنها مشتق اول تابع هزینه نسبت به متغیرهای طراحی لازم است. به عنوان مثال می توان به الگوریتم سریع ترین شیب اشاره کرد. در این الگوریتم جستجو در جهت منفی بردار گرادیان انجام می شود. در الگوریتم های مرتبه دوم علاوه بر مشتق اول، مقادیر مشتق دوم تابع هزینه نسبت به متغیرهای طراحی نیز مورد نیاز می باشد. الگوریتم های شبه نیوتنی از این نوع هستند.

روند کلی بهینه سازی گرادیانی

1. محاسبه گرادیان

2. جستجوی خطی در راستای تندترین شیب نزولی و یا یک راستای بهبود یافته بر مبنای

تخمین هسیان¹

این متد تا وقتی که تابع هزینه را بتوان به سادگی محاسبه کرد، به خوبی کار می کند اما در مورد طراحی با استفاده از معادلات ناویر استوکس و یا اویلر و در حالت تعداد زیاد متغیرهای طراحی صدق نمی کند. روش الحاقی² یک استراتژی به منظور کاستن از هزینه محاسبه گرادیان ها است و به منظور احتراز از جستجوی خطی از یک فرآیند نزولی پیوسته به همراه هموارسازی گرادیان بهره می گیرد.

روش های جستجوی خطی مستلزم آن هستند که راستایی توسط الگوریتم انتخاب و در طول آن جستجو آغاز شود و این کار با انجام تکرار تا رسیدن به مقدار جدیدی برای تابع هدف صورت می گیرد. با انتخاب شدن راستای جستجو، یک طول گام در راستای جستجو ضرب شده تا عمل بهینه سازی به تکرار بعدی پیش رود. این راستای جستجو در جهت منفی گرادیان تابع هدف در هر تکرار می باشد. در روش جستجوی خطی، طول گام به گونه ای انتخاب می شود که حداکثر کاهش تابع هدف را باعث شود. راه حل دیگر سعی در دنبال کردن یک مسیر پیوسته در راستای تندترین شیب و در یک سری گام های متوالی خیلی کوچک است.

2. روش سیمپلکس

روش سیمپلکس اصلاح شده (MS) برای محاسبه ثابتهای تشکیل واکنشهای تشکیل کمپلکس برخی از اترهای تاجی با یون هیدرونیوم و تعدادی از یونهای فلزات قلیائی خاکی در بعضی حلالهای غیر مایبی بکار گرفته شده است. بدین منظور، داده های طیف سنجی رزنانس مغناطیسی هسته و هدایت سنجی به معادلات غیرخطی مناسب برازش شده و مقادیر ثابت تشکیل و هدایت

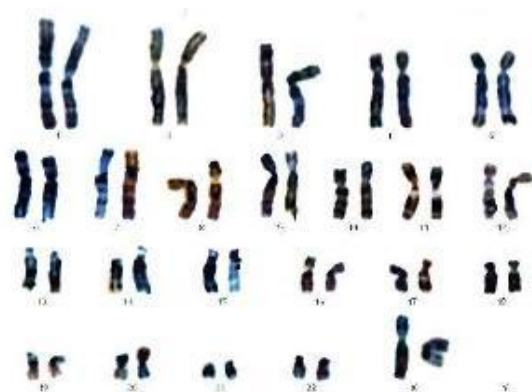
1. Hessian
2. Adjoint Method

اکیوالان حد یا جابجائی شیمیائی حد محاسبه شده‌اند. نتایج این مطالعه در تطابق بسیار خوب با نتایج حاصل از دیگر الگوریتمهای برازش خم غیر خطی می‌باشد، آنالیز شک خط داده‌های دینامیکی *NMR* با استفاده از روش سیمپلکس اصلاح شده برای بدست آوردن زمان عمر اندرکنش *t* برای کمپلکس شدن *18-crown-6* و یونهای فلزات قلیایی حاکی در برخی از حلالهای غیرمائی انجام گردید. بدین منظور، معادله اصلاح شده *Bloch* مورد استفاده قرار گرفت و بین 4 تا 6 پارامتر مجهول برازش شده‌اند. نتایج بسیار خوب بوده و مجموع مربعات خطاها قابل قبول می‌باشند. روش سیمپلکس فوق اصلاح شده (*SMS*) برای بهینه‌سازی برخی از پارامترهای مؤثر در تجزیه تزریقی جریان (*FTA*) برای تعیین ید با نشاسته مورد استفاده قرار گرفته است. حاصل ضرب ضریب همبستگی و شیب خط (حساسیت) منحنی کالیبراسیون به عنوان تابع هدف برای بهینه‌سازی در نظر گرفته شده است. در این مورد پارامترهای سرعت جریان و اندازه نمونه بهینه شده‌اند. طرح فاکتوریل کامل برای مطالعه اثرات برخی از گونه‌های مزاحم در طیف سنجی اتمی شعله بکار گرفته شده است. در این مورد، روش مذکور برای مطالعه اثرات آلومینیوم، لیتیم و زیرکونیم بر روی جذب اتمی منیزیم در شعله و اثرات آلومینیوم، سولفات و فسفات بر روی نشر اتمی استرانسیم در شعله مورد استفاده قرار گرفته است. یک سری محلول مطابق با طرح فاکتوریل کامل تهیه و نتایج جذب یا نشر برای استخراج نتایج مزاحمتها مورد استفاده قرار گرفته است. با بکارگیری ضرایب معادلات رگرسیون، میزان اندرکنش‌های مختلف ارزیابی شده است. نتایج بدست آمده حاکی از مزاحمتهای جدی آلومینیوم، زیرکونیم، آلومینیوم - لیتیم و آلومینیوم - زیرکونیم (به صورت اندرکنشی توام) بر روی جذب منیزیم و نیز مزاحمتهای آلومینیوم، فسفات، سولفات، آلومینیوم - فسفات و آلومینیوم - سولفات بر روی نشر استرانسیم می‌باشد. توانایی طرح فاکتوریل برای تجزیه چند جزئی مخلوطی از مس، کبالت، نیکل و کرم توسط طیف سنجی مرئی و مخلوطی از ارتوگزین، متاگزین، پاراگزین و تولوئن بوسیله طیف سنجی ماوراءبنفش نشان داده شده است. معادلات حاصله در دسته‌های ترکیبی مختلف از طول موجها برای رسیدن به کمترین خطا در غلظت اجزای فوق‌الذکر حل شده‌اند.

نتایج تجزیه مخلوط مس، کبالت، نیکل و کرم تطابق بسیار خوبی بین غلظت‌های تجربی و محاسبه‌ای نشان می‌دهند. در مورد مخلوط گزین‌ها و تولوئن، نیز نتایج محاسبه شده با غلظت‌های تجربی بخوبی تطبیق می‌کنند.

3. الگوریتم ژنتیک

الگوریتم‌های ژنتیک یکی از الگوریتم‌های جستجوی تصادفی است که ایده آن برگرفته از طبیعت می‌باشد. الگوریتم‌های ژنتیک در حل مسائل بهینه‌سازی کاربرد فراوانی دارند. به عنوان مثال می‌توان به مسئله فروشنده دوره گرد اشاره کرد. (در ادامه با این مسئله و حل آن بیشتر آشنا می‌شویم) در طبیعت از ترکیب کروموزوم‌های بهتر، نسل‌های بهتری پدید می‌آیند. در این بین گاهی اوقات جهش‌هایی نیز در کروموزوم‌ها روی می‌دهد که ممکن است باعث بهتر شدن نسل بعدی شوند. الگوریتم ژنتیک نیز با استفاده از این ایده اقدام به حل مسائل می‌کند.

شکل (2-4) انواع کروموزوم‌های بدن انسان که در نحوه نمایش گذاری نیز موثر می‌باشد

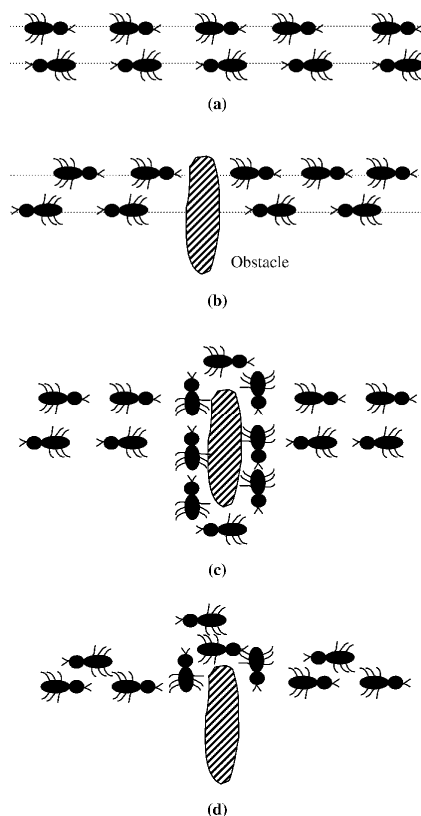
ویژگی‌های الگوریتم ژنتیک

الگوریتم ژنتیک ویژگی‌هایی دارد که آن را در مقایسه با دیگر الگوریتم‌های بهینه‌سازی، متفاوت و برتر ساخته است. این ویژگی‌ها و تمایزات را می‌توان به صورت زیر بیان کرد:

1- الگوریتم ژنتیک می‌تواند به جای به کارگیری از متغیرها از به رمز درآمده‌ی آن‌ها، یعنی کروموزوم‌ها، استفاده کند. در نتیجه نیازی به تعریف مساله به صورت ریاضی ندارد. بنابراین می‌توان حدس زد که این الگوریتم می‌تواند پاسخ گسترده‌ی وسیعی از مسائل را بیابد.

- 2- الگوریتم ژنتیک به طور هم زمان شمار زیادی از نقاط فضای پاسخ را به کار می گیرد. این ویژگی، احتمال گرفتار شدن الگوریتم در نقاط بهینه ی محلی را تا اندازه زیادی کاهش می دهد.
- 3- الگوریتم ژنتیک همگرایی به نقطه ی بهینه ی محلی را تضمین نمی کند، ولی اغلب به نقاط تقریباً بهینه و پذیرفتنی همگرا می شود.
- 4- این الگوریتم به سادگی برای پاسخیابی پرسش هایی که شمار زیادی متغیر دارند به کار گرفته می شود.
- 5- الگوریتم ژنتیک، ساده است و به اطلاعات کمکی مانند مشتق های تابع هدف نیازی ندارد. در نتیجه برای بهینه سازی روی یک تابع هدف بسیار پیچیده، ناپیوسته یا بی مشتق، و یا سیستم هایی که تعریف ریاضی مشخصی ندارند و با شبیه سازی یا اعمال مستقیم پارامترها به سیستم واقعی آزموده می شوند، بسیار مناسب است.
- 6- الگوریتم ژنتیک در پایان می تواند به جای یک پاسخ، مجموعه ای از پاسخ های بهینه را ارائه کند. این ویژگی در مسائل بهینه سازی چندهدفی اهمیت دارد.

4. Ant colony

شکل (2-5) الگوریتم کلونی مورچه ها

الگوریتم کلونی مورچه ها چیست؟

یک مورچه در حال حرکت، مقداری فرومون (در اندازه‌های مختلف) از خود بر زمین باقی می‌گذارد و بدین ترتیب مسیر را بوسیله بوی این ماده مشخص می‌سازد. هنگامی که یک مورچه به طور تصادفی و تنها حرکت می‌کند، با مواجه شدن با مسیری که دارای اثر فرومون بیشتری است، به احتمال زیاد مسیر فوق را انتخاب می‌کند و با فرومونی که از خود بر جای می‌گذارد، آن را در مسیر مذکور تقویت می‌نماید

الگوریتم کلونی مورچه الهام گرفته شده از مطالعات و مشاهدات روی کلونی مورچه هاست. این مطالعات نشان داده که مورچه‌ها حشراتی اجتماعی هستند که در کلونی‌ها زندگی می‌کنند و رفتار آنها بیشتر در جهت بقاء کلونی است تا در جهت بقاء یک جزء از آن. یکی از مهمترین و جالبترین رفتار مورچه‌ها، رفتار آنها برای یافتن غذا است و بویژه چگونگی پیدا کردن کوتاهترین مسیر میان منابع غذایی و آشیانه. این نوع رفتار مورچه‌ها دارای نوعی هوشمندی توده‌ای است که اخیراً مورد توجه دانشمندان قرار گرفته است. باید تفاوت هوشمندی توده‌ای (کلونی) و هوشمندی اجتماعی را روشن کنیم.

در هوشمندی اجتماعی عناصر میزانی از هوشمندی را دارا هستند. بعنوان مثال در فرآیند ساخت ساختمان توسط انسان، زمانی که به یک کارگر گفته میشود تا یک توده آجر را جابجا کند، آنقدر هوشمند هست تا بداند برای اینکار باید از فرغون استفاده کند نه مثلاً بیل!!! نکته دیگر تفاوت سطح هوشمندی افراد این جامعه است. مثلاً هوشمندی لازم برای فرد معمار با یک کارگر ساده متفاوت است.

در هوشمندی توده‌ای عناصر رفتاری تصادفی دارند و بین آن‌ها هیچ نوع ارتباط مستقیمی وجود ندارد و آنها تنها بصورت غیرمستقیم و با استفاده از نشانه‌ها با یکدیگر در تماس هستند. مثالی در این مورد رفتار موریانها در لانه سازیست.

جهت علاقه مند شدن شما به این رفتار موریانها و تفاوت هوشمندی توده‌ای و اجتماعی توضیحاتی را ارائه می‌دهم:

فرآیند ساخت لانه توسط موریهانها مورد توجه دانشمندی فرانسوی به نام گرس قرار گرفت. موریهانها برای ساخت لانه سه فعالیت مشخص از خود بروز می دهند. در ابتدا صدها موریهانها به صورت تصادفی به این طرف و آن طرف حرکت می کنند. هر موریهانها به محض رسیدن به فضایی که کمی بالاتر از سطح زمین قرار دارد شروع به ترشح بزاق می کنند و خاک را به بزاق خود آغشته می کنند. به این ترتیب گلوله های کوچک خاکی با بزاق خود درست می کنند. علیرغم خصلت کاملاً تصادفی این رفتار، نتیجه تا حدی منظم است. در پایان این مرحله در منطقه ای محدود تپه های بسیار کوچک مینیاتوری از این گلوله های خاکی آغشته به بزاق شکل می گیرد. پس از این، همه تپه های مینیاتوری باعث می شوند تا موریهانها رفتار دیگری از خود بروز دهند. در واقع این تپه ها به صورت نوعی نشانه برای موریهانها عمل می کنند. هر موریهانها به محض رسیدن به این تپه ها با انرژی بسیار بالایی شروع به تولید گلوله های خاکی با بزاق خود می کند. این کار باعث تبدیل شدن تپه های مینیاتوری به نوعی ستون می شود. این رفتار ادامه می یابد تا زمانی که ارتفاع هر ستون به حد معینی برسد. در این صورت موریهانها رفتار سومی از خود نشان می دهند. اگر در نزدیکی ستون فعلی ستون دیگری نباشد بلافاصله آن ستون را رها می کنند در غیر این صورت یعنی در حالتی که در نزدیکی این ستون تعداد قابل ملاحظه ای ستون دیگر باشد، موریهانها شروع به وصل کردن ستونها و ساختن لانه می کنند.

تفاوتهای هوشمندی اجتماعی انسان با هوشمندی توده ایموریهانها را در همین رفتار ساخت لانه می توان مشاهده کرد. کارگران ساختمانی کاملاً براساس یک طرح از پیش تعیین شده عمل می کنند، در حالی که رفتار اولیه موریهانها کاملاً تصادفی است. علاوه بر این ارتباط مابین کارگران ساختمانی مستقیم و از طریق کلمات و ... است ولی بین موریهانها هیچ نوع ارتباط مستقیمی وجود ندارد و آنها تنها بصورت غیر مستقیم و از طریق نشانه ها با یکدیگر در تماس اند. گرس نام این رفتار را *Stigmergie* گذاشت، به معنی رفتاری که هماهنگی مابین موجودات را تنها از طریق تغییرات ایجاد شده در محیط ممکن می سازد

مزیت‌های ACO

همانطور که گفته شد «تبخیر شدن فرومون» و «احتمال-تصادف» به مورچه‌ها امکان پیدا کردن کوتاهترین مسیر را می‌دهند. این دو ویژگی باعث ایجاد انعطاف در حل هرگونه مسئله بهینه‌سازی می‌شوند. مثلاً در گراف شهرهای مسئله فروشنده دوره گرد، اگر یکی از یالها (یا گره‌ها) حذف شود الگوریتم این توانایی را دارد تا به سرعت مسیر بهینه را با توجه به شرایط جدید پیدا کند. به این ترتیب که اگر یال (یا گره‌ای) حذف شود دیگر لازم نیست که الگوریتم از ابتدا مسئله را حل کند بلکه از جایی که مسئله حل شده تا محل حذف یال (یا گره) هنوز بهترین مسیر را داریم، از اینبه بعد مورچه‌ها می‌توانند پس از مدت کوتاهی مسیر بهینه (کوتاهترین) را بیابند.

کاربردهای ACO

از کاربردهای ACO می‌توان به بهینه کردن هر مسئله‌ای که نیاز به یافتن کوتاهترین مسیر دارد، اشاره نمود:

1. مسیر یابی داخل شهری و بین شهری
2. مسیر یابی بین پست‌های شبکه‌های توزیع برق ولتاژ بالا
3. مسیریابی شبکه‌های کامپیوتری

5- الگوریتم رقابت استعماری

(*Imperialist Competitive Algorithm - ICA*) روشی در حوزه محاسبات تکاملی است که به یافتن پاسخ بهینه مسائل مختلف بهینه‌سازی می‌پردازد. این الگوریتم با مدلسازی ریاضی فرایند تکامل اجتماعی - سیاسی، الگوریتمی برای حل مسائل ریاضی بهینه‌سازی ارائه می‌دهد. از لحاظ کاربرد، این الگوریتم در دسته الگوریتم‌های بهینه‌سازی تکاملی همچون الگوریتم‌های ژنتیک (*Genetic Algorithms*)، بهینه‌سازی انبوه ذرات (*Particle Swarm Optimization*)، بهینه‌سازی کلونی مورچگان (*Ant Colony Optimization*)، تبرید فلزات شبیه‌سازی شده (*Simulated Annealing*) و ... قرار می‌گیرد. همانند همه الگوریتم‌های قرار

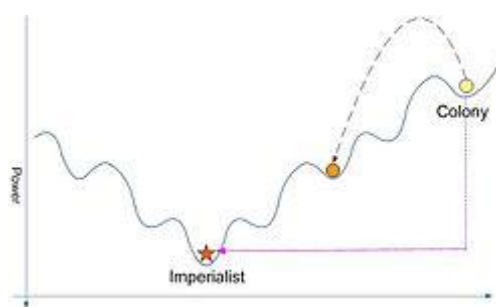
گرفته در این دسته، الگوریتم رقابت استعماری نیز مجموعه اولیه ای از جوابهای احتمالی را تشکیل می دهد. این جوابهای اولیه در الگوریتم ژنتیک با عنوان "کروموزوم"، در الگوریتم ازدحام ذرات با عنوان "ذره" و در الگوریتم رقابت استعماری نیز با عنوان "کشور" شناخته می شوند. الگوریتم رقابت استعماری با روند خاصی که در ادامه می آید، این جوابهای اولیه (کشور ها) را به تدریج بهبود داده و در نهایت جواب مناسب مسئله بهینه سازی (کشور مطلوب) را در اختیار می گذارد.

پایه های اصلی این الگوریتم را سیاست همسان سازی (*Assimilation*)، رقابت استعماری (*Imperialistic Competition*) و انقلاب (*Revolution*) تشکیل می دهند. این الگوریتم با تقلید از روند تکامل اجتماعی، اقتصادی و سیاسی کشورها و با مدلسازی ریاضی بخشهایی از این فرایند، عملگرهایی را در قالب منظم به صورت الگوریتم ارائه می دهد که می توانند به حل مسائل پیچیده بهینه سازی کمک کنند. در واقع این الگوریتم جوابهای مسئله بهینه سازی را در قالب کشورها نگریسته و سعی می کند در طی فرایندی تکرار شونده این جوابها را رفته رفته بهبود داده و در نهایت به جواب بهینه مسئله برساند.

امپریالیسم، در لغت به سیاست توسعه قدرت و نفوذ یک کشور در حوزه خارج از قلمرو شناخته شده برای آن، اطلاق می شود. یک کشور می تواند کشور دیگر را به طور قانونگذاری مستقیم و یا از طریق روش های غیر مستقیم، مثل کنترل کالاها و مواد خام، کنترل کند. مورد اخیر اغلب استعمار نو خوانده می شود. استعمار یک پدیده ذاتی در تاریخ بوده است. استعمار در مراحل ابتدایی، به صورت نفوذ سیاسی نظامی در کشورها و به صورت صرف استفاده از منابع زمینی، انسانی و سیاسی بوده است. بعضی مواقع نیز استعمار، به صرف جلوگیری از نفوذ کشور استعمارگر رقیب انجام می شد. به هر حال کشورهای استعمارگر رقابت شدیدی را برای به استعمار کشیدن مستعمرات همدیگر نشان می دادند.

مستقل از اثرات و تبعات مثبت و منفی آن، استعمار به عنوان یک فرایند ذاتی در تاریخ بشر ایجاد شد، و در عین وارد کردن خسارتهای جبران ناپذیر به زیربنای اساسی یک کشور (خصوصاً

زیربناهای فرهنگی) در بعضی موارد اثرات مثبتی را نیز برای کشورها مستعمره داشت. از دید بهینه‌سازی، استعمار بعضی از کشورها را که در یک دره معمولی تمدن قرار داشتند، خارج کرده و آنها را به یک حوزه مینیمم دیگر برد که در بعضی موارد وضعیت این حوزه مینیمم بهتر از موقعیت قبلی کشور مستعمره بود. اما به هر حال این حرکت مستلزم پیشروی مستعمره در راستای محورهای مختلف اقتصادی و فرهنگی به سمت یک امپریالیست قویتر بود، یعنی از میان رفتن بعضی از ساختارهای فرهنگی و اجتماعی. شکل زیر حرکت یک مستعمره به سمت استعمارگر قوی را نشان می‌دهد. این روند در الگوریتم رقابت استعماری در قالب سیاست جذب مدلسازی می‌شود.

شکل (2-6) حرکت یک کشور مستعمره به سمت استعمارگر

همانند دیگر الگوریتم‌های تکاملی، این الگوریتم، نیز با تعدادی جمعیت اولیه تصادفی که هر کدام از آنها یک «کشور» نامیده می‌شوند؛ شروع می‌شود. تعدادی از بهترین عناصر جمعیت (معادل نخبه‌ها در الگوریتم ژنتیک) به عنوان امپریالیست انتخاب می‌شوند. باقیمانده جمعیت نیز به عنوان مستعمره، در نظر گرفته می‌شوند. استعمارگران بسته به قدرتشان، این مستعمرات را با یک روند خاص که در ادامه می‌آید؛ به سمت خود می‌کشند. قدرت کل هر امپراطوری، به هر دو بخش تشکیل دهنده آن یعنی کشور امپریالیست (به عنوان هسته مرکزی) و مستعمرات آن، بستگی دارد. در حالت ریاضی، این وابستگی با تعریف قدرت امپراطوری به صورت مجموع قدرت کشور امپریالیست، به اضافه در صدی از میانگین قدرت مستعمرات آن، مدل شده است. با

شکل گیری امپراطوری های اولیه، رقابت امپریالیستی میان آنها شروع می شود. هر امپراطوری ای که نتواند در رقابت استعماری، موفق عمل کرده و بر قدرت خود بیفزاید (و یا حداقل از کاهش نفوذش جلوگیری کند)، از صحنه رقابت استعماری، حذف خواهد شد. بنابراین بقای یک امپراطوری، وابسته به قدرت آن در جذب مستعمرات امپراطوری های رقیب، و به سیطره در آوردن آنها خواهد بود. در نتیجه، در جریان رقابت های امپریالیستی، به تدریج بر قدرت امپراطوری های بزرگتر افزوده شده و امپراطوری های ضعیف تر، حذف خواهند شد. امپراطوری ها برای افزایش قدرت خود، مجبور خواهند شد تا مستعمرات خود را نیز پیشرفت دهند.

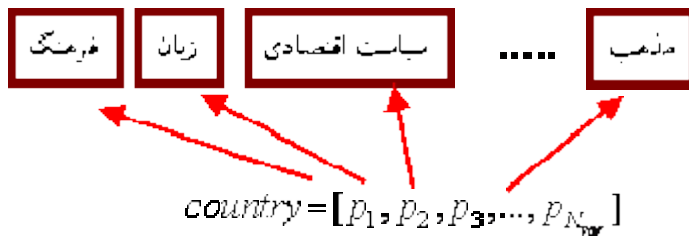
به طور خلاصه این الگوریتم به استعمار به عنوان جزئی لاینفک از سیر تکامل تاریخی انسان نگریسته شده و از چگونگی اثرگذاری آن بر کشورهای استعمارگر و مستعمره و نیز کل تاریخ، به عنوان منبع الهام یک الگوریتم کارا و نو در زمینه محاسبات تکاملی استفاده شده است.

شکل دهی امپراطوری های اولیه

در بهینه سازی، هدف یافتن یک جواب بهینه بر حسب متغیرهای مسئله، است. ما یک آرایه از متغیرهای مسئله را که باید بهینه شوند، ایجاد می کنیم. در الگوریتم ژنتیک این آرایه، کروموزوم نامیده می شود. در اینجا نیز آن را یک کشور می نامیم. در یک مسئله بهینه سازی N_{var} بعدی، یک کشور، یک آرایه به طول $N_{var} * 1$ است. این آرایه به صورت زیر تعریف می شود.

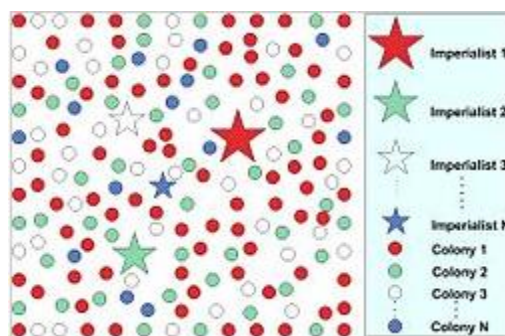
$$country = [p_1, p_2, \dots, p_{N_{var}}]$$

مقادیر متغیره ها در یک کشور، به صورت اعداد اعشاری نمایش داده می شوند. از دیدگاه تاریخی فرهنگی، اجزای تشکیل دهنده یک کشور را می توان ویژگی های اجتماعی - سیاسی آن کشور، همچون فرهنگ، زبان، ساختار اقتصادی و سایر ویژگی ها در نظر گرفت. شکل زیر نحوه تناظر متغیر های بهینه سازی مسئله با ویژگی های اجتماعی سیاسی را نشان می دهد.

شکل (7-2) تناظر متغیرهای بهینه سازی مسئله با ویژگی های اجتماعی سیاسی

برای شروع الگوریتم، تعداد $N_{country}$ کشور اولیه را ایجاد می کنیم. تا N_{imp} از بهترین اعضای این جمعیت (کشورهای دارای کمترین مقدار تابع هزینه) را به عنوان امپریالیست انتخاب می کنیم. باقیمانده N_{col} تا از کشورها، مستعمراتی را تشکیل می دهند که هر کدام به یک امپراطوری تعلق دارند. برای تقسیم مستعمرات اولیه بین امپریالیست ها، به هر امپریالیست، تعدادی از مستعمرات را که این تعداد، متناسب با قدرت آن است، می دهیم. در شکل زیر نحوه تقسیم مستعمرات، میان کشورهای استعمارگر به صورت نمادین نشان داده شده است.

شکل (8-2) نحوه تقسیم مستعمرات، میان کشورهای استعمارگر

سیاست جذب: حرکت مستعمره ها به سمت امپریالیست

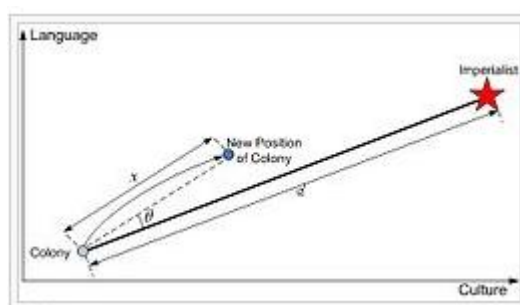
سیاست همگون سازی (جذب) با هدف تحلیل فرهنگ و ساختار اجتماعی مستعمرات در فرهنگ حکومت مرکزی انجام می گرفت. همانگونه که قبلاً نیز بیان شد، کشورهای استعمارگر، برای افزایش نفوذ خود، شروع به ایجاد عمران (ایجاد زیرساخت های حمل و نقل، تاسیس دانشگاه و ...) کردند. به عنوان مثال کشورهایی نظیر انگلیس و فرانسه با تعقیب سیاست همگون سازی در مستعمرات خود در فکر ایجاد انگلیس نو و فرانسه نو در مستعمرات خویش بودند. با در نظر

گرفتن شیوه نمایش یک کشور در حل مسئله بهینه‌سازی، در حقیقت این حکومت مرکزی با اعمال سیاست جذب سعی داشت تا کشور مستعمره را در راستای ابعاد مختلف اجتماعی سیاسی به خود نزدیک کند. این بخش از فرایند استعمار در الگوریتم بهینه‌سازی، به صورت حرکت مستعمرات به سمت کشور امپریالیست، مدل شده است

در راستای این سیاست، کشور مستعمره (*Colony*)، به اندازه x واحد در جهت خط واصل مستعمره به استعمارگر (*Imperialist*)، حرکت کرده و به موقعیت جدید (*New Position of Colony*)، کشانده می‌شود. x عددی تصادفی با توزیع یکنواخت (و یا هر توزیع مناسب دیگر) می‌باشد. اگر فاصله میان استعمارگر و مستعمره با d نشان داده شود، معمولاً برای d داریم.

$$x \sim U(0, B*d)$$

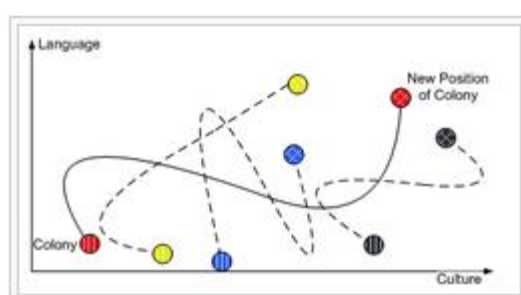
که در آن B عددی بزرگتر از یک و نزدیک به 2 می‌باشد. یک انتخاب مناسب می‌تواند $2B=$ باشد. وجود ضریب $1/B \geq$ باعث می‌شود تا کشور مستعمره در حین حرکت به سمت کشور استعمارگر، از جهت‌های مختلف به آن نزدیک شود. همچنین در کنار این حرکت، یک انحراف زاویه‌ای کوچک نیز با توزیع یکنواخت به مسیر حرکت افزوده می‌شود. یک نمای گرافیکی از اعمال سیاست جذب در الگوریتم رقابت استعماری در صفحه دو بعدی در زیر نشان داده شده است.

شکل (2-9) اعمال سیاست جذب در الگوریتم رقابت استعماری

انقلاب؛ تغییرات ناگهانی در موقعیت یک کشور

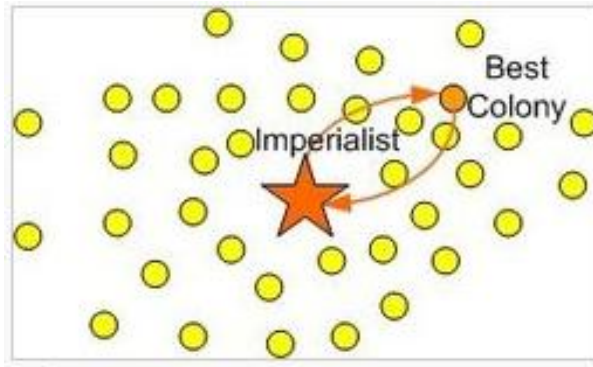
بروز انقلاب تغییرات ناگهانی را در ویژگی های اجتماعی سیاسی یک کشور ایجاد می کند. در الگوریتم رقابت استعماری، انقلاب با جابجایی تصادفی یک کشور مستعمره به یک موقعیت تصادفی جدید مدلسازی می شود. انقلاب از دیدگاه الگوریتمی باعث می شود کلیت حرکت تکاملی از گیر کردن در دره های محلی بهینگی نجات یابد که در بعضی موارد باعث بهبود موقعیت یک کشور شده و آن را به یک محدوده بهینگی بهتری می برد.

شکل (2-10) اعمال سیاست انقلاب

جابجایی موقعیت مستعمره و امپریالیست

در حین حرکت مستعمرات به سمت کشور استعمارگر، ممکن بعضی از این مستعمرات به موقعیتی بهتر از امپریالیست برسند (به نقاطی در تابع هزینه برسند که هزینه کمتری را نسبت به مقدار تابع هزینه در موقعیت امپریالیست، تولید می کنند). در این حالت، کشور استعمارگر و کشور مستعمره، جای خود را با همدیگر عوض کرده و الگوریتم با کشور استعمارگر در موقعیت جدید ادامه یافته و این بار این کشور امپریالیست جدید است که شروع به اعمال سیاست همگون سازی بر مستعمرات خود می کند. نحوه جابجایی موقعیت مستعمره و استعمارگر در شکل زیر نشان داده شده است.

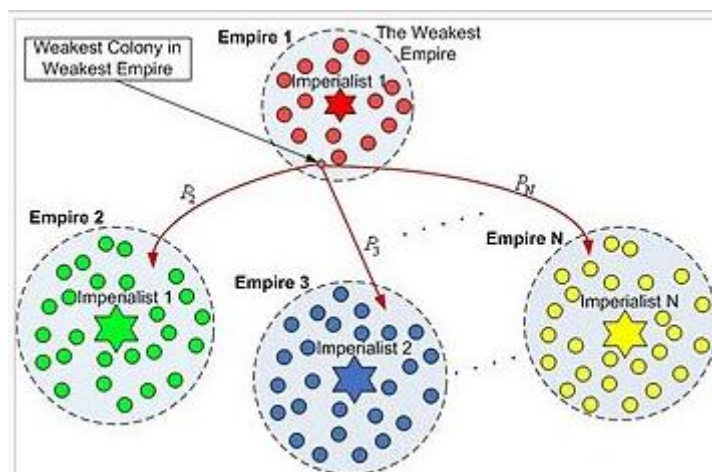

شکل (2-11) جابجایی موقعیت مستعمره و استعمارگر

رقابت استعماری

قدرت یک امپراطوری به صورت قدرت کشور استعمارگر، به اضافه درصدی از قدرت کل مستعمرات آن تعریف می‌شود.

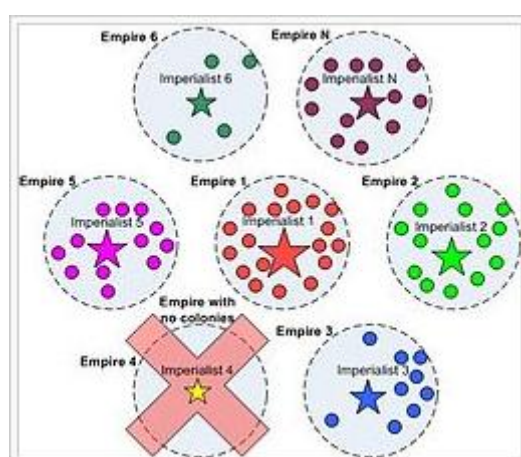
هر امپراطوری‌ای که نتواند بر قدرت خود بیفزاید و قدرت رقابت خود را از دست بدهد، در جریان رقابت‌های امپریالیستی، حذف خواهد شد. این حذف شدن، به صورت تدریجی صورت می‌پذیرد. بدین معنی که به مرور زمان، امپراطوری‌های ضعیف، مستعمرات خود را از دست داده و امپراطوری‌های قویتر، این مستعمرات را تصاحب کرده و بر قدرت خویش می‌افزایند. الگوریتم رقابت استعماری، امپراطوری در حال حذف، ضعیف‌ترین امپراطوری موجود است. بدین ترتیب، در تکرار الگوریتم، یکی یا چند مورد از ضعیف‌ترین مستعمرات ضعیف‌ترین امپراطوری را برداشته و برای تصاحب این مستعمرات، رقابتی را میان کلیه امپراطوری‌ها ایجاد می‌کنیم. مستعمرات مذکور، لزوماً توسط قویترین امپراطوری، تصاحب نخواهند شد، بلکه امپراطوری‌های قویتر، احتمال تصاحب بیشتری دارند. رقابت استعماری میان چندین استعمارگر برای جذب مستعمرات همدیگر در شکل زیر به خوبی نشان داده شده است.

شکل (2-12) رقابت استعماری میان چندین استعمارگر

سقوط امپراطوری‌های ضعیف

در جریان رقابت‌های امپریالیستی، خواه ناخواه، امپراطوری‌های ضعیف به تدریج سقوط کرده و مستعمراتشان به دست امپراطوری‌های قوی‌تر می‌افتد. شروط متفاوتی را می‌توان برای سقوط یک امپراطوری در نظر گرفت. در الگوریتم پیشنهاد شده، یک امپراطوری زمانی حذف شده تلقی می‌شود که مستعمرات خود را از دست داده باشد. شکل زیر یک نمای کلی از سقوط امپراطوری‌ها در روند چرخه الگوریتم، ارائه می‌دهد.

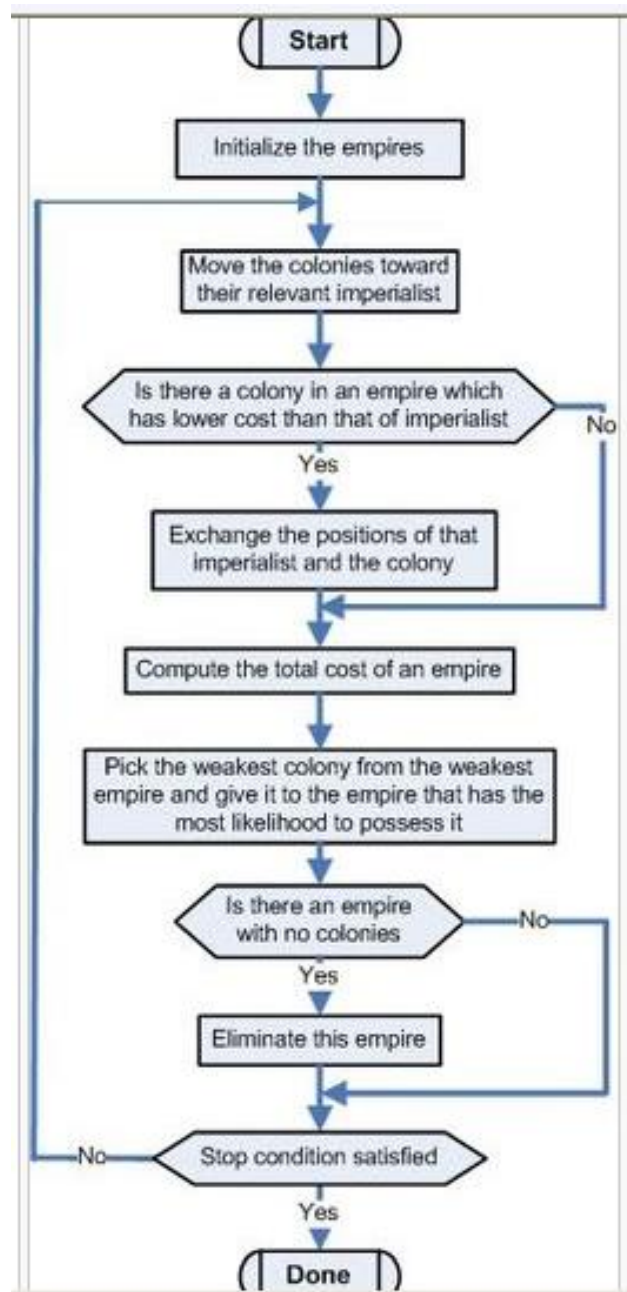

شکل (2-13) سقوط امپراطوری‌ها در روند چرخه الگوریتم رقابت استعماری

شبه کد

مراحل ذکر شده در بالا را می‌توان به صورت شبه کد ریز خلاصه کرد.

1. چند نقطه تصادفی روی تابع انتخاب کرده و امپراطوری‌های اولیه را تشکیل بده.
 2. مستعمرات را به سمت کشور امپریالیست حرکت بده (سیاست همسان‌سازی یا جذب).
 3. عملگر انقلاب (*Revolution*) را اعمال کن.
 4. اگر مستعمره‌ای در یک امپراطوری، وجود داشته باشد که هزینه‌ای کمتر از امپریالیست داشته باشد؛ جای مستعمره و امپریالیست را با هم عوض کن.
 5. هزینه کل یک امپراطوری را حساب کن (با در نظر گرفتن هزینه امپریالیست و مستعمراتشان).
 6. یک (یا چند) ستعمره از ضعیف‌ترین امپراطوری انتخاب کرده و آن را به امپراطوری‌ای که بیشترین احتمال تصاحب را دارد، بده.
 7. امپراطوری‌های ضعیف را حذف کن.
 8. اگر تنها یک امپراطوری باقی مانده باشد، توقف کن و گرنه به 2 برو.
- روند کامل الگوریتم رقابت استعماری را می‌توان با فلوجارت زیر نشان داد. نکته قابل توجه این است که در این فلوجارت، بخش انقلاب نشان داده نشده است که باید به مرحله مناسب خود اعمال گردد.

شکل (2-14) فلوچارت الگوریتم رقابت استعماری

کاربردها

در حالت کلی الگوریتم رقابت استعماری به هر نوع مسئله بهینه سازی بدون هیچ محدودیتی قابل اعمال است. همین موضوع باعث شده است تا از این الگوریتم در حل مسائل بسیاری در حوزه مهندسی برق، مکانیک، صنایع، مدیریت، عمران، هوش مصنوعی و غیره استفاده شود. به عنوان مثال از این الگوریتم با موفقیت در حل مسائل عملی بهینه سازی زیر استفاده شده است.

- طراحی بهینه کنترل کننده برای سیستمهای صنعتی همچون سیستم چند ورودی - چند خروجی تبرید و صنعتی ستون تقطیر
- طراحی بهینه سیستمهای پیشنهاد دهی هوشمند
- طراحی بهینه آنتنهای آرایه‌ای
- حل مسائل برنامه ریزی تولید در حوزه مهندسی صنایع و مدیریت
- یادگیری و تحلیل شبکه‌های عصبی مصنوعی
- طراحی بهینه موتورهای القای خطی
- طراحی استراتژی بهینه در نظریه بازیها برای رسیدن به نقطه تعادل نش
- طراحی بهینه کنترل کننده‌های فازی
- انتخاب و بهینه سازی سبد سهام
- طراحی و بهینه سازی ترمودینامیکی مبدل های حرارتی صفحه و پوسته

6- PSO (در فصل 3 به طور کامل توضیح داده شده است).

7- و...

فصل سوم

Particle Swarm Optimization (PSO)

مقدمه

فرض کنید شما و گروهی از دوستانتان به دنبال گنج می گردید. هر یک از اعضای گروه یک فلزیاب و یک بی سیم دارد که می تواند مکان و وضعیت کار خود را به همسایگان نزدیک خود اطلاع بدهد. بنابراین شما می دانید آیا همسایگانتان از شما به گنج نزدیکترند یا نه؟ پس اگر همسایه ای به گنج نزدیکتر بود شما می توانید به طرف او حرکت کنید. با چنین کاری شانس شما برای رسیدن به گنج بیشتر می شود و همچنین گنج زودتر از زمانی که شما تنها باشید، پیدا می شود.

این یک مثال ساده از رفتار جمعی یا *Swarm behavior* است که افراد برای رسیدن به یک هدف نهایی همکاری می کنند. این روش مؤثرتر از زمانی است که افراد جداگانه عمل کنند. *Swarm* را می توان به صورت مجموعه ای سازمان یافته از موجوداتی تعریف کرد که با یکدیگر همکاری می کنند. در کاربردهای محاسباتی *Swarm intelligence* از موجوداتی مانند مورچه ها، زنبورها، موریانه ها، دسته های ماهیان و دسته ی پرندگان الگو برداری می شود. در این نوع اجتماعات هر یک از موجودات ساختار نسبتاً ساده ای دارند ولی رفتار جمعی آنها بی نهایت پیچیده است. برای مثال در کولونی مورچه ها هر یک از مورچه ها یک کار ساده ی مخصوص را انجام می دهد ولی به طور جمعی عمل و رفتار مورچه ها، ساختن بهینه ی لایه، محافظت از ملکه و نوزادان، تمیز کردن لانه، یافتن بهترین منابع غذایی و بهینه سازی استراتژی حمله را تضمین می کند. رفتار کلی، یک *Swarm* به صورت غیر خطی از آمیزش رفتارهای تک تک اجتماع بدست می آید. یا به عبارتی یک رابطه ی بسیار پیچیده بین رفتار جمعی و رفتار فردی یک اجتماع وجود دارد. رفتار جمعی فقط وابسته به رفتار فردی افراد اجتماع نیست بلکه به چگونگی تعامل میان افراد نیز وابسته است. تعامل بین افراد، تجربه ی افراد درباره ی محیط را افزایش می دهد و موجب پیشرفت اجتماع می شود. ساختار اجتماعی *Swarm* بین افراد مجموعه کانالهای ارتباطی ایجاد می کند که طی آن افراد می توانند به تبادل تجربه های شخصی بپردازند، مدل سازی محاسباتی *Swarm* ها کاربردهای موفق و بسیاری را در پی داشته است مانند:

scheduling, structural, Function optimization, Finding optimal roots optimization, Image and data analysis

کاربردهای زیادی از مطالعه‌ی *Swarm* های مختلف وجود دارد. از این دسته می‌توان به کولونی مورچه‌ها (*Ant Colony*) و دسته‌ی پرندگان (*Bird Flocks*) اشاره نمود.

Particle Swarm Optimization(PSO)

الگوریتم *PSO* یک الگوریتم جستجوی اجتماعی است که از روی رفتار اجتماعی دسته‌های پرندگان مدل شده است. در ابتدا این الگوریتم به منظور کشف الگوهای حاکم بر پرواز همزمان پرندگان و تغییر ناگهانی مسیر آنها و تغییر شکل بهینه‌ی دسته به کار گرفته شد. در *PSO*، *particle* ها در فضای جستجو جاری می‌شوند. تغییر مکان *particle* ها در فضای جستجو تحت تأثیر تجربه و دانش خودشان و همسایگانشان است. بنابراین موقعیت دیگر *particle* های *Swarm* روی چگونگی جستجوی یک *particle* اثر می‌گذارد. نتیجه‌ی مدل‌سازی این رفتار اجتماعی فرایند جستجویی است که *particle* ها به سمت نواحی موفق میل می‌کنند. *Particle* ها در *Swarm* از یکدیگر می‌آموزند و بر مبنای دانش بدست آمده به سمت بهترین همسایگان خود می‌روند.

ایده *Particle Swarm Optimization*، برای اولین بار توسط کندی و ابرهارت در سال 1995 مطرح شد. *PSO*، یک الگوریتم محاسبه‌ای تکاملی الهام گرفته از طبیعت و براساس تکرار می‌باشد. منبع الهام این الگوریتم، رفتار اجتماعی حیوانات، همانند حرکت دسته جمعی پرندگان و ماهی‌ها بود. از این جهت که *PSO* نیز با یک ماتریس جمعیت تصادفی اولیه، شروع می‌شود، شبیه بسیاری دیگر از الگوریتم‌های تکاملی همچون الگوریتم ژنتیک پیوسته و الگوریتم رقابت استعماری است. برخلاف الگوریتم ژنتیک، *PSO* هیچ عملگر تکاملی همانند جهش و تزویج ندارد. از این جهت می‌شود گفت که الگوریتم رقابت استعماری شباهت بیشتری به *PSO* دارد تا به *GA*. هر عنصر جمعیت، یک ذره نامیده می‌شود (که همان معادل کروموزوم در *GA* و یا کشور

در الگوریتم رقابت استعماری) است. در واقع الگوریتم PSO از تعداد مشخصی از ذرات تشکیل می‌شود که به طور تصادفی، مقدار اولیه می‌گیرند. برای هر ذره دو مقدار وضعیت و سرعت، تعریف می‌شود که به ترتیب با یک بردار مکان و یک بردار سرعت، مدل می‌شوند. این ذرات، بصورت تکرار شونده ای در فضای n -بعدی مسئله حرکت می‌کنند تا با محاسبه مقدار بهینگی به عنوان یک ملاک سنجش، گزینه‌های ممکن جدید را جستجو کنند. بعد فضای مسئله، برابر تعداد پارامترهای موجود در تابع مورد نظر برای بهینه سازی می‌باشد. یک حافظه به ذخیره بهترین موقعیت هر ذره در گذشته و یک حافظه به ذخیره بهترین موقعیت پیش آمده در میان همه ذرات، اختصاص می‌یابد. با تجربه حاصل از این حافظه ها، ذرات تصمیم می‌گیرند که در نوبت بعدی، چگونه حرکت کنند. در هر بار تکرار، همه ذرات در فضای n بعدی مسئله حرکت می‌کنند تا بالاخره نقطه بهینه عام، پیدا شود. ذرات، سرعت‌هایشان و موقعیت‌شان را بر حسب بهترین جواب‌های مطلق و محلی به روز می‌کنند. یعنی

$$v_{m,n}^{new} = v_{m,n}^{old} \Gamma_1 \times r_1 \times (p_{m,n}^{local\ best} - p_{m,n}^{old}) \Gamma_2 \times r_2 \times (p_{m,n}^{global\ best} - p_{m,n}^{old})$$

$$p_{m,n}^{new} = p_{m,n}^{old} \quad v_{m,n}^{new}$$

که در آن

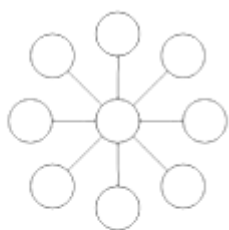
- $v_{m,n}$ ، سرعت ذره
- $p_{m,n}$ ، متغیرهای ذره
- r_1, r_2 ، اعداد تصادفی مستقل با توزیع یکنواخت
- Γ_1 و Γ_2 ، فاکتورهای یادگیری
- $p_{m,n}^{local\ best}$ ، بهترین جواب محلی
- $p_{m,n}^{global\ best}$ ، بهترین جواب مطلق

می‌باشند. الگوریتم PSO ، بردار سرعت هر ذره را به روز کرده و سپس مقدار سرعت جدید را به موقعیت و یا مقدار ذره می‌افزاید. به روز کردن‌های سرعت، تحت تأثیر هر دو مقدار بهترین

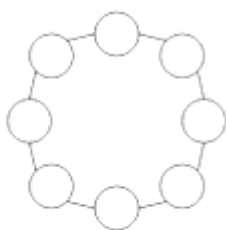
جواب محلی و بهترین جواب مطلق قرار می گیرند. بهترین جواب محلی و بهترین جواب مطلق، بهترین جوابهایی هستند که تا لحظه‌ی جاری اجرای الگوریتم، به ترتیب توسط یک ذره و در کل جمعیت به دست آمده‌اند. ثابت‌های Γ_1 و Γ_2 به ترتیب، پارامتر ادراکی و پارامتر اجتماعی نامیده می‌شوند. مزیت اصلی PSO این است که پیاده‌سازی این الگوریتم ساده بوده و نیاز به تعیین پارامترهای کمی دارد. همچنین PSO قادر به بهینه‌سازی توابع هزینه‌ی پیچیده با تعداد زیاد مینیمم محلی است.

توپولوژی‌های همسایگی PSO

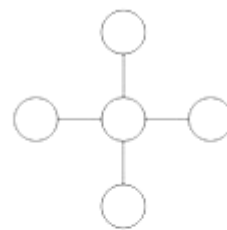
دو نوع عمومی توپولوژی‌های همسایگی توپولوژی $star$ یا $wheel$ و $ring$ یا $circle$ می‌باشد. در توپولوژی $star$ یک ذره به عنوان hub (مرکز) انتخاب می‌شود و دیگر ذره‌های گروه به هسته مرکزی متصل می‌شوند. در توپولوژی $ring$ ذره‌ها مانند یک حلقه مرتب شده‌اند. هر ذره تعدادی ذره دیگر در سمت چپ و راست در همسایگی خود دارد. یک مدل جدید PSO که به تازگی مورد استفاده قرار گرفته مدل توپولوژی $Von Neumann$ می‌باشد. در این مدل ذره‌ها با استفاده از شبکه $grid$ به یکدیگر متصل می‌باشند. (ذره‌ها در بالا پایین، چپ و راست قرار گرفته‌اند). در شکل زیر انواع توپولوژیها نشان داده شده است:

(a) Star Topology

(b) Ring Topology

(c) Von Neumann
Topology

شکل (1-3) انواع توپولوژی‌های همسایگی در PSO

انتخاب توپولوژی همسایگی تاثیر زیادی بر روی انتشار بهترین راه حل پیدا شده توسط گروه را می تواند داشته باشد. با استفاده از مدل *gbest* انتشار سریعتری خواهیم داشت. استفاده از توپولوژیهای *Ring* و *Von eumann* سرعت همگرایی پایینی را دارد زیرا بهترین راه حل پیدا شده برای انتشار از طریق چندین همسایگی قبل از تاثیر همه ذره های گروه می باشد. این انتشار پایین قادر خواهد بود ذره هایی را مناطق مختلف مورد جستجو استخراج کند.

نوع دیگری از *PSO* برای جستجو در فضای باینری، مدل باینری *PSO* می باشد. در این نوع مدل اجزای آن دارای مقادیر 0 و 1 می باشد.

در هر صورت *PSO* و دیگر الگوریتم های جستجوی احتمالی دارای دو اشکال عمده هستند. اول اینکه ممکن است دسته ها به موقع همگرا نشوند. اگر چه *PSO* بهترین راه حل را با سرعت زیاد به نسبت دیگر الگوریتم های تکاملی پیدا میکند اما معمولاً نمی تواند کیفیت راه حلهایی که تعداد تکرارشان افزوده می شوند را بهبود ببخشد. دومین مشکلی که روشهای احتمالی با آن مواجه هستند مشکل وابسته به اجرا می باشد. این وابستگی معمولاً در نتیجه تنظیمات پارامترهای هر الگوریتم می باشد. بنابراین با استفاده از تنظیمات پارامترهای مختلف برای هر الگوریتم نتایج اجرای مختلفی بدست می آید. بطور کلی هیچ تنظیم پارامتر واحدی برای این مشکل وجود ندارد. یک راه حل برای این مشکل استفاده از پارامترهای انطباق پذیر می باشد. در این الگوریتم پیشنهادی پارامترها بر اساس فیدبکی که از پردازش جستجو داشته اند تنظیم میشوند. این روش بروی الگوریتم ها *GA* نیز بطور موفقیت آمیزی اجرا شده است. مشکل وابستگی به اجرا می تواند از طریق هیبرید شدن یا *hybridization* آدرس دهی شود. هیبرید شدن اشاره به ترکیب روشهای مختلف برای اینکه بتوان از مزایای هر روش استفاده کرد را میکند. این روش بطور موفقیت آمیزی بر روی روش *PSO* اجرا شده است.

برای پیدا کردن بهترین ذره در *PSO* نوعی از آن بنام *GCPSO* (*Convergence PSO Guaranteed*) تولید شده. این روش عموماً اجرا و عملکرد بهتری نسبت به روش *PSO* برای محک روشهای پیشرو دارد. در هر صورت اگر چه این روش سرعت بالایی دارد اما

ممکن است که در تله *local optima* بیفتد. نوع گسترش یافته مدل *GCPSO* روش *MPSO (Multi-start)* می باشد که بر اساس یک الگوریتم جستجو عمومی ساخته شده است. مزیت اصلی *PSO* این است که پیاده سازی این الگوریتم ساده بوده و نیاز به تعیین پارامترهای کمی دارد. همچنین *PSO* قادر به بهینه سازی توابع هزینه پیچیده با تعداد زیاد مینیمم محلی است.

تاریخچه خوشه بندی

داده و الگو یکی از شاخص های بسیار مهم در دنیای اطلاعات هستند. خوشه بندی یکی از بهترین روش هایی است که برای کار با داده ها ارائه شده. قابلیت آن در ورود به فضای داده و تشخیص ساختار آن ها، خوشه بندی را یکی از ایده آل ترین مکانیزم ها برای کار با دنیای عظیم داده ها کرده است. اولین بار ایده ی آن در دهه 1935 ارائه شد و امروزه با پیشرفت ها و جهش های عظیمی که در آن پدید آمده، خوشه بندی در کاربردها و جنبه های مختلفی حضور یافته است.

تعریف خوشه بندی

الگوریتم های خوشه بندی اشیای داده ای (طرح ها، نهادها، نمونه ها، مشاهدات، واحدها) را داخل تعداد خاصی از خوشه ها (گروه ها، زیرمجموعه ها یا مقوله ها) تفکیک می کنند. اما عموماً توافقی بر تعریف مختصر فوق از اصطلاح خوشه بندی وجود ندارد. اوریت بیان می کند که "تعریف رسمی خوشه بندی نه تنها متفاوت است بلکه حتی ممکن است نادرست به کار رود." علی رغم این مشکل چندین تعریف قابل استفاده هنوز در دسترس است آنچنان که اوریت در زیر خلاصه کرده و توضیح داده است:

"خوشه بندی مجموعه ای از نهادهای مشابه است، ولی نهادهای خوشه های مختلف شبیه هم نیستند."

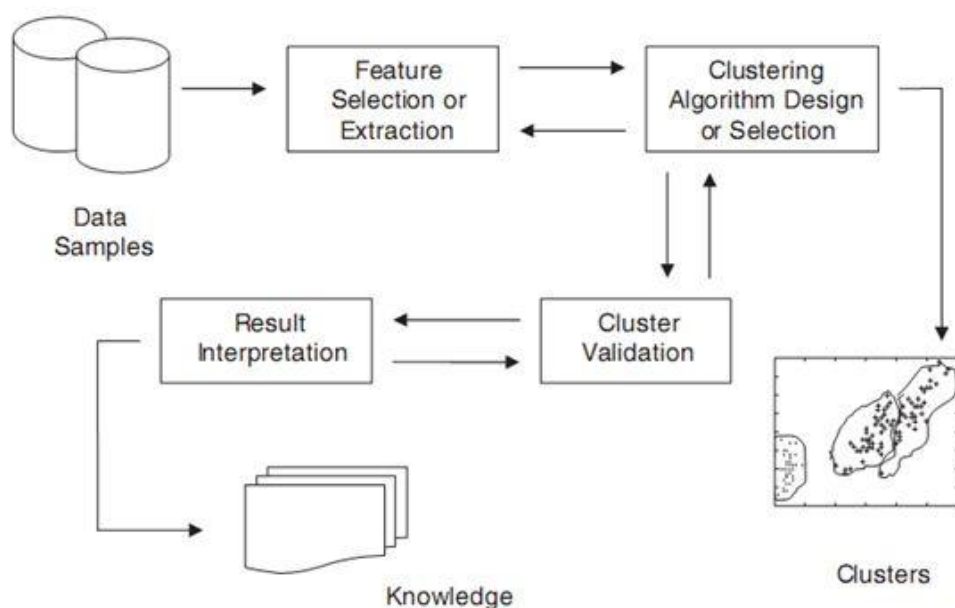
خوشه بندی "انبوهی از نقاط در فضای آزمایش است طوری که فاصله بین هر دو نقطه در خوشه کمتر از فاصله بین هر نقطه در خوشه بندی و هر نقطه که در آن نیست می باشد ."

"خوشه ها ممکن است با نواحی پیوسته این فضا (فضای ترکیبی d بعدی) شامل یک تراکم نسبتاً زیاد نقطه که از نواحی دیگر به وسیله نواحی شامل تراکم نسبتاً کم نقطه جدا شده اند توصیف شوند."

به طور واضح خوشه در این تعاریف به اصطلاح هم جنسی درونی و جدا کننده بیرونی توصیف می شود یعنی اشیای داده ای در یک خوشه باید به یکدیگر شبیه باشند در حالی که اشیای داده ای در خوشه های متفاوت می بایست با دیگری غیر مشابه باشند.

تحلیل خوشه بندی

شکل زیر رویه تحلیل خوشه بندی با چهار مرحله اساسی را شرح می دهد :

شکل (2-3) رویه خوشه بندی

1- انتخاب یا استخراج طرح؛ همان طور که جین¹ و بیشاپ² (1995) اشاره کرده اند انتخاب طرح، خصوصیات متمایز را از مجموعه کاندیدا انتخاب می کند درحالی که استخراج طرح بعضی تبدیلات را به کار می گیرد تا خصوصیات سودمند و جدید را از خصوصیات اصلی تولید کند. واضح است که استخراج طرح بالقوه قادر به تولید خصوصیتی است که بتواند کاربرد بهتری در اشکار کردن ساختار داده داشته باشند. هر چند استخراج طرح ممکن است خصوصیتی را تولید کند که طبیعتاً قابل تفسیر نیستند درحالی که انتخاب طرح نگه داری معنی طبیعی و اصلی خصوصیات انتخابی را تضمین می کند. در نوشته ها بعضی اوقات این دو اصطلاح به جای هم بدون شناخت بیشتر تفاوت استفاده می شوند. هم انتخاب و هم استخراج طرح در تأثیر کاربردهای خوشه بندی خیلی مهم هستند. انتخاب براننده درست یا تولید خصوصیات برجسته می تواند هزینه اندازه گیری و احتیاجات ذخیره سازی را خیلی کم کند، پروسه طراحی بعدی را ساده کند، و به فهم و درک داده کمک کند. معمولاً خصوصیات ایده ال باید در الگوهای متمایز متعلق به خوشه های متفاوت استفاده شوند، از پارازیت مصون بمانند و راحت فراهم و تفسیر شوند.

انتخاب طرح اغلب در زمینه طبقه بندی نظارت شده با برچسب های دسته ای در دسترس است و استفاده می شود. جین (2000)، لیو و یو³ (2005) و تئودوریدز و کوترومباس⁴ (2006) بازیابی های خوب تکنیک های انتخاب طرح را برای یادگیری نظارت شده فراهم کرده اند. یک روش انتخاب طرح و خوشه بندی همزمان تحت چارچوب مدل های ترکیبی متناهی در سال 2004 در قانون مطرح شد. کیم⁵ در سال 2000 الگوریتم ژنتیک را برای انتخاب طرح در یک الگوریتم *k-means* به کار گرفت. میترا⁶ در سال 2002 راهنمای مختصر با حداکثر اطلاعات را برای تشابه طرح اندازه گیری و فراوانی طرح از موم معرفی نمود.

1. Jain

2. Bishop

3. Liu & Yu

4. Theodoridis & Koutroumbas

5. Kim

6. Mitra

2- طراحی یا انتخاب الگوریتم خوشه بندی؛ این مرحله معمولاً شامل تعیین اندازه گیری نزدیکی مناسب و ساختن یک تابع معیار است. ذاتاً اشیای داده ای در خوشه های متفاوت مطابق با این که آیا با دیگری مشابه هستند یا نه، گروه بندی می شوند. تقریباً همه الگوریتم های خوشه بندی به طور واضح و مطلق به تعریف کم و بیش خاص اندازه گیری نزدیکی مربوطند. حتی بعضی الگوریتم ها مستقیماً روی ماتریس نزدیکی کار می کنند. همین که یک مقیاس نزدیکی تعیین می شود، خوشه بندی می تواند به عنوان یک مسئله بهینه سازی با یک تابع معیار خاص استنباط گردد. پس خوشه های به دست آمده وابسته به انتخاب تابع معیار می باشند. درونی بودن تحلیل خوشه بندی گریزناپذیر است.

نزدیکی تعمیم عدم تجانس و شباهت است. تابع عدم تجانس یا فاصله روی مجموعه داده X تعریف می شود تا شرایط زیر را برآورده سازد:

$$1- \text{تقارن } D(x_i, x_j) = D(x_j, x_i) \text{ ؛}$$

$$2- \text{مثبت بودن } D(x_i, x_j) \geq 0 \text{ برای همه } x_i \text{ ها و } x_j \text{ ها.}$$

اگر شرایط 3 و 4 نیز در نظر گرفته شوند

$$3- \text{نامساوی مثلثی } D(x_i, x_k) + D(x_k, x_j) \leq D(x_i, x_j) \text{ برای هر } x_i, x_j \text{ و } x_k \text{ ؛}$$

$$4- \text{بازتابی } D(x_i, x_j) = 0 \text{ اگر } x_i = x_j.$$

تابع عدم تجانس یک استاندارد نامیده می شود. اگر فقط نامساوی مثلثی ارائه نشود تابع نیمه استاندارد نامیده می شود. یک استاندارد به یک فوق استاندارد (جانسون¹ 1967) اشاره دارد اگر یک شرط محکم تر را برآورده کند:

$$D(x_i, x_k), D(x_k, x_j) \leq \max(D(x_i, x_j)) \text{ برای هر } x_i, x_j \text{ و } x_k. \text{ به علاوه یک تابع تشابه برای}$$

برآوردن ساختن شرایط زیر تعریف می شود:

$$1- \text{تقارن } S(x_i, x_j) = S(x_j, x_i) \text{ ؛}$$

$$2- \text{مثبت بودن } 0 \leq S(x_i, x_j) \leq 1 \text{ برای همه } x_i \text{ ها و } x_j \text{ ها.}$$

1. Johnson

اگر شرایط اضافی زیر را نیز برآورده کند :

$$3- \text{ برای هر } X_i, X_j, X_k \text{ و } X_k \leq [S(X_i, X_k) + S(X_j, X_k)] S(X_i, X_k) S(X_i, X_j) S(X_j, X_k)$$

$$4- S(X_i, X_j) = 1 \text{ اگر } X_i = X_j$$

یک استاندارد تشابه نامیده می شود .

برای یک مجموعه داده با N شی می توانیم یک ماتریس مقارن $N \times N$ که ماتریس نزدیکی نامیده می شود تعریف کنیم که عنصر $(i, j)^{th}$ اندازه شباهت و عدم شباهت برای اشیای i^{th} و j^{th} ($i, j = 1, \dots, N$) را ارائه می کند . ماتریس نزدیکی تک موده نام دارد چون شاخص های ردیف و ستون آن معنی یکسانی دارند . متناظراً ماتریس داده اصلی $N \times d$ که d بعد داده ها است دوموده تعیین می شود .

اندازه های متفاوت نزدیکی روی اطلاعات خوشه های نتیجه تأثیری گذارد بنابراین انتخاب یک تابع نزدیکی مناسب مهم است .

خوشه بندی همه جا وجود دارد و توانگری الگوریتم های خوشه بندی توسعه یافته تا مسائل متفاوت در زمینه های خیلی متنوع را حل کند . هر چند الگوریتم خوشه بندی عمومی وجود ندارد که همه مسائل را حل نماید . " ایجاد یک چارچوب متحد برای استدلال در مورد خوشه بندی در یک سطح فنی و روش های متمایز برای خوشه بندی ، عمیقاً خیلی سخت شده است " (کلینبرگ¹ 2002) . بنابراین با دقت واری کردن مشخصات یک مسئله برای انتخاب یا طرح یک استراتژی مناسب خوشه بندی ، مهم است . الگوریتم های خوشه بندی که برای حل یک مسئله خاص در یک زمینه اختصاصی ایجاد شده اند معمولاً گمان می رود کاربری سودمندی دارند .

3- اعتبار² خوشه بندی ؛ هدف از اعتبارسنجی خوشه ها یافتن خوشه هایی است که بهترین تناسب را با داده های مورد نظر داشته باشند . دو معیار پایه اندازه گیری پیشنهاد شده برای ارزیابی و انتخاب خوشه های بهینه عبارتند از:

1. Kleinberg
2. validation

- **تراکم (Compactness):** داده‌های متعلق به یک خوشه بایستی تا حد ممکن به یکدیگر نزدیک باشند. معیار رایج برای تعیین میزان تراکم داده‌ها واریانس داده‌ها است.
 - **جدایی (Separation):** خوشه‌ها خود بایستی به اندازه کافی از یکدیگر جدا باشند. سه راه برای سنجش میزان جدایی خوشه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد که عبارتند از:
 - فاصله بین نزدیک‌ترین داده‌ها از دو خوشه
 - فاصله بین دورترین داده‌ها از دو خوشه
 - فاصله بین مراکز خوشه‌ها
- وقتی مجموعه اطلاعاتی داده می‌شود هر الگوریتم خوشه بندی همیشه می‌تواند افزای را تولید کند که ایا واقعاً یک ساختار خاص در داده وجود دارد یا خیر. علاوه بر این روش‌های متفاوت خوشه بندی معمولاً منجر به خوشه‌های مختلفی از داده‌ها می‌شوند و حتی برای یک الگوریتم انتخاب یک پارامتر یا سبک نمایش طرح‌های ورودی ممکن است روی نتایج نهایی تأثیر بگذارد. بنابراین ضوابط و استانداردهای ارزیابی مؤثر خیلی مهم هستند، چون برای کاربران درجه‌ای از اطمینان را برای نتایج خوشه بندی فراهم می‌کند. این ارزیابی‌ها باید معقول باشند و اولویت‌هایی بر دیگر الگوریتم‌ها نداشته باشند. همچنین آن‌ها باید قادر به فراهم کردن بینش عمیقی در جواب دادن به سؤالاتی نظیر این که چند خوشه در داده‌ها مخفی هستند، ایا خوشه‌های به دست آمده از یک نقطه نظر خاص با معنی هستند یا فقط محصولات الگوریتم می‌باشند، یا چرا یک الگوریتم را به جای الگوریتم دیگری انتخاب می‌کنیم. معمولاً سه مقوله ضوابط تست وجود دارد: شاخص‌های خارجی، شاخص‌های داخلی و شاخص‌های رابطه‌ای (جین و دابز 1988، تودوریدز و کوترومباس 2006). که روی سه نوع ساختار خوشه بندی که تحت عنوان خوشه بندی افزاشده، خوشه بندی سلسله مراتبی و خوشه بندی خاص شناخته می‌شوند، تعریف می‌گردد. شاخص‌های خارجی مبتنی بر بعضی ساختارهای از پیش تعیین شده‌اند که بازیاب اطلاعات قبلی در مورد داده‌ها بوده و به عنوان استاندارد برای اعتبار راه حل‌های خوشه بندی استفاده می‌شوند. تست‌های داخلی وابسته به اطلاعات خارجی (دانش قبلی) نیستند.

درعوض داده های اصلی مستقیماً ساختار خوشه بندی را امتحان می کنند. ضوابط رابطه ای بر مقایسه ساختارهای مختلف خوشه بندی برای فراهم کردن مرجعی که تصمیم بگیریم کدام یک مشخصات اشیا را بهتر معلوم می کنند، تأکید دارند.

هم ضوابط خارجی وهم ضوابط داخلی به شدت به روشهای آماری و تستهای فرضیه مربوط هستند. نمونه اعتبار برای یک ساختار خوشه بندی در شکل زیر نمایش داده شده است (دایز¹ 1993).

مخصوصاً در چارچوب اعتبار خوشه یک فرضیه H_0 توضیح می دهد که هیچ ساختاری روی مجموعه داده وجود ندارد یا ساختار داده تصادفی است.

معمولاً سه فرضیه صفر رایج استفاده می شوند که در زیر تعریف شده اند:

فرضیه موقعیت تصادفی

H_0 : همه موقعیت های N نقطه داده در یک ناحیه خاص از فضای d بعدی به طور مساوی محتمل هستند.

فرضیه برچسب تصادفی

H_0 : همه جایگشت های برچسب های N شی داده به طور مساوی محتمل اند.

فرضیه نمودار تصادفی

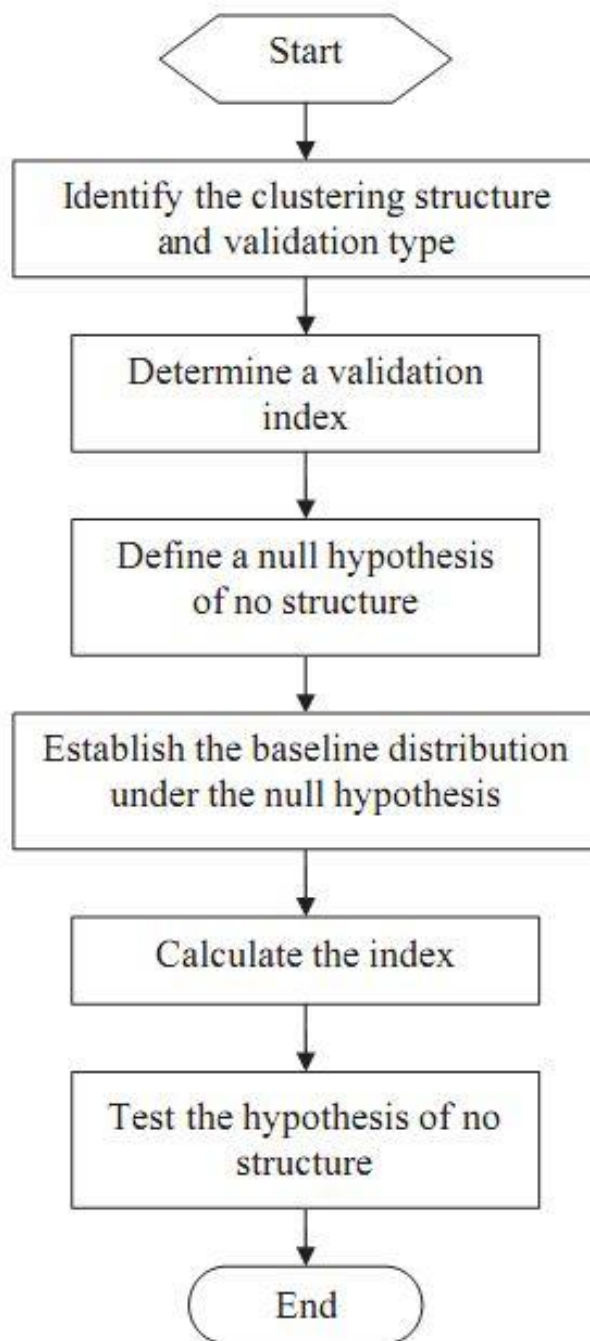
H_0 : همه ماتریس های نزدیکی دسته $N \times N$ رتبه به طور مساوی محتمل می باشند.

نوعاً فرضیه موقعیت تصادفی برای داده های نسبت مناسب است، فرضیه نمودار تصادفی برای نزدیکی های ترتیبی بین جفت های شی داده کار می کند، و فرضیه برچسب تصادفی کاربردهایی برای همه نوع داده دارد.

تفسیر نتایج: هدف نهایی خوشه بندی فراهم آوردن بینش پر معنی از داده اصلی برای کاربران است تا آن ها بتوانند درک روشنی از داده را پرورش دهند و بنابراین به طور مؤثر مسائلی را که با آن ها روبه رومی شوند حل کنند. اندربرگ (1973) تحلیل خوشه بندی را به عنوان "وسیله

1. Dubes

ای برای فرضیه های پیشنهادی " در نظر گرفت . همچنین پیشنهاد کرد که " یک مجموعه خوشه خودش یک نتیجه پایانی نیست بلکه فقط یک طرح ممکن است . "

شکل (3-3) فلو چارت نمونه اعتبار برای ساختارهای خوشه بندی

متخصصان در زمینه های مربوط تفسیر موقعیت داده ، یکی کردن اطلاعات دامنه ای و مدرک آزمایشی دیگر بدون محدود کردن مشاهدات و تحلیل های خود را برای هر نتیجه خاص خوشه بندی پیش می برند . نتیجتاً تحلیل ها و آزمایشات بیشتری ممکن است نیاز باشد.

مراحل خوشه بندی

گام های معمول خوشه بندی به صورت زیر است:

نمایش الگو

این مرحله شامل کار ابتدایی و آماده سازی مثل انتخاب تعداد خوشه های در حال جستجو، برگزیدن مقیاس هایی که قرار است استفاده شوند (انتخاب خصیصه) ، تعیین تعداد مشاهداتی که قرار است پردازش شود، و انتخاب مقیاس یا تبدیلات دیگر داده ها (استخراج خصیصه)، بعضی از این موارد ممکن است ماورای بازرسی تحلیلگران باشد.

سنجش نزدیکی الگو

بسیاری از روشهای خوشه بندی یک سنجش فاصله یا نزدیکی بین مشاهدات احتمالاً بین خوشه ها را نیاز دارند. طوری که ممکن است در موردی مشکوک شویم فاصله های مختلف داده می شود تا الگوهای متفاوتی ازداده ها به وجود آید.

گروه بندی

این مرحله پروسه جزء بندی داده ها در خوشه هاست. گروه بندی می تواند سخت باشد، یعنی این که یک مشاهده متعلق به یک گروه هست یا نه. در مقابل گروه بندی می تواند فازی باشد که هر نقطه داده، درجه عضویتی در هر یک از خوشه ها دارد. گروه بندی سلسله مراتبی هم می تواند باشد که یک توالی تو در تو از افرازاها را خواهیم داشت .

تجربید داده

این مرحله پروسه اختیاری فراهم آوردن نمایش ساده و فشرده فرازها است. که می تواند توصیف هر خوشه در چند کلمه باشد. ممکن است مقداری کمی باشد مثل یک الگوی نماینده مثلاً مرکز ثقل خوشه.

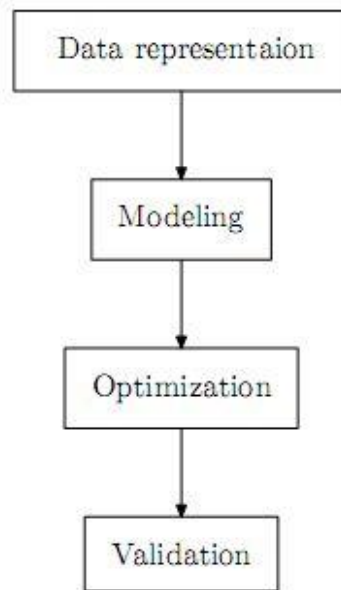
تشخیص خوشه

این مرحله شامل ارزیابی داده است تا ببینیم آیا شامل خوشه ای هست یا نه. هر چند غالباً آن یک آزمون خروجی الگوریتم برای تعیین این که آیا خوشه ها با معنی هستند یا خیر می باشد.

فرایندهای خوشه بندی

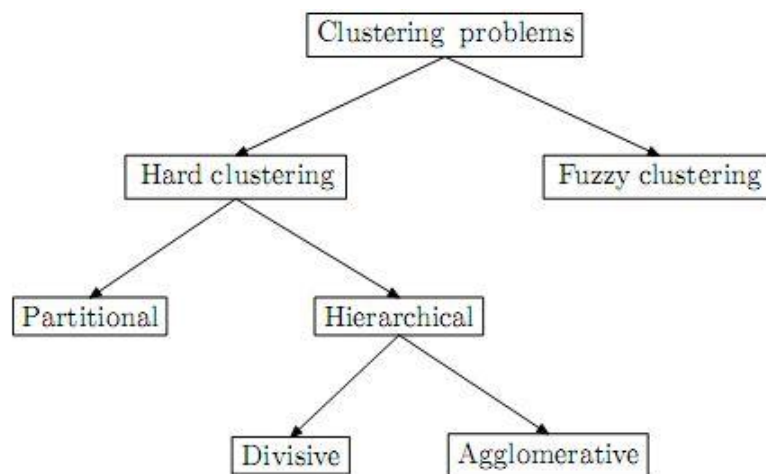
از آنجا که یک مسئله تشخیص الگوی بنیادی یک الگوریتم خوشه بندی خوب طراحی شده است معمولاً چهار فاز طراحی زیر را در بردارد: نمایش داده، مدل سازی، بهینه سازی و اعتبار. (شکل زیر را ببینید) فاز نمایش داده از قبل تعیین می کند چه نوع ساختارهای خوشه ای می تواند در داده پیدا شوند. براساس نمایش داده فاز مدل سازی تصور خوشه ها و ضوابطی که ساختارهای گروهی مطلوب را از انواع نامطلوب جدا می کند تعریف می نماید. برای داده های شمارشی به عنوان مثال حداقل دو جنبه برای انتخاب یک مدل ساختاری خوشه وجود دارد:

خوشه های متراکم (کروی یا بیضی وار) و خوشه های توسعه یافته (مارپیچی). در فاز مدل سازی یک اندازه گیری کیفیت که می تواند بهینه یا تقریب زده شود در طی تحقیق برای ساختارهای مخفی در داده تولید می شود.

شکل (3-4) فرایندهای خوشه بندی داده

معمولاً مسائل خوشه بندی می تواند در دو مقوله تقسیم شوند (شکل زیر را ببینید): خوشه بندی سخت (یا خوشه بندی پیچیده) و خوشه بندی فازی (یا خوشه بندی نرم). در خوشه بندی سخت یک نقطه داده به یک و فقط یک خوشه تعلق می گیرد در حالی که در خوشه بندی فازی یک نقطه داده ممکن است به دو نقطه یا بیشتر با احتمال زیاد تعلق داشته باشد.

شکل (3-5) نمودار الگوریتم های خوشه بندی

در کل الگوریتم های خوشه بندی سنتی می توانند داخل دو مقوله دسته بندی شود: الگوریتم های سلسله مراتبی و الگوریتم های افرازی. دو نوع از الگوریتم های سلسله مراتبی وجود دارد: الگوریتم های سلسله مراتبی تقسیم کننده و الگوریتم های سلسله مراتبی تجمیعی. در یک الگوریتم سلسله مراتبی تقسیم کننده الگوریتم از بالا به پایین حرکت می کند یعنی الگوریتم با یک خوشه بزرگ شامل تمام نقاط داده در مجموعه داده شروع می شود و با خوشه های جدا از هم ادامه پیدا می کند. در یک الگوریتم سلسله مراتبی تجمیعی الگوریتم از پایین به بالا حرکت می کند یعنی الگوریتم با خوشه هایی که هر کدام شامل یک نقطه داده است شروع می شود و ادغام خوشه ها ادامه می یابد. برخلاف الگوریتم های سلسله مراتبی الگوریتم های افرازی کننده یک جزء بندی بدون اشتراک تک سطحی از نقاط داده ایجاد می کنند.

برای یک مجموعه داده بزرگ روش های سلسله مراتبی غیر عملی می شوند مگر این که با تکنیک های دیگر ترکیب گردند. چون معمولاً روش های سلسله مراتبی فضای حافظه $O(n^2)$ و زمان $O(n^3)$ برای CPU نیاز دارند که n تعداد نقاط داده در مجموعه داده هاست.

مطالعه تکنیک های خوشه بندی

خوشه بندی به تقسیم داده در گروه های با موضوعات شبیه برمی گردد، هر گروه یا خوشه شامل موضوعاتی است که به یکدیگر شبیه اند و با موضوعات گروه های دیگر غیر مشابه. وقتی کمیت داده با تعداد نسبتاً کمی از خوشه ها نمایش داده می شود بعضی ساده سازی ها را درازای از دست دادن برخی جزئیات (به عنوان مثال در فشرده سازی داده های پراتلاف) به انجام رسانده ایم. خوشه بندی شکلی از مدل سازی داده است که ان را در یک منظر تاریخی که ریشه در ریاضیات و آمار دارد قرار می دهد. از لحاظ یادگیری یک ماشین خوشه ها مطابق با الگوهای مخفی اند، جستجو برای خوشه ها، یادگیری بدون سرپرستی است و سیستم نتیجه یک مفهوم داده ای را ارائه می کند. بنابراین خوشه بندی یادگیری بدون سرپرستی یک مفهوم داده ای

مخفی است. چون خوشه بندی برای کاربردهای داده کاوی به کار می رود با سه پیچیدگی

اضافی مواجه می شود:

1. پایگاه داده های بزرگ ،

2. موضوعات با ویژگی های زیاد ،

3. ویژگی های انواع متفاوت .

این پیچیدگی ها مایل به تحمیل احتیاجات محاسباتی سخت که چالش های واقعی الگوریتم های خوشه بندی کلاسیک را ارائه می دهند ، می باشند . به طور کلی این چالش ها منجر به ظهور روش های نیرومند عملی خوشه بندی داده کاوی مبتنی بر پایه تکنیک های کلاسیک می شوند .

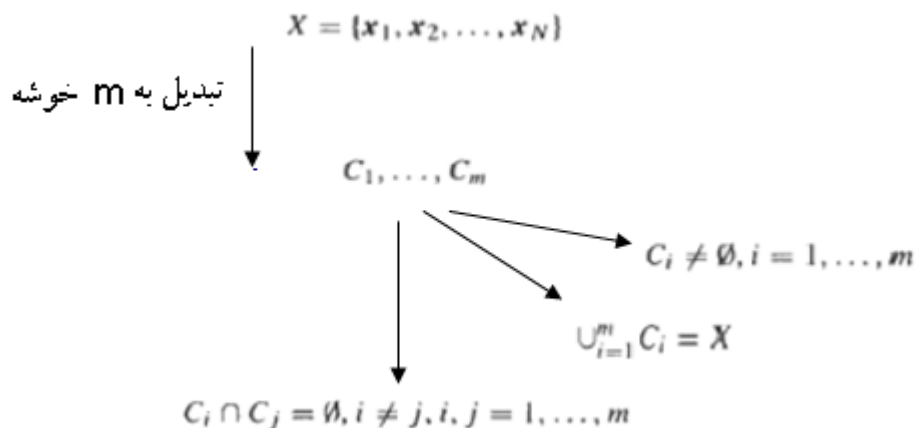
ویژگی های الگوریتم های خوشه بندی مربوط به داده کاوی شامل موارد زیر است :

- نوع خصوصیات یک الگوریتم که قرار است استفاده شود ،
- قابلیت قیاس با دیتاست های بزرگ ،
- قابلیت کار با داده های با ابعاد زیاد ،
- قابلیت یافتن خوشه های با حالت غیر معمول ،
- اداره کردن خوشه های پرت ،
- پیچیدگی زمانی (اغلب به سادگی از اصطلاح پیچیدگی استفاده می کنیم) ،
- وابستگی تنظیم داده ها ،
- برچسب گذاری یا تخصیص (*hard* یا *strict* ، *soft* یا *fuzzy*) ،
- تکیه بر دانش قبلی و پارامترهای تعریف شده کاربر ،
- قابلیت تفسیر و ترجمه نتایج .

کاربردهای ویژه PSO

تعریف کلاسیک خوشه بندی

خوشه بندی و شرایط آن برای نوع سخت به صورت زیر می باشد.

معیار نزدیک بودن

weighted l_p metric $d_p(x, y) = \left(\sum_{i=1}^l w_i |x_i - y_i|^p \right)^{1/p}$

If $w_i = 1, i = 1, \dots, l$, we obtain the *unweighted* l_p metric

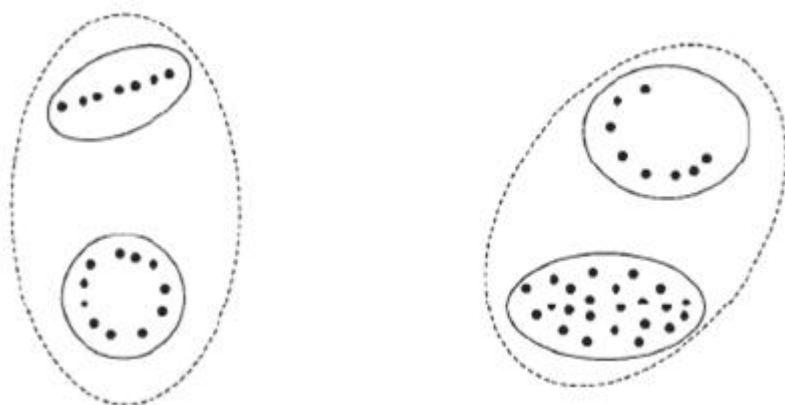
$$d_2(x, y) = \sqrt{\sum_{i=1}^l (x_i - y_i)^2}$$

کاربردهای خوشه بندی

1. کاهش داده
2. پیش بینی بر اساس گروهها
3. بازشناسی الگو و ناحیه بندی داده

...

تعداد خوشه ها

شکل (3-6) تعداد خوشه ها

1. با تعداد زیادی خوشه شروع می کنیم و خوشه هایی که از دیدگاه معیار همسانی یکسان هستند را ترکیب می کنیم. (*Cluster Merging*)
2. به ازای تعداد متفاوتی خوشه، فرآیند خوشه بندی را انجام می دهیم و سپس مناسب بودن هر یک را ارزیابی می کنیم.

داده ها

داده نوعاً مشاهدات یک فرآیند فیزیکی است.

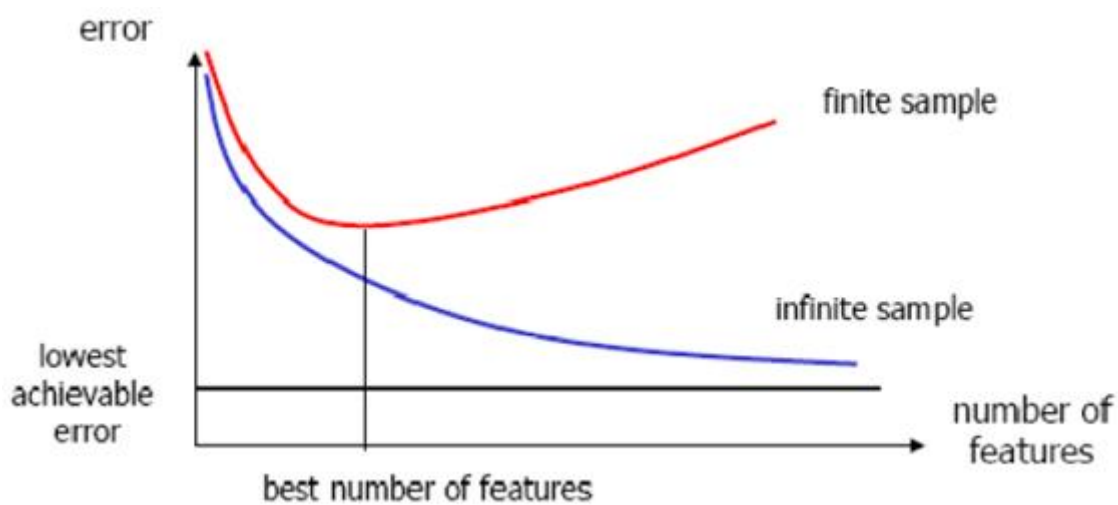
ویژگیها

↓ ↓

$$\mathbf{X} = \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} & \dots & x_{1n} \\ x_{21} & x_{22} & \dots & x_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ x_{N1} & x_{N2} & \dots & x_{Nn} \end{bmatrix}$$

ماتریس الگو

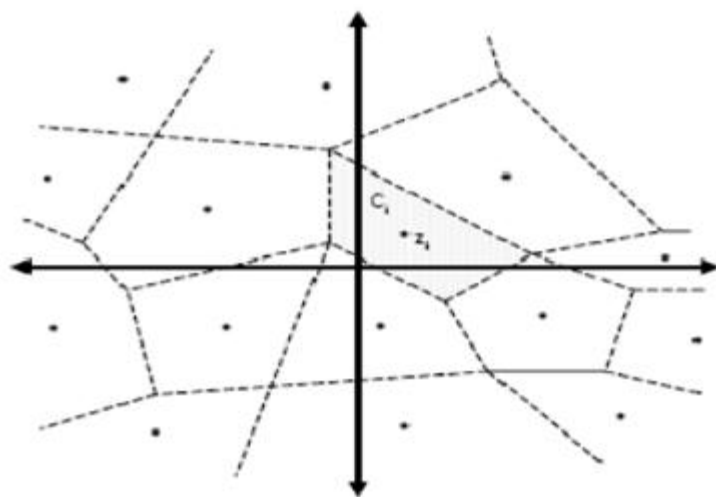
تعداد ویژگی ها و مشخصات آنها

شکل (6-3) ویژگی ها و مشخصات

مقدار دهی اولیه برای *Kmeans*

مقدار دهی اولیه برای *Kmeans* به صورت زیر می باشد.

شکل (7-3) مقدار دهی اولیه

Kmeans

1. Randomly initialize the N_c cluster centroid vectors

2. Repeat

(a) For each data vector, assign the vector to the class with the closest centroid vector, where the distance to the centroid is determined using

$$d(\mathbf{z}_p, \mathbf{m}_j) = \sqrt{\sum_{k=1}^{N_d} (z_{pk} - m_{jk})^2} \quad (1)$$

where k subscripts the dimension.

(b) Recalculate the cluster centroid vectors, using

$$\mathbf{m}_j = \frac{1}{n_j} \sum_{\mathbf{z}_p \in C_j} \mathbf{z}_p \quad (2)$$

until a stopping criterion is satisfied.

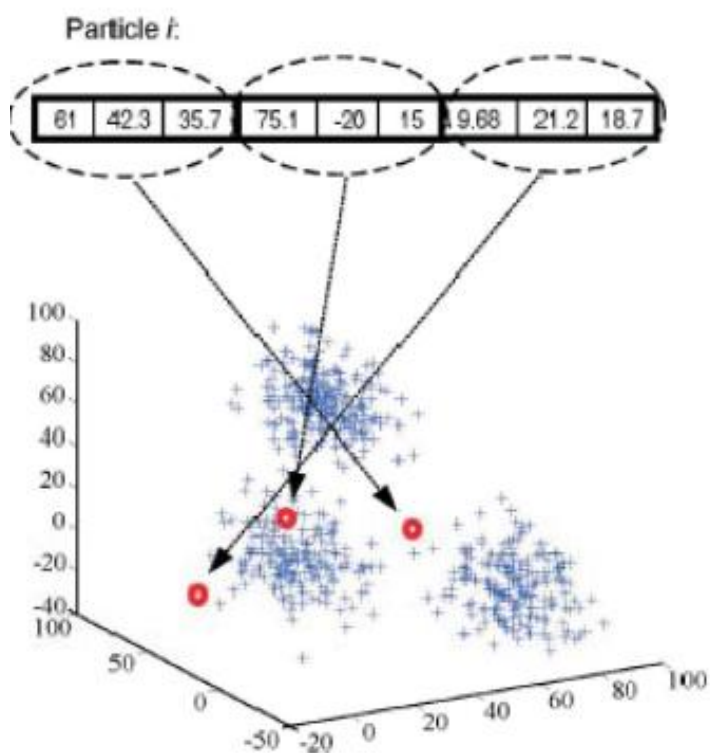
PSO و کاربرد آن در خوشه بندی

تعداد باید 10 الی 20 ذره باشد. هر ذره تعدادی کاندید را برای مراکز خوشه داده نشان میدهد به فرمول زیر توجه کنید.

$$\mathbf{x}_i = (m_{i,1}, \dots, m_{i,k}, \dots, m_{i,K})$$

(یک ذره تعدادی کاندید را برای مراکز خوشه داده نشان می دهد.)

رمز گذاری فضای سه بعدی در ذرات

شکل (8-3) رمز گذاری فضای سه بعدی در ذرات

کمی کردن کیفیت خوشه بندی

$$J_e = \frac{\sum_{k=1}^K \left[\sum_{z_p \in C_k} d(z_p, m_k) \right] / n_k}{K}$$

$$f(x_i, Z_i) = w_1 \bar{d}_{\max}(Z_i, x_i) + w_2 (z_{\max} - d_{\min}(x_i)) \quad z_{\max} = 2^z - 1$$

$$f(x_i, Z_i) = w_1 \bar{d}_{\max}(Z_i, x_i) + w_2 (z_{\max} - d_{\min}(x_i)) + w_3 J_{e,i}$$

$$\bar{d}_{\max}(Z_i, x_i) = \max_{k=1, \dots, K} \left\{ \sum_{z_p \in C_{ik}} d(z_p, m_{ik}) / n_{ik} \right\} \quad d_{\min}(x_i) = \min_{k, l, k \neq l} \{d(m_{ik}, m_{il})\}$$

PSO و خوشه بندی (الگوریتم 1)

1. Initialize each particle to contain K randomly selected cluster centroids

2. For $t = 1$ to t_{\max}

(a) For each particle i

i. For each pattern z_p

- calculate $d(z_p, m_{l_k})$ for all clusters C_{l_k} using equation

$$(3.1)$$

- assign z_p to C_{l_k} where

$$d(z_p, m_{l_k}) = \min_{k=1, \dots, K} \{d(z_p, m_{l_k})\} \quad (4.5)$$

ii. Calculate the fitness, $f(x_i, Z_i)$

(b) Find the personal best position for each particle and the global best solution, $\hat{y}(t)$

(c) Update the cluster centroids using equations (2.8) and (2.10)

PSO و خوشه بندی در ناحیه بندی تصویر

(a) K-means

(b) PSO

شکل (9-3) PSO و خوشه بندی در ناحیه بندی تصویر

PSO و خوشه بندی (الگوریتم 2)

1. Initialize each particle to contain K randomly selected cluster centroids

2. For $t = 1$ to t_{max}

(a) For each particle i

i. For each pattern z_p

- calculate $d(z_p, m_{ij})$ for all clusters C_{ij} using equation

$$(3.1)$$

- assign z_p to C_{ij} , where

$$d(z_p, m_{ij}) = \min_{1 \leq k \leq K} \{d(z_p, m_{ik})\} \quad (4.5)$$

ii. Calculate the fitness, $f(x_i, Z_i)$

(b) Find the personal best position for each particle and the global best

solution, $\hat{y}(t)$

$$z_j^i = \frac{1}{N_j} \sum_{x_i \in C_j} x_i, j = 1, 2, \dots, K$$

(c) Update the cluster centroids using equations (2.8) and (2.10)

ترکیب $kmeans$ و pso برای خوشه بندی (الگوریتم هیبرید)

1. الگوریتم $kmeans$ را اجرا می کنیم.
2. مرکز خوشه بدست آمده از مرحله قبل را به عنوان یک ذره در نظر می گیریم و سایر ذرات را به صورت تصادفی مقدار دهی میکنیم.
3. خوشه بندی با روش pso را انجام می دهیم.

ترکیب GA و PSO

شکل (10-3) ترکیب GA و PSO

فصل چهارم

بهینه سازی wsn با استفاده از

الگوریتم بهینه سازی pso

نصب گره ها WSN بهینه

مشکل نصب گره ها WSN به مشخص کردن موقعیت هایی برای گره های حسگر (یا جایگاههای پایه) برمی گردد به گونه ای که می توان تا جایی که ممکن است با کمترین گره ها پوشش مناسب، قابلیت اتصال و کارایی انرژی را بدست آورد. وقایعی که در منطقه ای عاری از تعداد کافی گره های حسگر اتفاق می افتد بدون توجه باقی می ماند و مناطقی که جمعیت انبوهی حسگر دارند از تراکم و تأخیر رنج می برند. شبکه های حسگر بی سیم که به طور مناسب در آن نصب گره انجام شده است ما را از کیفیت مناسب خدمات، عمر طولانی شبکه و اقتصاد مالی مطمئن می سازند.

راه حل های موجود PSO به مشکل نصب گره ها را به طور مرکزی بر جایگاه پایه برای تعیین کردن موقعیت های حسگرها، گره های متحرک یا جایگاههای پایه همان طور که در جدول 1 خلاصه شده اند مورد بررسی قرار داده اند.

جدول (1-4) خلاصه ای از کاربرد PSO در WSN

	Task of PSO	Optimization criterion	Algorithm	Ref.	Centralized/ Distributed	Study
Deployment	Position stationary nodes	Max. coverage	PSO-Voronoi*	[13]	Centralized	Simulation
	Position stationary nodes	Min. cost of sensor equipment	PSO-Traffic*	[14]	Centralized	Real Deployment
	Position mobile nodes	Max. coverage	PSGO	[15]	Centralized	Simulation
	Position mobile nodes	Max. coverage	VFPSO	[16]	Combination of both	Simulation
	Position base stations	Max. energy efficiency	PSO Multi-Base*	[17]	Centralized	Simulation
Localization	Localize nodes	Min. localization error	PSO-Loc*	[21]	Centralized	Simulation
	Localize nodes	Min. localization error	PSO-Iterative	[11]	Distributed	Simulation
	Localize nodes	Min. localization error	PSO-Beaconless*	[22]	Distributed	Simulation
	Localize nodes	Min. localization error	PSO-Beaconless*	[23]	Distributed	Real Deployment
	Localize nodes	Min. localization error	PSO-4 Beacon*	[24]	Distributed	Simulation
EAC	Elect cluster-heads	Min. intra-cluster distance	PSO-Clustering*	[26]	Centralized	Simulation
	Elect cluster-heads	Max. network longevity	PSO-C*	[27]	Centralized	Simulation
	Elect cluster-heads	Max. network longevity	MSTree-PSO*	[29]	Centralized	Simulation
Data-fusion	Allocate optimal transmission power	Min. energy expenditure and error probability	PSO-Opt-Alloc*	[31]	Centralized	Simulation
	Determine local thresholds	Min. decision error	ABC-PSO	[32]	Centralized	Simulation
	Determine sensor configuration	Min. decision error and transaction time	BMPSO	[33]	Distributed	Simulation

* Authors refer to this algorithm by this name

موقعیت یابی گره ثابت

هدف از الگوریتم متمرکز شده آفلاین *PSO-Voronoi* ارائه شده توسط *Aziz* و دیگران کاهش دادند مساحت سوراخ های پوشش است. این راهکار براساس این اصل است که اگر هر نقطه در این ناحیه از سهم (*ROI*) توسط حسگری پوشیده شود، آنگاه کل *ROI* پوشیده می شود. ارزیابی پوشش شامل نمونه گیری *ROI* از طریق اسکن شبکه ای است. *PSO-Voronoi* این پوشش را توسط چند ضلعی های *Voronoi* اطراف حسگرها گیر می اندازد. اجزاء *PSO* موقعیت های حسگرها می باشند. برای هر جزء مجموعه ای از چند ضلعی های *Voronoi* را مشخص کرده اند و رأس های چند ضلعی ها به عنوان نقاط نمونه عمل می کنند. تابع مناسب تعداد رأس هایی است که توسط حسگرها پوشیده نشده اند. *PSO-Voronoi* نزدیک به پوشش ایده آل بدست می آید ولی پیچیدگی زمان تعیین کننده چند ضلعی های *Voronoi* را نادیده می گیرد.

HU و همکارانش *PSO* ترافیک را برای طرح ریزی توپولوژیکی برای کاربرد نظارت بر ترافیک جهان واقعی ارائه دادند. در این بررسی از تعداد زیادی از گره های دوربین کار گذاشته شده استفاده شده است که بعضی از آنها نیازمند عبور شعاع های بزرگتری هستند که توسط انتقال دهنده های گران قیمت پر قیمت آسان شده است.

هدف مشخص کردن این گره ها با انتقال دهنده های پر قدرت است به گونه ای که بیشترین ارتباط ممکن با کمترین هزینه سخت افزاری ممکن بدست آید. *PSO-Traffic*، *PSO* مضاعف است که در آن اجزاء نشان دهنده توالی حسگرها هستند. *PSO* در جستجوی کاهش دادن پارامتر مناسب بودن چند جانبه است $LDC = aL + bD + cC$ هر گاه L پرش انتقالی از سیگنال، D افزایش در برخورد و C هزینه انتقال دهنده های پر قدرت اضافی باشند. ثابت های a و b و c به ترتیب وزن های نسبی L ، D و C را معین می کنند. L و D را از طول درجه بندی شده محاسبه کرده اند که مفاهیمی از جهان کوچک وقایع هستند. این الگوریتم که در توزیع قرینه ای

انتقال دهنده های پر قدرت بدست آمده است عملکرد شبکه را بهبود بخشیده و در هزینه سیستم صرفه جویی کرده است.

موقعیت یابی گره متحرک

لی و همکارانش ترکیبی از گره های ثابت و متحرک و تکمیل پیدایش گروهی جزء (PSGO) را به عنوان درمانی برای پوشاندن سوراخ ها ارائه داده اند. از پیوند PSGO برای مشخص کردن صف بندی های مجدد موقعیت های گره های متحرک به منظور افزایش دادن تراکم گره میانگین استفاده می شود. PSGO کیفیت خدمات را افزایش می دهد که به صورت نسبت مساحت پوشیده شده به مساحت کل ROI تعریف شده است یعنی $QOS = Sc/s$ که به طور ایده آل باید مساوی با واحد باشد. مساحت پوشیده شده $Sc = Snodc U Srobc$ ، اجتماع مساحت پوشیده شده توسط گره های ثابت و گره های متحرک ربات کمکی است. Sc فقط وابسته به شعاع حس کننده r_s و موقعیت های (مختصات x و y) گره های متحرک n یعنی $PSGO$ است که $SC = F(x_{rob1} \dots x_{robN}, y_{robN}, T_s)$ مشخص می سازد. عملکردهای تغییر و انتخاب را از GA قرض می گیرد. در هر تکرار، PSGO بعضی از بدترین اجزا را رد می کند و تعداد مساوی از اجزا جدید را در موقعیت های تصادفی بوجود می آورد. علاوه بر این، PSGO اجزا کمی را بصورت تصادفی حرکت می دهد. این مقاله بیش از 60 درصد افزایش در QOS را با 5 گره ثابت از 100 گره را گزارش می دهد که توسط گره های متحرک جایگزین شده اند. گره های متحرک را میتوان با استفاده از PSGO به طور متحرک بصورت تغییرات توپولوژی شبکه دوباره قرارداد با وجود این، این کار مستلزم مکانیزم هایی برای جلوگیری از موانع و آگاهی از موقعیت است.

VFCPSO

وانگ و همکارانش PSO مشترک تکاملی بانروی واقعی را برای نصب متحرک گره ها برای افزایش پوشش ارائه دادند. صف بندی متحرک مبتنی بر نیروی واقعی شامل حرکت مکرر حسگر براساس جذب کننده واقعی یا نیروهای دافعه گره های دیگر، موانعی در این میدان و مناطقی که احتمالاً به پوشش بیشتری نیاز دارند می شود. بردارهای نیروی واقعی وابسته به فاصله میان گره ها و هر چیزی که آنها را جذب یا دفع می کند و مسیرهای وابسته به آنها می باشند. موقعیت های جدید حسگر را به گونه ای محاسبه می کند که در مسیر نیروی واقعی با اندازه مرحله متناسب با بزرگی اش حرکت کند.

جزء $2n$ بعدی i بیانگر مختصات x و y تمام گره های حسگر متحرک n می باشد یعنی:

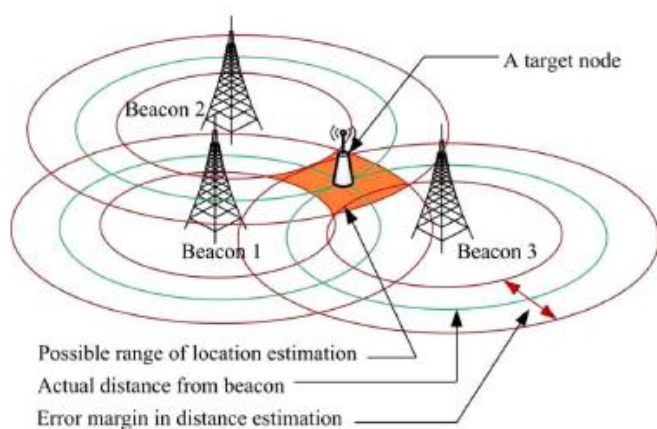
$x_i = \{x_{i1}^1, x_{i1}^2, x_{i2}^1, x_{i2}^2, \dots, x_{in}^1, x_{in}^2\}$ هدف تابع پوشش مؤثری است که PSO را افزایش می دهد. برای رسیدن به بهترین پوشش، معادله سرعت PSO را توسط اضافه کردن عبارت $c_3 r_3 k_{gij}(k)$ تغییر داده اند. هرگاه c_3 ثابت سرعت باشد، $r_3(k)$ عدد تصادفی باشد که به طور یکسان در مجموعه $[0,1]$ توزیع شده باشد و gij مجموعه ای از موقعیت های جدید n حسگر محاسبه شده با استفاده از روش نیروهای واقعی باشد. $VFCPSO$ فواید نیروی واقعی و PSO را ترکیب می کند. در این جا، $2n$ PSO بعدی را تبدیل به PSO های $2n$ تک بعدی کرده اند که هر کدام را با گروهی خاص هدایت می کنند. راه حل نهایی به وسیله به هم پیوستن راه حل های $2n$ $best$ ایجاد می شود. نویسندگان پوشش حسگر عالی ترین را با تلاش محاسبه ای کمتری به طور مشخص گزارش می دهند. این روش شامل هزینه انرژی مشخص در موقعیت های گسترده اولیه و نهایی است. همچنین این روش مستلزم مکانیزم هایی برای موقعیت یابی و اجتناب از به هم خوردن است.

موقعیت یابی ایستگاه اصلی

هانگ و همکارانش PSO چند پایه را برای موقعیت یابی مناسب ایستگاههای اصلی متعدد در شبکه حسگر بی سیم موردی ارائه دادند. شبکه موردی متشکل از گره هایی است که فقط می تواند با گره های کاربردی ارتباط برقرار کند که برای آنها مشخص شده اند. گره های کاربردی دارای انتقال دهنده هایی با ردیف طولانی، پردازش کننده هایی با سرعت بالا و انرژی فراوان می باشند. روش PSO چند پایه می کوشد تا موقعیت های ایستگاههای اصلی را به گونه ای مشخص سازد که فاصله کلی گره های کاربردی با نزدیکترین ایستگاههای پایه شان حداقل باشد. این صف بندی مستلزم حداقل نیروی انتقال است و ما را از حداکثر عمر شبکه مطمئن می سازد. در روش PSO چند پایه، جزء i بیانگر موقعیت های ایستگاههای اصلی \square است که می تواند براساس منطقه صف بندی دو یا سه بعدی باشد. مناسب بودن i به صورت $Lij = \min(\sum_{j=1}^n lij)$ تعریف شده است هرگاه N تعداد گره های کاربردی باشد. از این رو، Lij نشان دهنده عمر کلی شبکه است همان طور که به وسیله $Lij = \max_{k=1}^m Li(k)j$ یعنی عمر گره کاربردی j که با ایستگاه پایه k ارتباط دارد مشخص شده است. عمر Lij به صورت $Lij = \max_{k=1}^m Li(k)j = ej(O) / (rj(a_{j1} + a_{j2}d_i^n(k)j))$ محاسبه شده است. از این رو، $d_i^n(k)j$ بیانگر ردیف n ام فاصله اقلیدسی از ایستگاه اصلی k ام با گره کاربردی j ام است. $e(O)$ انرژی اولیه و a_1 و a_2 پارامترهای مستقل از فاصله و وابسته به فاصله می باشند که به ترتیب انرژی لازم برای انتقال را فراهم می سازند. در حالیکه روشهای PSO چند پایه و اسکن شبکه ای جامع منجر به عمر قابل مقایسه ای می شوند. روش PSO به بیش از 5 ردیف عمر پایین تر نزدیک می شود. این روش مرکزی است و نیاز به آگاهی موقعیتی دارد. علاوه براین، گره ها مجبورند انرژی اولیه شان را به ایستگاه اصلی ارتباط دهند. این انرژی روی هم رفته بر قابلیت بالا رفتن شبکه تأثیر می گذارد.

تعیین محل گره در WSN ها (شبکه های حسگر بی سیم)

تعیین محل گره به ایجاد آگاهی موقعیتی در گره های ردیف شده اطلاق می شود. اطلاعات موقعیتی در فرستنده هشدار هندسی مورد استفاده قرار می گیرد. روش آشکار تعیین محل این است که هر گره را با سیستم موقعیت یابی جهانی (GPS) تجهیز کنیم که به دلیل هزینه، اندازه و فشارهای نیرو جذاب نخواهد بود. بسیاری از الگوریتم های تعیین محل WSN موقعیت هایی را با استفاده از دانش قیاسی مختصات گره های مخصوصی که علامت، نشان مرزی یا نشانه نام گرفته اند تخمین می زنند. تعیین محل شبکه حسگر بی سیم (WSN) فرایندی دو مرحله ای است. در مرحله درجه بندی گره ها مسافتهاشان را از علامتها با استفاده از زمان گسترش سیگنال یا قدرت سیگنال دریافتی تخمین می زنند. زمان پیشرفت سیگنال را از طریق اندازه گیری زمان ورود، زمان رفت و برگشت پرسش یا تفاوت زمانی ورود سیگنال تخمین می زنند. اندازه گیری دقیق این پارامترها به دلیل وجود صدا ممکن نیست، بنابراین نتایج چنین تعیین محلی همان طور که در شکل 1 نشان داده شده است نادرست می باشد. در مرحله ارزیابی، موقعیت گره های هدف با استفاده از اطلاعات درجه بندی به وسیله حل معادلات چند مجهولی و یا به وسیله الگوریتم تکمیلی تخمین زده می شود که اشتباه تعیین محل را کاهش می دهد. الگوریتم های PSO برای تعیین محل WSN را در جدول 1 خلاصه کرده اند.

شکل (1-4) تعیین محل WSN

تعیین موقعیت های گره های هدف

گوبا کومار و همکارانش *PSO-LOC* را برای تعیین محل n گره هدف از m گره براساس اطلاعات قیاسی a موقعیت های $m-n$ دکل ها ارائه دادند. ایستگاه اصلی *PSO*، $2n$ بعدی (مختصات x و y و n گره) را برای کاهش دادن خطای تعیین محل تعریف شده به صورت $f(x, y) = \frac{1}{M} \sum_{i=1}^M (\sqrt{(x - x_i)^2 + (y - y_i)^2} - \widehat{d}_i)^2$ اجرا کرد. در این جا (x, y) تخمینی از موقعیت گره هدف، (x_i, y_i) موقعیت گره i نشانه و $M \geq 3$ تعداد نشانه ها در همسایگی گره هدف می باشند. مسافت تخمین زده شده از نشانه i ، \widehat{d}_i ، به صورت مسافت واقعی معیوب شده توسط سروصدای کم آزار اضافه شده *Gaussian* فرض شده است. اختلاف صدا برصحت تعیین محل تأثیر می گذارد. این دیدگاه موضوعات ابهام تلنگر و موقعیت یابی گره هایی که حداقل سه نشانه در همسایگی شان دارند را به حساب نمی آورد. این طرح به خوبی عمل می کند فقط اگر نشانه ها ردیف کافی داشته باشند یا تعداد زیادی از نشانه ها در آنجا وجود داشته باشد. علاوه براین، ایستگاه اصلی نیازمند تخمین های ردیفی تمام گره های هدف از تمام نشانه ها در همسایگی آنهاست. این امر مستلزم تعداد زیادی ارتباط است که ممکن است که ممکن است منجر به تراکم، تأخیر و تحلیل انرژی شود. علاوه براین، طرح ارائه شده قابلیت بالارفتن محدودی دارد چون ابعادی بودن *PSO* دوبرابر تعداد گره های هدف است.

(1) *PSO* تکراری

کولکاری و همکارانش الگوریتم موقعیت یابی تکراری توزیع شده *PSO* تکراری را ارائه دادند. هر گره هدف که سه یا تعداد بیشتری علامت در حوزه شنیداری اش داشته باشد، *PSO* را اجرا می کند تا خطای موقعیت یابی را کاهش دهد. گره هایی که موقعیت یابی شده اند مانند علامتهایی برای گره های دیگر عمل می کنند. این عمل به طور تکراری ادامه می یابد تا زمانیکه یا همه گره ها موقعیت یابی شوند و یا نتوان گره بیشتری را موقعیت یابی کرد. این روش نیاز به این ندارد که هر گره مقیاس حوزه اش را به گره مرکزی منتقل سازد، علاوه براین، این روش می

تواند تمام گره‌هایی را که سه گره موقعیت یابی شده یا علامت در حوزه شان دارند را موقعیت یابی نماید. همان طور که تکرار موقعیت یابی اجرا می‌شود، گره تعداد بیشتری از منابع را برای موقعیت یابی بدست می‌آورد که این امر مشکل ابهام تلنگر را کاهش می‌دهد یعنی موقعیتی که منجر به خطای بزرگ موقعیت یابی می‌شود زمانیکه منابع نزدیک خط مستقیم باشند. با وجود این، این روش ارائه شده مستعد ذخیره خطا می‌باشد.

(2) PSO بدون علامت

لو و همکارانش طرح موقعیت یابی توزیع شده مبتنی بر PSO را ارائه دادند که علامتها را در بر نمی‌گیرد. این گره‌ها را توسط وسیله بادی اشغال نشده‌ای که مجهز به جایگاه حسگر بود صف بندی کردند. موقعیت دقیق Q_i گره i به صورت تراکم احتمالی شرطی تابع di عمل می‌کند. این موقعیتی است که گره نصب شده است (که با استفاده از مسافت پیمایش شده است).

اگر این گره بتواند سیگنالی از گره موقعیت یابی شده J را بدست آورد، می‌تواند مسافت d_j اش را تخمین بزند. تابع احتمالی برای موقعیت دقیق بر حسب di و d_j بیان شده است. PSO یک عبارت از این تابع احتمالی را کاهش می‌دهد. نتایج دو اختلاف الگوریتم موجود می‌باشند. نتایج موقعیت یابی نسبتاً درستی را حتی در صف بندی پراکنده نشان می‌دهند. نویسندگان نتایج آزمون‌های میدان زمان واقعی اجرای الگوریتم PSO بدون علامت را بر روی کنترل کننده کوچک $Microchip-PIC18LF4620$ کم هزینه گزارش می‌دهند. گزارش کرده‌اند که PSO زمان محاسبه‌ای طولانی تری را می‌گیرد ولی موقعیت یابی صحیحی را مانند الگوریتم گاس-نیوتن انجام می‌دهد زمانیکه دقت مسافت پیمایش بالا باشد. با وجود این، در گزارشات با دقت کمتر مسافت پیمایش، PSO روش گاس-نیوتن را بر حسب دقت موقعیت یابی بیشتر انجام داد.

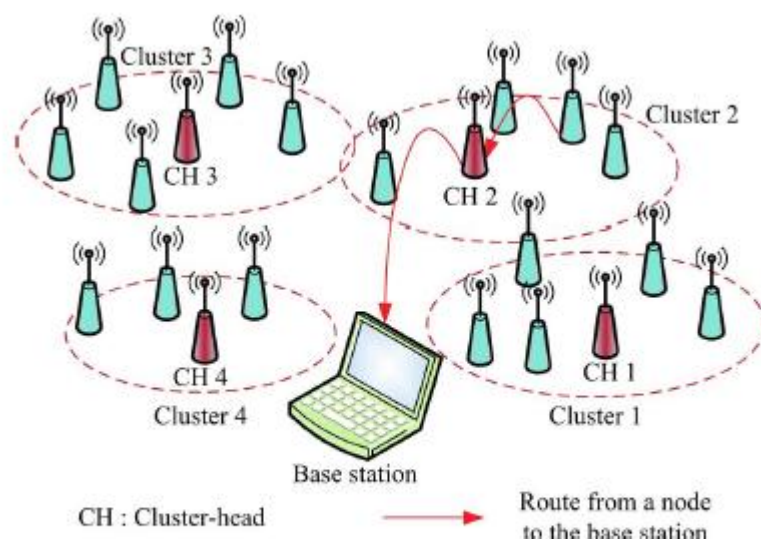
3) PSO با چهار علامت

لو و همکارانش طرح موقعیت یابی PSO با چهار علامت را ارائه دادند. این طرح وجود چهار علامتی را می پذیرد که به سختی در مرزهای میدان حسگر نصب شده اند. تمام گره های هدف می توانند سیگنال هایی را از علامت های صف بندی شده در موقعیت های A و B و C و D دریافت کنند. گره A در موقعیت O در میدان حسگر می تواند مسافتش را از علامت به صورت $d = (p/p_0)^{\frac{-1}{a}}$ تخمین بزند. هر گره p نیروی منتقل شده توسط علامت و p_0 نیرو در واحد مسافت do باشد. کاهش مسیر محیطی نمونه نقش مهمی در تخمین زدن مسافت از قدرت سیگنال دریافتی ایفا می کند. در طرح ارائه شده آنها گره هدف در موقعیت O به وسیله حل معادلات هندسی موقعیت یابی می شود اگر مقدار شناخته شده باشد. گره هدف از PSO استفاده می کند تا بهترین مقدار را بدست آورد و از ارزیابی تکرارشونده مبتنی بر کالمن فیلتر برای موقعیت یابی خودش استفاده می کند. در این مقاله صحت موقعیت یابی خوب به طور کامل گزارش می شود.

خوشه بندی هشدار انرژی (EAC) در WSN ها

مصرف اقتصادی انرژی موضوع مهمی در شبکه های حسگر بی سیم (WSN ها) می باشد. ارتباط گران ترین فعالیت انرژی است که گره انجام می دهد. انرژی فراهم شده برای انتقال به طور مجهول با انتقال مسافت تفاوت دارد، بنابراین، رسم است که از ارتباط چند پرشی در شبکه های حسگر بی سیم استفاده شود، طول عمر WSN ها وابسته به این است که چگونه به طور مؤثر بسته اطلاعاتی را از منبع آن به مقصدش حمل می کند. مسیر گردش به تعیین مسیری برای بسته از گره منبع به سینگ اطلاق می شود. WSN که از مسیر گردش سلسله مراتبی استفاده می کند گره هایش را در گره هایی خوشه بندی کرده است. هر خوشه گره ای دارد که به عنوان رأس خوشه عمل می کند. گره هایی که متعلق به یک خوشه هستند بسته های اطلاعاتی شان را به رأس خوشه منتقل می سازند که آن را به جایگاه اصلی نشان داده شده در شکل 2 می رساند. گره A

که به صورت رأس خوشه برای مدتی طولانی عمل می کند خیلی زود باطری هایش تحلیل می رود. این امر مستلزم مکانیزم انتخاب رأس خوشه مناسب است. علاوه بر این، تخصیص خوشه بر عملکرد شبکه و عمر آن تأثیر می گذارد. سلسله مراتب خوشه بندی هشدار انرژی پایین (*LEACH*) الگوریتم ساده و مؤثری است. خوشه بندی مشکل تکمیل *NP-hard* است که *PSO* به طور مؤثر می تواند با آن روبرو شود. خوشه بندی یا انتخاب رأس خوشه فعالیتی یک مرحله ای نیست. بنابراین هرچه الگوریتم تکمیلی ساده تر باشد، کارایی شبکه بهتر خواهد بود. این دلیل دیگری است که چرا *PSO* انتخاب خوبی برای خوشه بندی *WSN* می باشد. خلاصه ای از کاربردهای جدید *PSO* در خوشه بندی *WSN* در جدول 1 آمده است.

شکل (2-4) کاربردهای جدید *PSO* در خوشه بندی *WSN*

خوشه بندی *PSO*

گورو و همکارانش چهار شکل دیگر *PSO* را ارائه دادند یعنی، *PSO* با اختلاف زمانی وزن جبری (*PSO-TVIIW*)، *PSO* با اختلاف زمانی ثابت های سرعت

(PSO-TVAC)، سلسله مراتبی (HPSO-TVAC) و PSO با مد دانشجویی ناظر (PSO-SSM) برای خوشه بندی هشدار انرژی. PSO گره های n_j را به هریک از رأس های خوشه k اختصاص می دهد یعنی $j=1,2,\dots,k$ به گونه ای که کل انرژی در نتیجه کاهش یافتن مسافت های فیزیکی E_{dd} از بین برود. این امر در (فرمول A) تعریف شده است. هرگاه D_j فاصله میان رأس خوشه j و ایستگاه پایه باشد.

$$F = \sum_{j=v}^k \sum_{i=1}^{n_j} (d_{ij}^2 + \frac{D_j^2}{n_j}) \quad \text{فرمول A}$$

در PSO-TVAC وزن جبری W به طور خطی در هر تکراری کاهش می یابد. در PSO-TVAC وزن جبری ثابت مجموعه است و ثابت های شتاب C_1 و C_2 به طور خطی در هر تکرار متفاوت اند. در PSO-TVAC H به روزرسانی جزء توسط سرعت در تکرار قبلی تحت تأثیر قرار نمی گیرد، ولی دوباره آغاز کردن سرعت زمانی انجام می گیرد که سرعت در فضای جستجو از حرکت بایستد. در نهایت، در PSO-SSM معادله به روزرسانی PSO به (فرمول B) تغییر می یابد. هرگاه mc ثابتی باشد که عامل نیروی حرکت انی نام گرفته باشد. خوشه بندی براساس ایده ای ساده است که برای گروهی از گره هاست که در نزدیکی هم قرار می گیرند. نزدیکترین گره به ایستگاه اصلی رأس خوشه می شود.

تحلیل مفصل مقایسه ای الگوریتم ها برای خوشه بندی مناسب ارائه شده است. این طرح فقط مسافتهای فیزیکی میان گره ها و رأس های خوشه تخصیص یافته آنها را مدنظر قرار می دهد ولی انرژی موجود برای گره ها را در نظر نمی گیرد.

$$x_{id}(k+1) = (1 - mc)x_{id}(k) + mcv_{id}(k+1) \quad \text{فرمول B}$$

PSO-C لطیف و همکارانش هم انرژی موجود برای گره ها و هم مسافتهای فیزیکی بین گره ها و رأس های خوشه آنها را در نظر گرفته اند. هر جزء نشان دهنده ترکیبی از رأس های خوشه است. تابع مناسب برای PSO متمرکز شده (PSO-C) به صورت $F = \beta F_1 + (1 - \beta)F_2$ تعریف شده است هرگاه F_1 حداکثر میانگین مسافت اقلیدسی گره ها با رأس های خوشه مرتبط به آنها

و F_2 نسبت انرژی کل اولیه تمام گره ها به انرژی کل نامزدهای رأس خوشه باشد. این گفته ها به ترتیب به صورت (C) و (D) بیان شده اند:

$$F_1 = \max_{k=1,2,\dots,k} \left\{ \sum_{ni \in C_{p,k}} \frac{d(ni, CH_{p,k})}{|C_{p,k}|} \right\} \quad (C)$$

$$f_2 = \frac{\sum_{i=1}^N E(ni)}{\sum_{k=1}^K E(CH_{p,k})} \quad (D)$$

هر گاه N تعداد گره هایی باشد که K از آن تعداد به عنوان رأس های خوشه انتخاب شده باشند. $|C_{p,k}|$ تعداد گره هایی است که متعلق به خوشه C_k در جزء p می باشد. این امر مطمئن می سازد که فقط گره هایی که منابع انرژی با میانگین بالا دارند به عنوان رأس های خوشه انتخاب شده اند و اینکه فاصله میانگین میان گره ها و رأس های خوشه حداقل است. آنها نتایج این الگوریتم را با نتایج الگوریتم های $LAECH-C$ و $LAECH$ مقایسه می کنند. خوشه بندی مبتنی بر PSO هر دو الگوریتم $LEACH$ و $LEACH-C$ را بر حسب طول عمر و عملکرد شبکه به خوبی انجام می دهد. لطیف و همکارانش نشان داده اند که این الگوریتم مبتنی بر PSO الگوریتم های خوشه بندی مبتنی بر اهداف GA, K را نیز به خوبی انجام می دهد.

MST-PSO

کائو و همکارانش مورد جالبی را در نظر گرفتند که در آن گره و رأس خوشه اش در ارتباطی چند پرشی عمل می کنند. این روش مسافت مبتنی بر حداقل درخت پراکنده شده گراف وزن شده شبکه حسگر بی سیم را محاسبه می کند. بهترین مسیر میان گره و رأس خوشه آن را از تمام درختهای مناسب روی مصرف معیار انرژی جستجو کردند. رأس های خوشه را بر اساس انرژی موجود برای گره ها و مسافت اقلیدسی آن با گره همسایه اش در درخت مناسب انتخاب می کنند. این مؤلفان عملکردهای این سه مکانیزم انتخاب رأس خوشه را مقایسه می کنند: مکانیزم مبتنی بر انرژی، مکانیزم مبتنی بر خود چرخشی و مکانیزم مبتنی بر احتمال حرکت مسیر و چرخش رأس خوشه به صورت مشکلات تکمیلی عمل می کنند و از طریق PSO عمل می کنند.

این نتایج نشان می دهند که روش های خوشه بندی مبتنی بر *PSO* ما را از عمر طولانی تر شبکه مطمئن می سازد.

جمع آوری اطلاعات در *WSN* ها

نصب گره ها با مقیاس زیاد حسگرها منجر به اطلاعات توزیع شده حجیم می گردد. جمع آوری جدی اطلاعات مؤثر است. جمع آوری اطلاعات فرایند ترکیب اطلاعات بدست آمده از چندین منبع است به گونه ای که نتیجه بهتر باشد (مختصرتر و معتبرتر) یا کل ارتباط کاهش یافته باشد. کاربرد اصلی *WSN* توزیع شده کشف یک واقع است. در چارچوب کشف متمرکز نشده هر گره حسگر مشاهدات محلی خراب شده توسط سروصدا را جمع آوری می کند و خلاصه ای از آن را به مرکز ترکیب سازی می فرستد. مرکز ترکیب همین کار را انجام می دهد تا تصمیم جهانی نهایی را بگیرد. این امر ما را از طول عمر شبکه گسترده با هزینه کاهش در عملکرد مطمئن می سازد.

PSO تکمیل سازی را در جنبه های مختلف جمع آوری اطلاعات فراهم کرده است. همان طور که در جدول / خلاصه آن آمده است.

تخصیص نیروی انتقال مناسب

کانال بی سیم مشترک با گره ها و مرکز ترکیب به تدریج از بین می رود که این امر بر صحت ترکیب تأثیر گذار است. نشان داده شد که طرح تخصیص نیرو انتقال برای گره های توزیع شده نقش مهمی در احتمال ترکیب - خطا ایفا می کند. ویمالاجیوا و همکارانش مشکل تخصیص نیروی مناسب را از طریق *PSO* اجباری عنوان کردند. الگوریتم *PSO-OPT-ALLOC* آنها از *PSO* برای تعیین نمودن تخصیص نیروی مناسب در هر دو مورد مشاهدات مستقل و وابسته استفاده می کند. هدف کاهش دادن هزینه انرژی است در حالیکه احتمال ترکیب خطا را تحت آستانه مورد نیاز حفظ کند. این مؤلفان نتایج عددی را ارائه دادند تا نشان دهند که جدول نیروی

تعیین شده توسط *PSO* به صرفه جویی واقعی انرژی در مقایسه با جدول نیرو ثابت به ویژه در مورد تعداد زیادی از گره ها منتهی می شود.

تعیین آستانه های مکانی - مناسب

در آزمایش فرضیه دوگانه، حسگرهای توزیع شده تصمیم دوگانه را با استفاده از آستانه های محلی گرفتند و تصمیماتشان را به گره مجاور فرستادند. در معماری ترکیب موازی، تمام گره ها تصمیماتشان را به ایستگاه مرکزی می فرستند و در معماری سری، تصمیمات از توالی پرش از اولین گره به ایستگاه پایه پیروی می کنند. آغاز کردن برحسب اطلاعات منتقل شده و انرژی منجر به سود و برحسب دقت منجر به کاهش می شود.

آستانه های مناسب در تمام گره ها و مسیر تصمیم گیری مناسب (که سلسله مراتبی نام گرفته است) ما را از حداقل هزینه انرژی و حداکثر صحت نتایج مطمئن می سازد. ویراماجانی و همکارانش ترکیبی از کنترل مبتنی بر مورچه و *PSO* را برای مدیریت سلسله مراتبی و آستانه ای ارائه کردند. در مناسب سازی مبتنی بر مورچه، مورچه های مصنوعی را از گره ای به گره دیگر حرکت می دهند تا راه حلی جزئی برای این مشکل ایجاد کنند. زمانیکه مورچه ای بر آخرین گره برسد، عملکرد این راه حل را مورد ارزیابی قرار می دهند و این مسیر با استفاده از ارزش ریاضی متناسب با عملکردش مورد تأکید قرار می گیرد. در الگوریتم *PSO-ABC* مورچه ها این توالی را می سازند و *PSO* محل های ورودی را مشخص می سازد و حداقل خطا برای این توالی را بدست آورد. بازخورد این عمل برای مورچه ها ارائه شده تا به آنها کمک کند تا در محل جستجو حرکت کنند و بهترین توالی ها را معین نمایند.

تشکیل حسگر مناسب

سیستم های دارای چند حسگر متشکل از چندین شکل و انتخاب حسی هستند. شکل مناسب این سیستم که دارای منابع حسگر مختلف و پارامترهای حسگر متعدد می باشد یک مشکل مناسب

سازی است که چندین هدف دارد. این اهداف به طور کلی شامل حداکثر دقت، حداقل کاربرد منابع ارتباطی و حداکثر پوشش حسی می باشند. ویراماچانی و همکارانش *PSOBMPSO* مضاعف چندین منظوره را برای شکل مناسب ارائه کردند. این روش از چارچوب تصمیم- ترکیب *Bayesian* استفاده می کند تا تصمیمات را با حسگرهای متعدد و ترکیب کند. از عوامل گروهی برای تکمیل کردن انتخاب حسگرها استفاده می شود (هر عامل زیر مجموعه ای از حسگرهای مورد استفاده برای ترکیب است). هر عامل *PSO* را انتقال می دهد تا ورودی ها و قوانین ترکیب مناسب را برای مجموعه حسگرش تکمیل نماید. این نتایج توانایی عوامل را برای تصمیم گیری در مورد شکل مناسب حسگرها، ورودی های آنها و قانون ترکیب مناسب مشخص می سازد.

نتیجه گیری

مقیاس و تراکم صف بندی نامشخص بودن محیطی و فشار در انرژی، حافظه، مقدار اطلاعات عبور داده شده و محاسبه منابع چالش هایی جدی را به توسعه دهندگان شبکه های حسگر بی سیم تحمیل می کنند. موضوعات صف بندی گره، موقعیت یابی، خوشه بندی هشدار انرژی و گردآوری اطلاعات اغلب به صورت مشکلات مناسب سازی تنظیم شده اند. اکثر روش های تحلیلی از همگرایی کند یا فقدان آن برای راه حل های نهایی رنج می برند. این امر مستلزم الگوریتم های مناسب سازی سریع است که با استفاده از منابع محدود راه حل های کیفی را بوجود می آورند.

PSO روش محبوب بوده است که برای حل مشکلات مناسب سازی در شبکه های حسگر بی سیم به دلیل آسان بودنش، کیفیت بالای راه حل هایش، همگرایی سریع و ظرفیت، محاسبه ای نامشخص خود مورد استفاده قرار گرفته است. هرچند، ماهیت تکراری *PSO* می تواند استفاده از آن را برای کاربردهای با سرعت بالا و زمان واقعی ممنوع سازد، به ویژه اگر مناسب سازی نیاز به این داشته باشد که به طور مکرر انجام شود. *PSO* مستلزم مقادیر زیادی حافظه است که ممکن است اجرای آن را برای ایستگاههای اصلی سرشار از منبع کاهش دهد. این متن کاربردهای شبکه حسگر بی سیم موفق فراوانی دارد که فواید *PSO* را مورد استفاده قرار می دهد. گردآوری اطلاعات نیازمند مناسب سازی توزیع شده مکرر و راه حل های سریع می باشد. بنابراین، *PSO* به طور متوسط آن را مناسب می سازد. صف بندی ثابت، موقعیت یابی و خوشه بندی مشکلاتی هستند که فقط یکبار در ایستگاه مرکزی حل شده اند. *PSO* آنها را بسیار مناسب ساخته است.

بررسی *PSO* موضوعاتی در زمینه *WSN* ها و خلاصه بررسی راه حل های جدید مبتنی بر *PSO* با موضوعات *WSN* در این مقاله ارائه شده اند به فواید و محدودیت های *PSO* اشاره شده است. بحث کیفی در مورد اینکه چگونه *PSO* برای کاربردهای *WSN* شکل گرفته است ارائه شده است.

از رشد نسبی متداول کاربردهای مبتنی بر *PSO* این طور به نظر می رسد که *PSO* به صورت روش مناسب سازی مهمی در چندین زمینه مهندسی مانند شبکه های حسگر بی سیم ادامه خواهد یافت.

مراجع فارسی

1. اسماعیل آتش پز گرگری، «توسعه الگوریتم بهینه‌سازی اجتماعی و بررسی کارایی آن»، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشگاه تهران، 1387
2. هدی سپهری راد، «کاربرد روش های زیستی و اجتماعی در سیستم های پیشنهادگر»، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده مکانیک دانشگاه تهران، 1386
3. زهرا رضایی، «ارائه الگوریتم فرا ابتکاری کارا برای حل مدل کنترل موجودی چند سطحی»، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شهید بهشتی، 1388
4. السا شکراله پور، «زمانبندی دو معیاره سیستم مونتاز جریان کاری دو مرحله‌ای توسط روش های فرا ابتکاری»، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شهید بهشتی، 1388
5. امیر حسین بیابانگرد اسکویی، «تعیین خواص الاستو - پلاستیک فلزات با استفاده از آزمون سختی سطح و مطالعه اثر شکل ایندنتر در آن با استفاده از روش های عددی و تجربی»، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشگاه تهران، 1386
6. آرش طالبی، «انتخاب و بهینه سازی سبد سهام با استفاده از روش های فرا ابتکاری و مقایسه ی آن با سبدهای تشکیلی خیرگان و تازه کارها در بازار بورس اوراق بهادار تهران»، پایان نامه دانشکده مهندسی صنایع و مدیریت دانشگاه صنعتی شاهرود، 1389

1. Raghavendra V. Kulkarni, and Ganesh Kumar Venayagamoorthy, "particle swarmoptimizataon in wireless-sensor network: a brief survey IEEE TRANSACTIONS ON SYSTEMS, MAN, AND CYBERNETICS—PART C: APPLICATIONS AND REVIEWS, VOL. 41, NO. 2, MARCH 2011
2. <http://atalebi.com/show.asp?id=526&q>
3. <http://www.forum.persianadmins.com/showthread.php?t=4893>
4. ce.kashanu.ac.ir/sabaghian/myprj/eslami_ali.doc
5. <http://www.wsn.ir/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid>
6. Akkaya, K. and Younis, M., "A survey on routing protocols for wireless sensor networks", *Ad Hoc Networks*, Vol. 1, No. 3, pp. 325-349, 2005
7. Karl, H., Willig, A., *Protocols And Architectures For Wireless Sensor Networks*, John Wiley, New York, 2005.
8. E. Atashpaz-Gargari, C. Lucas ,*Imperialist Competitive Algorithm: An algorithm for optimization inspired by imperialistic competition, IEEE Congress on Evolutionary Computation, 4667–4661 (2007)*
9. R. R. Palmer, "A History of the Modern World", New York: Alfred A. Knopf, 1964, ©1956.
10. C. V. Findley & J. A. M .Rothney ,*Twentieth century world, 3rd edition, Boston: Houghton Mifflin Company 1986 ,*
11. R. Goff, J. Terry, W. Moss, J. H .Upshur, *The Twentieth Century: A Brief Global History, 6th edition, Boston: McGraw-Hill , 2001, part1.*
12. R. Rajabioun, F. Hashemzadeh, E .Atashpaz-Gargari, B. Mesgari, F. Rajaei Salmasi, *Identification of a MIMO evaporator and its decentralized PID controller tuning using Colonial Competitive Algorithm, In the proceeding of IFAC World Congress, Seoul, Korea ,2008 ,pp. .9952-9957*
13. E. Atashpaz-Gargari, F .Hashemzadeh, R. Rajabioun, C. Lucas, *Colonial competitive algorithm: A novel approach for PID controller design in MIMO*

- distillation column process ,International Journal of Intelligent Computing and Cybernetics. 1(3) .355-337 (2008)*
14. E. Gargari, F. Hashemzadeh, R .Rajabioun, and C. Lucas, "Colonial competitive algorithm: A novel approach for PID controller design in MIMO distillation column process," *International Journal*, vol. **1**, **2008**
 15. E. Atashpaz-Gargari and C. Lucas" ,*Designing an optimal PID controller using Colonial Competitive Algorithm"* ,
 16. R. Rajabioun, E .Atashpaz-Gargari, and C. Lucas, "Colonial competitive algorithm as a tool for Nash equilibrium point achievement," *Computational Science and Its Applications–ICCSA 2008*, pp. **680–695**
 17. H. Sepehri Rad, C. Lucas ,*Application of Imperialistic Competition Algorithm in recommender systems, In13 th Int'l CSI Computer Conference (CSICC08)*, Kish Island, Iran., **2008**
 18. F. Jolai, M. Sangari, and M .Babaie, "Pareto simulated annealing and colonial competitive algorithm to solve an offline scheduling problem with rejection," *Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers, Part B: Journal of Engineering Manufacture* , pp. **1–13**
 19. A. Biabangard-Oskouyi, E .Atashpaz-Gargari, N. Soltani, and C. Lucas, "Application of Imperialist Competitive Algorithm for Material Properties Characterization from Sharp Indentation Test," *Int J Eng Simul*, vol. **10**, no. **1** , **2009**
 20. T. Maryam, F. Nafiseh, L. Caro ,and T. Fattaneh, "Artificial Neural Network Weights Optimization based on Imperialist Competitive Algorithm",
 21. C. Lucas, Z. Nasiri-Gheidari ,and F. Tootoonchian, "Application of an imperialist competitive algorithm to the design of a linear induction motor," *Energy Conversion and Management*, vol. ,**51**no. **7**, pp. **1407–1411**, **2010**

22. R. Rajabioun, E. Atashpaz-Gargari, C. Lucas, *Colonial Competitive Algorithm as a Tool for Nash Equilibrium Point Achievement*, Springer Lecture Notes in Computer Science) LNCS). 680-695, 2008
23. A. Jasour, E. Gargari, and C. Lucas, "Vehicle Fuzzy Controller Design Using Imperialist Competitive Algorithm," in *Second First Iranian Joint Congress on Fuzzy and Intelligent Systems*, Tehran, Iran, 2008.
24. Moslem Yousefi, Amer Nordin Darus, Hossein Mohammadi, "Second law based optimization of a plate fin heat exchanger using Imperialist Competitive Algorithm, *International Journal of the Physical Sciences* Vol. 6(20), pp. 4749-4759, 23 September, 2011
25. H. Duan, C. Xu, S. Liu, and S. Shao, "Template matching using chaotic imperialist competitive algorithm", *Pattern Recognition Letters*, 2009
26. T. Jain and M. Nigam, "Synergy of evolutionary algorithm and socio-political process for global optimization," *Expert Systems with Applications*, 2009.
27. <http://thesis.ecg-pnum.com/index.php?pages=thesis&opt=one&i=7>